ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑ-
ΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ [illegible] Λ. 9 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 35
ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 23.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 16.3 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡ ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.7

ΟΤΑΝ ΑΥΤΟΣ ΦΥΓΗ...

Ἡ ἀπολογία τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων πιον τῶν 80 ἀμετανοήτων ἀνθρώπων προσεκόμισεν ἐπιχειρήματα του, ἐννοεῖται, ποιότητος καὶ ὑπὲρ τῆς «ἐπανόδου του εἰς τὴν τικὴν» καὶ ὑπὲρ τῆς ἀθετήσεως δοθέντος λόγου τιμῆς καὶ ὑπὲρ ρων ἄλλων «σκοπιμοτήτων». Ὁ Βενιζέλος ἀπελογήθη καλῶς κῶς, μᾶλλον κακῶς παρὰ καλῶς, μᾶλλον ὡς δικολάβος ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας διετύπωσε αὐτοῦ ὁ τύπος καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος. Ἀλλὰ περὶ τοῦ φόνου χηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ ἀρχηγοῦ Μεταρρυθμιστικοῦ κόμματος, περὶ τοῦ φόνου τῶν ἄλλων πολι- ἀνδρῶν καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου ὁ Βενιζέλος δὲν κατεδέχθη πολογηθῇ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπελογήθη οὐδ' ἄλλοτε ἐπὶ τῆς γορίας αὐτῆς, ἐπειδὴ εἰς τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» ἔδωκε κάποτε έντευξιν ἐπιδοκιμαστικὴν τοῦ ἐγκλήματος, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπός — ὁ Νικόλαος Πολίτης — ἔκαμε διάλεξιν ἄλλοτε ἐν Παρι εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν, ὅτι νόμιμον ἦτο καὶ νομίμως κροτημένον καὶ καλῶς ἐδίκασε τὸ δικαστήριον τοῦ Ὀθωναίου περαίνομεν ὅτι ὁ Βενιζέλος θεωρεῖ τὸν φόνον τῶν 6 ὡς μεγαλυτέραν πολιτικήν του ἐπιτυχίαν. Ὅτι θεωρεῖ τὸν τῶν 6 πρᾶξιν τόσῳ φυσικήν, τόσῳ ἡρωικήν, τόσῳ ἄμεμ- ὥστε ν' ἀπαξιοῖ ἀπαντήσεως ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἀφελεῖς, τοὺς ἀ- ρρήτους κατηγόρους του.

Εἶναι λοιπὸν ὁ Βενιζέλος ὁ πραγματικὸς σκηνοθέτης τῆς ψευδοῦς Εἶναι ὁ Βενιζέλος ὁ διατάξας τὴν ἄμεσον θανάτωσιν ἑνὸς ἑτοι- νάτου καὶ ἑνὸς ἀναπολογήτου. Εἶναι ὁ Βενιζέλος ὁ διατάξας τὴν τωσιν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου. Εἶναι ὁ ζέλος ὁ κηλιδώσας τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν ἱστορίαν. Εἶναι ὁ ζέλος ὁ διαφθείρας τὰ πολιτικά μας ἤθη. Εἶναι ὁ Βενιζέλος ὁ εἰ- ηθεὶς τὸν καννιβαλισμὸν ὡς μέσον πολιτικῆς ἐπικρατήσεως. Εἶναι νιζέλος ὅστις διέταξε τὸν Ὀθωναῖον καὶ τὸν Πλαστήραν νὰ φο- σουν τοὺς ἀνεπιλήπτους Ἕλληνας πατριώτας διὰ νὰ ἔχῃ ἐλεύθε- τὸ ἔδαφος τῆς κακοποιοῦ δράσεως καὶ διὰ νὰ συγκαλύψῃ εὐθύ- κολοσσιαίας, εὐθύνας πελωρίας, εὐθύνας αἱματηράς. Τὰς εὐθύνας ξεριζώσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰς εὐθύνας τῆς λης «ἀκρισίας», περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλει ἀκόμη προσφάτως μία λικὴ ἐφημερὶς καὶ προχθὲς ἀκόμη οἱ «Τάϊμς».

Ὅταν δὲ οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα — ὅταν ὁ Βενιζέλος σιγᾷ ἐπὶ μεγάλης αὐτῆς κατηγορίας, ὅταν διὰ τῆς εὐγλώττου σιγῆς του έχεται τὴν εὐθύνην τοῦ φρικαλέου ἐγκλήματος, — δὲν ἀποροῦμεν ναύαρχος Κουντουριώτης ἐδίστασε νὰ δεχθῇ τὰς εἰσηγήσεις του, ἀποροῦμεν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐδίστασε ν' ἀνα εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχηγίαν τῆς κυβερνήσεως. Ἀντιθέτως ἐνεργῶν ρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ ἦτο ὡς νὰ συνεχώρει τὸ διαπραχθὲν ημα, θὰ ἦτο ὡσὰν ν' ἀνεδέχετο μέρος τῶν αἱματηρῶν εὐθυνῶν Βενιζέλου. Ἀλλ' ὁ κ. Κουντουριώτης, ἀσχέτως πρὸς τὴν πολιτι- του στάσιν κατὰ τὸ 1917, εἶναι πάντοτε ὁ κ. Κουντουριώτης, ἕνας τριώτης. Καὶ ὁ κ. Κουντουριώτης δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τοὺς δύνους τοὺς ὁποίους θὰ συνεπήγετο ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Βε- λου ὡς κυβερνήτου. Ἀλλ' ὁ κ. Κουντουριώτης ἔχει εὐθύνας ἱστο- Ἀλλ' ὁ κ. Κουντουριώτης ἔχει εὐθύνας ἠθικάς. Καὶ θέλομεν θεωροῦμεν βέβαιον ὅτι ὁ κ. Κουντουριώτης κατέστησεν ἤδη τὸν εἰς τὸν ἀδίστακτον ἄνθρωπον, ὅτι ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην ίας ἐσωτερικῆς καὶ εἰρήνης ἐξωτερικῆς, ὅτι ἡ χώρα θὰ ᾐσθά- ἑαυτὴν ἐν ἀσφαλείᾳ ἂν ὁ Βενιζέλος ἐπέστρεφεν εἰς μίαν ἀπὸ ἐν Εὐρώπῃ ἐπαύλεις του, ἀπαλλάσσων τὴν δημοκρατίαν τῶν ὑπη- ῶν του... Ἡ δημοκρατία δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς ἀντιβενιζελι- Κινδυνεύει ἀπὸ τὸν Βενιζέλον. Ἂν δὲ ἡμεῖς οἱ βασιλικοὶ ἀπε- πομεν εἰς τὸ νὰ φθείρωμεν ἁπλῶς τὴν δημοκρατίαν, δὲν θ' ἀνθι- μεθα εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Βενιζέλου. βέβαιοι ὅτι θὰ τὴν ήνιζεν ἐπαισχύντως ὅπως ἐκρήμνισε καὶ τὸ καθεστὼς τοῦ 1917-1920 τῆς ἀνηθίκου καὶ ἀτασθάλου ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Ἀλλ' ἡμεῖς θροὶ τῆς Δημοκρατίας», ὅπως μᾶς χαρακτηρίζει ὁ Βενιζέλος καὶ δράποδα αὐτοῦ, σκεπτόμεθα περισσότερον ὡς Ἕλληνες καὶ ὀλι- τερον ὡς μέλη κομματικῶν ὀργανώσεων ἢ παρατάξεων. Βέβαιοι δὲ μόνον ὅταν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Λαὸν ἐλεύθερον καὶ ἀδέσμευτον νὰ καθ' ὃν τρόπον οὗτος θέλει τὸ πολιτειακόν, βέβαιοι ὅτι τὸ πο- ακὸν πρέπει νὰ λυθῇ ἐξελικτικῶς ὄχι δὲ δι' ἀνατροπῶν, βέ- οι ὅτι τὸ δίκαιον μίαν ἡμέραν θὰ κατισχύσῃ καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες καταστῇ δυνατὸν νὰ συνεννοηθῶμεν μεταξύ μας, καλοῦμεν τὸν Βε- λον, παλαιὸν ὑπηρέτην ξένων προπαγανδῶν ἐν Κρήτῃ, ἐν Θεσσα- ίκῃ, ἐν Ἀθήναις, καλοῦμεν τὸν Βενιζέλον, ἐργάτην φόνων πολι- ῶν καὶ ἀνατροπῶν, νὰ φύγῃ.

Ὅταν αὐτὸς φύγῃ, ὅλα θὰ εὐοδωθοῦν..

'Η ἱστορία του δι' εἰκόνων (Μία καθ' ἡμέραν)

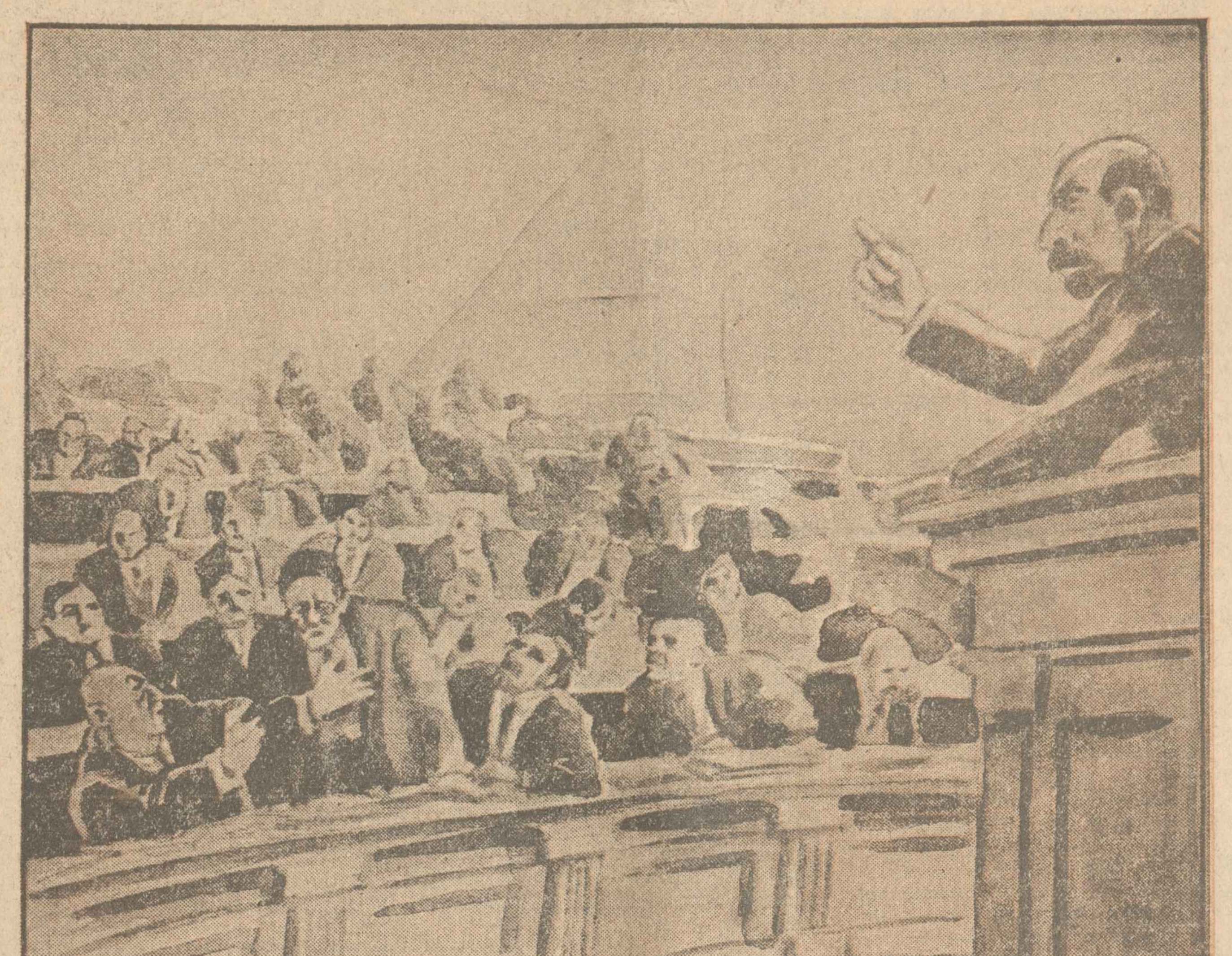

"Mon coeur au ralenti„

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν Δ' Ἐθνοσυνέλευσιν καταλαμβάνεται ὑπὸ παροξυσμοῦ τοῦ καρδιακοῦ του νοσήματος, διότι τοῦ ἐπετέθη ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ ναύαρχος κ. Ἀλεξ. Χατζηκυριάκος.

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΜΑΤΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΙΣΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΩΝ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).* — Οἱ «Τάϊμς» πληροφοροῦνται ἐκ Σόφιας ὅτι οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Βουλγαρίας παρακολουθοῦν μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς κρίσεως ἐν Ἑλλάδι. Οἱ βουλγαρικοὶ κύκλοι ἐκδηλοῦν φόβους ὅτι ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, «ἀκολουθοῦντος πολιτικὴν κυκλώσεως τῆς Βουλγαρίας», δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὴν προσφάτως καταβληθεῖσαν προσπάθειαν πρὸς προσέγγισιν τῶν δύο χωρῶν.

ΘΑ ΝΑΥΑΓΗΣΗ Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).* — Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» εἰς Ἄγκυραν τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν ὑπογραφὴν ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τοῦ τελικοῦ σταδίου καὶ τοῦτο συνεπείᾳ τῶν ἀνυπερβλήτων μέχρι τοῦδε δυσχερειῶν αἵτινες ἔχουν προκύψει. Ἡ ἑλληνικὴ κρίσις, πληροφορεῖται ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτής, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐπιβραδυνθῇ ἡ ἐξομάλυνσις τῶν ἐν λόγῳ δυσχερειῶν. Ἡ τυχὸν ἐπικράτησις τοῦ Βενιζέλου, τηλεγραφεῖ ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτής, δημιουργεῖ ἐν Ἀγκύρᾳ ζωηροὺς φόβους περὶ πλήρους ματαιώσεως τῆς συντελεσθείσης μέχρι τοῦδε ἐργασίας πρὸς συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΣΕΡΒΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 26 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).* — Τὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Πιστεύεται ὅτι κατόπιν τῆς ἀναμίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἐκ ταύτης γεγονότων θὰ ἀποτύχῃ ἡ σχεδιαζομένη συμμαχία μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Ἰταλίας.

ΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΗ Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ κ. ΓΟΥΛ'ΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκαλῇ ἄλλους λαοὺς βαρβάρους ἡ Εὐρώπη, ται ἐν τούτοις, μεταξὺ τῶν παλαιῶν σμῶν τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ὑπνώτ- καὶ τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ὀργανώνον- τὴν Ἀμερικήν, νὰ θεωρηθῇ ὅ,τι καὶ ς τοῦ πέμπτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος ἐγκέφαλος τοῦ κόσμου, ἡ κεντρικὴ τῆς σκέψεως καὶ τῆς παγκοσμίου ἐ- νικότητος.

Ἂς φαντασθῶμεν ἀντὶ τῶν διαλέκτων κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἀν- τῶν μικρῶν περιοχῶν τῶν ἑλληνικῶν ν, τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα Κράτη, ἀπὸ ῖα καλύπτεται σήμερον ἡ Εὐρώπη. συνέβαινεν ἂν αἱ προβλέψεις τῶν ἐ- στῶν καὶ τῶν μιλιταριστῶν ἐπαληθεύ- καὶ πάνοπλα αὐτὰ τὰ Κράτη, μικρὰ μεγάλα, ἐνεπλέκοντο, ὅπως αἱ παλαιαὶ ς τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀτελείωτον πά- τὴν ἡγεμονίαν μὲ τὰ μέσα τῆς κα- οφῆς τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος διαθέτει ρον;

νε γνωστὸν τί συνέβη εἰς τὴν Ἑλ- Ἕνας διάσημος Ἰταλὸς ἱστορικός, ρέντσο Μπαρμπαγκάλλο, τὸ διηγήθη ως εἰς τὸ βιβλίον του «Τὸ τέλος τῆς ας Ἑλλάδος». Ὁ λαμπρότερος τῶν σμῶν ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως, τοῦ τὰ ἀκρωτηριασμένα λείψανα θαμ- ἀκόμη τὸν κόσμον, ἐχάθη ἐντὸς ἐ- αἰῶνος. Τὸ κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ με- θη τότε ἐν ἀρχῇ μὲν πρὸς τὴν Ἀ- κατόπιν δὲ πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Εἶνε βολον ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ ὑφίστατο ίαν τύχην πρὸς ὄφελος τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς ἢ τῆς Ἀμερικῆς ἐὰν θὰ κνύετο ἀνίκανος νὰ ὀργανώσῃ μίαν εἰρήνην.

να πρόβλημα τίθεται ἐμπρὸς εἰς αὐ- τὴν τρομερὰν πιθανότητα. Τοῦτο θὰ υνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ: τὸ πρόβλη- προβλημάτων. Ὁ πόλεμος εἶνε μία , μία τιμωρία, μία μάστιξ; Ἐὰν ταυτοχρόνως τιμωρία καὶ μάστιξ, δι- ἀνθρωπότης νὰ εἶνε καταδικασμένη καταστροφὴν μόνη της, παρασύρουσα εἰς καταστροφὴν καὶ τὸ τόσον ἐπιμόνως ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῶν παρελθουσῶν ; Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα στρέφε- περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀλύτου προβλήματος τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους...

Μία κατὰ προσέγγισιν ἀπάντησις θὰ δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ. Ὅταν κανεὶς σύγκρισιν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας μὲ ἱστορίαν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, πα- ὅτι ὁ πόλεμος ἦτο ἐνίοτε ἀπαραίτητος ὑπὸ τὰς δύο του μορφάς, ὡς ἐξωτερικὸς πόλεμος καὶ ὡς ἐμφύλιος πόλεμος, ὅταν συνετέλεσεν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν Κρατῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτισμῶν. Ἡ μανία του ὅμως καὶ ἡ διάρκειά του δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν ὡρισμένα ὅρια. Ὅταν τὰ ὅρια ὑπερεπηδῶντο, ὅταν ὁ πόλεμος καθίστατο ἐνδημικὸς εἰς μίαν χώραν ἢ εἰς μίαν οἱανδήποτε ἐποχήν, μετεβάλλετο τότε εἰς μάστιγα, εἰς μάστιγα τῶν μαστίγων. Κανὲν ἀπὸ τὰ μεγαλουργήματα τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται τότε νὰ διαφύγῃ τὴν καταστροφήν.

Διατί δὲν ὑφίστανται ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸν πλούσιον καὶ πολυσχιδῆ, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀρχαῖοι εἶχον ἀνεγείρει, παρὰ μόνον μερικὰ ἴχνη; Διότι οἱ ἀδιάκοποι καὶ ἀδυσώπητοι πόλεμοι κατέστρεψαν σχεδὸν τὸ πᾶν. Ἡ ἀρχαιότης δὲν ἐγνώρισε παρὰ μόνον μίαν μακρὰν περίοδον σχετικῆς εἰρήνης: τοὺς δύο πρώτους αἰῶνας τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Πρὸ καὶ μετὰ τὴν βραχεῖαν αὐτὴν περίοδον ἡ ἱστορία φαίνεται ὡς ἀδιάκοπος πάλη μεταξὺ τῆς δημιουργικῆς ἐνεργητικότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς καταστρεπτικῆς μανίας τοῦ πολέμου. Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου αἰῶνος μετὰ Χριστὸν ἡ δημιουργικὴ ἐνεργητικότης τοῦ ἀνθρώπου, δὲν παύει νὰ ἐπαναρχίζῃ τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος αἱ δυνάμεις τῆς καταστροφῆς ἐπέρχονται παρασύρουσαι τὰ πάντα. Ὅλος ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς χάνεται.

Διατί ἀπὸ τριῶν αἰώνων ἡ Εὐρώπη δὲν ἔπαυσε νὰ συγκεντρώνῃ τὰ προϊόντα τῆς ἀγροτικῆς καὶ τῆς βιομηχανικῆς της ἐργασίας, τῶν προσπαθειῶν της εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας καὶ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς διανοήσεως; Διατί ἡ παραγωγὴ πάντοτε αὐξάνει, ἐνῷ αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ καταστροφαὶ ἐλαττοῦνται καὶ καθίστανται μηδαμιναί; Διότι ἡ καταστρεπτικὴ μανία τῶν ἐνόπλων συρράξεων εἶχεν ἀναχαιτισθῆ, πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰῶνος, πόλεμον τὸν ὁποῖον οἱ στρατηγοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος πολὺ περιεφρόνησαν ἴσως — καὶ διότι, μεταξὺ τοῦ 1815 καὶ τοῦ 1914 ὑπῆρχεν ἕνα σύστημα μοναρχικὸν καὶ μία διπλωματία μοναρχική. Ἐὰν ὁ κόσμος ὁλόκληρος κατώρθωσε μεταξὺ τῶν δύο τούτων χρονολογιῶν νὰ κάμῃ μεγαλειώδεις προόδους, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸν αἰῶνα αὐτὸν δὲν διεταράχθη παρὰ μόνον ἀπὸ μικρὰν περίοδον πολέμων βραχυχρονίων καὶ ὀλίγον αἱματηρῶν.

Ἀναφέρομαι εἰς τὴν περίοδον τῶν εἴκοσι δύο ἐτῶν ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1848 καὶ τελειώνει μὲ τὸν Γερμανογαλλικὸν πόλεμον τοῦ 1870.

Αὐτὴ ἡ εὐτυχὴς περίοδος κατεστράφη ἀπὸ τὸ 1914 μαζὶ μὲ τὸ μοναρχικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξασφαλίσει τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἐπὶ ἕνα αἰῶνα, ὅπως τὸ ἰσχυρίζονται οἱ ἐθνικισταὶ καὶ οἱ μιλιταρισταί; Τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος στηρίζεται ὁλόκληρον ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν τὰ γεγονότα θὰ δώσουν εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν.

Ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ πολλοὺς ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε αἰώνιος εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ὅτι ἤρχισε μὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὅτι θὰ τελειώσῃ μὲ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ πλανήτου μας. Αὐτὸ εἶνε ἕνα μεγάλο ἐπιχείρημα ἐναντίον τῶν εἰρηνιστῶν ἀπὸ τοὺς ταγμένους ὑπὲρ τῆς βίας καὶ τοὺς σκεπτικιστάς. Αὐτὸ εἶνε ἓν ἐπιχείρημα ὀρθὸν καὶ ἐσφαλμένον ταυτοχρόνως, διότι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μία ἀπαραίτητος διάκρισις. Ἐὰν πάντοτε ὑπῆρξαν πόλεμοι, εἶνε γεγονὸς ὅτι ὅλοι δὲν ἦσαν τῆς ἰδίας μορφῆς. Ὁ πόλεμος ἐπίσης, ὅπως ὅλαι αἱ τέχναι, ἀλλάσσει συνεχῶς τὰς μεθόδους του. Αὐταὶ αἱ ἀλλαγαὶ ἔχουν μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρωπίνων γενεῶν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπάρχουν ἐποχαὶ καθ' ἃς ὁ πόλεμος ἦτο μία μάστιξ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν διέφευγε, διότι προεκαλεῖτο ἀπὸ ἀδιάλλακτα συμφέροντα καὶ τεταμένα πάθη, τὰ ὁποῖα ἐζήτουν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀντιπάλου, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἰδίαν καταστροφήν. Ὑπάρχουν περίοδοι καθ' ἃς ὁ πόλεμος ἦτο ἀπόρροια συμφερόντων καὶ παθῶν, τὰ ὁποῖα ἦτο δυνατὸν νὰ σταματήσουν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ ἀντίπαλοι ἤρχιζον νὰ κάμνουν κακὸν εἰς τοὺς ἑαυτούς των καὶ νὰ τραυματίζωνται ἀμοιβαίως. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις καὶ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους ὁ πόλεμος εἶνε ἕνα πρακτικὸν μέσον πρὸς ταχεῖαν ἐπίλυσιν ὡρισμένων πολιτικῶν ζητημάτων.

Τὸ σύγχρονον πνεῦμα ἐλησμόνησεν ὅτι ὁ Πόλεμος εἶνε μία ἀφαίρεσις, μία λέξις μόνον καὶ ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν πόλεμοι πολὺ διαφορετικοὶ μεταξύ των. Δὲν εἶνε ἴσως ἀνωφελὲς νὰ ἐνθυμούμεθα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, διότι ὑπάρχουν ἀλήθειαι τὰς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι λησμονοῦν συνεχῶς, ἀκριβῶς διότι εἶνε αἰώνιαι καὶ ἰσχύουν δι' ὅλας τὰς ἐποχάς.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομιμνήσκεται αὐτὴ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι ἂν αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ἴσχυσεν εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ἡ πρακτική της ἀξία ἔγινε σήμερον μεγαλυτέρα, διότι σήμερον ὑπάρχουν μεγαλύτερα ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην περίοδον μέσα καταστροφῆς.

Ὁ ἐνδημικὸς καὶ ἀτελείωτος πόλεμος κατέστρεψε θαυμασίους πολιτισμούς, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δὲν διέθετον παρὰ μόνον σίδηρον καὶ ξύλα, ἄλογα καὶ πῦρ. Τί εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ σήμερον ποῦ ἡ μηχανικὴ καὶ ἡ χημεία εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν του;

Ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἐζήσαμεν ἀπὸ τὸ 1914 μέχρι τοῦ 1918 εἶνε ἕνα πρῶτον μάθημα. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνατροπὴ τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ὁ πόλεμος, ἦτο τοιαύτη, ὥστε μόλις μετὰ δέκα ἔτη νὰ ἀρχίζῃ νὰ ἐξαφανίζεται καὶ πάλιν μὲ ἀπελπιστικὴν βραδύτητα.

Ἀκριβῶς διότι ὁ πολιτισμός μας εἶνε πλούσιος, σοφὸς καὶ ἰσχυρός, πρέπει νὰ εὕρῃ τὰ μέσα νὰ ἐντοπίσῃ τὴν δύναμιν τῶν ὀργάνων τῆς καταστροφῆς, τὰ ὁποῖα διαθέτει. Ἐὰν ὄχι, αὐτὰ θὰ τὸν καταστρέψουν. Πρόκειται περὶ ζητήματος ζωῆς καὶ θανάτου.

Ἡ Εὐρώπη θὰ σωθῇ ἀπὸ τὸ μοιραῖον τὸ ὁποῖον οἱ ἐθνικισταὶ καὶ οἱ μιλιταρισταὶ τῆς προετοιμάζουν ἂν δὲν λησμονῇ τὴν ἁπλῆν καὶ θεμελιώδη αὐτὴν ἀλήθειαν.

GUGLIELMO FERRERO

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6ον Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ο ΛΑΟΣ ΑΓΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΛΙΝΗΝ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΣ.—"ΣΠΑΩ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΝΑ ΕΥΡΩ ΜΙΑΝ ΛΥΣΙΝ„.—ΝΕΟΙ ΦΙΛΟΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.—ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.—ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ.—ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΤ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

7ον

Τὰ γεγονότα τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον ἦσαν τὰ τελευταῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπὶ μακροτάτην περίοδον ὁ Βασιλεὺς ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος. Περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου κατελήφθη ὑπὸ ἀδιαθεσίας, οἱ δὲ ἰατροί του τῷ ἀπηγόρευσαν νὰ ἐξέλθῃ τῶν διαμερισμάτων του· μετ' ὀλίγας ἡμέρας, πρὸ τῆς χειροτερεύσεως τῆς καταστάσεώς του, ἠναγκάσθη νὰ πέσῃ κλινήρης. Οἱ ἰατροὶ δὲν ἐβράδυναν νὰ διαγνώσουν τὰ πρῶτα συμπτώματα πνευμονίας καὶ πλευρίτιδος, τὰ ὁποῖα ἐντὸς ὀλίγου κατέστησαν ἐπικινδύνως ἀνησυχητικά. Περὶ τὰ μέσα Μαΐου ἡ κατάστασις τοῦ Βασιλέως ἀπέβη τόσον σοβαρά, ὥστε ἀπεφασίσθη νὰ μετακληθοῦν δύο διάσημοι Αὐστριακοὶ ἰατροί, ὁ εἷς χειροῦργος καὶ ὁ ἕτερος εἰδικὸς πνευμονολόγος. Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν τῆς ἀφίξεώς των συνεκροτήθη συμβούλιον καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἄμεσος ἐγχείρησις.

Ἡ ἐγχείρησις, ἡ ἀφαίρεσις δύο πλευρῶν, ἐξετελέσθη τὴν ἐπομένην, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὸ χρησιμοποιηθὲν ἀναισθητικόν, ἡ κοκαΐνη, ἔσχεν ὀλέθριον ἀποτέλεσμα, καθόσον ἐνεφανίσθησαν συμπτώματα δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος.

ΜΕΤΑΞΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ὁ Βασιλεὺς εὑρίσκετο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ δώσῃ τις ἐπαρκῆ εἰκόνα τῆς τρομερᾶς ἀνησυχίας καὶ ἀπογνώσεως, ἥτις ἐπεκράτει ἐν Ἀθήναις καὶ καθ' ὅλην τὴν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του. Δελτία ἐξεδίδοντο τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ ἐτοιχοκολλοῦντο εἰς ὅλην τὴν πόλιν· τὰ τοιχοκολλούμενα ἐπὶ τῶν ἔξω τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων πυλῶν ἀνεγινώσκοντο ἀπὸ ἄπειρα πλήθη, τὰ ὁποῖα σιωπηλῶς καὶ ἀκαταπαύστως συνέρρεον μέχρι τῶν Ἀνακτόρων δι' αὐτὸ καὶ μόνον. Ἐπήγαινα εἰς τὰ Ἀνάκτορα πολλάκις τῆς ἡμέρας· δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ συγκινητικώτερον, τὸ σχεδὸν τρομακτικόν, ἀπὸ τὴν νεκρικὴν σιγὴν τῶν πυκνῶν αὐτῶν πληθῶν. Ἐπροχωροῦσαν ἐν συνεχεῖ πομπῇ μέχρι τῶν πυλῶν καὶ ἀφοῦ ἐδιάβαζαν τὰ δελτία, ἔκαμναν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ κατόπιν ὕψωναν τὸ βλέμμα των πρὸς ἓν ἀπὸ τὰ θαμποφωτισμένα παράθυρα, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου, τοὺς ἔλεγαν, κατέκειτο ὁ προσφιλής των Βασιλεύς. Εἰς παρόμοιον θέαμα βαθείας, ἐντατικῆς συγκινήσεως, ὡσὰν τὸ μέγα πλῆθος νὰ ὑπέφερεν ὡς εἷς ἄνθρωπος, οὐδέποτε εἶχον παρευρεθῆ εἰς ὅλην τὴν ζωήν μου καὶ πιθανῶς οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ παρευρεθῶ... ἀλλὰ λησμονῶ: τὸ ἴδιον σχεδὸν ὅραμα, μολονότι σπαρακτικώτερον, τρομερώτερον ἐπανελήφθη δύο ἔτη βραδύτερον, ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἀφωπλισμένος, ἀπροστάτευτος, καταστὰς «ἀβλαβὴς» λόγῳ τῆς σκληρότητος τῆς πολιτικῆς, ὑπεχρεώθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Χώραν ποὺ ἠγάπα μὲ τόσην λαχτάραν, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐξορίαν.

Ἡ ἀσθένεια αὐτὴ τοῦ Βασιλέως μᾶς ἐκράτησεν ὅλους εἰς τρομερὰν ἀγωνίαν ἐπὶ δώδεκα καὶ πλέον μῆνας καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς συγκινητικωτάτας ἐκδηλώσεις εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως καθ' ὅλην τὴν Χώραν. Δεήσεις ἐψάλλοντο τακτικὰ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ δὲν παρήρχετο ἡμέρα ποὺ νὰ μὴ λάβῃ ὁ Βασιλεὺς ἐπιστολὰς μὲ συγκινητικὰς ἐκφράσεις ἀγάπης ἢ δέματα περιέχοντα μικρὰς προσφοράς, κάποιον σταυρὸν ἢ κανὲν ἄλλο ἀντικείμενον εὐσεβείας, συνοδευομένας μὲ λόγια ἀφωσιωμένης στοργῆς. Αἱ διαδηλώσεις ἀφοσιώσεως αὗται ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον, ὅταν ἐξεφράσθη ἡ γενικὴ ἐπιθυμία ὅπως μία θερμῶς λατρευομένη εἰκών, φημιζομένη εἰς ὅλην τὴν Χώραν διὰ τὰς θαυματουργοὺς θεραπευτικὰς δυνάμεις της καὶ διαφυλασσομένη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς μικρᾶς νήσου Τήνου κομισθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τοποθετηθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Μονάρχου, τόσον ἐπικινδύνως ἀσθενοῦντος.

Εἶνε δύσκολον εἰς ἀνθρώπους ἀνήκοντας εἰς βορειοτέραν φυλὴν νὰ νοιώσουν πλήρως τὴν εὐσεβῆ εὐλάβειαν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες—καὶ ἄλλοι Νότιοι λαοί—ἐπιδεικνύουν πρὸς ὡρισμένα θρησκευτικὰ ἀντικείμενα λατρείας, φημιζόμενα ὡς προικισμένα μὲ ὑπερφυσικὴν δύναμιν.

Ἡ νῆσος Τῆνος εἶνε ἡ ὑπερήφανος κάτοχος μιᾶς ἐκκλησίας ἀφιερωμένης εἰς τὴν Παναγίαν Παρθένον, ἥτις περικλείει ὡραῖον ἱερόν, ὅπου ἡ ἱερὰ Εἰκὼν διαφυλάσσεται. Τὴν 15 Αὐγούστου προσκυνηταὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος συρρέουν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο καὶ γονυπετεῖς προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Τάματα πάσης περιγραφῆς, ποικίλλοντα ἀπὸ τῶν πλουσιωτέρων ἀφιερωμάτων μέχρι τῶν ταπεινοτέρων προσφέρονται μετ' εὐλαβοῦς σεβασμοῦ ὑπὸ πλουσίων καὶ πτωχῶν εἰς ἀναγνώρισιν τῆς εἰσακούσεως κάποιας εὐσεβοῦς δεήσεως.

Ἡ Εἰκὼν αὐτή, ἡ ὁποία οὐδέποτε πρότερον ἢ ἔκτοτε ἀπεμακρύνθη τῆς ἐκκλησίας τῆς Τήνου, ἐκομίζετο τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετεφέρετο ἐν ἐπιβλητικῇ λιτανείᾳ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Συνωδεύετο ὑφ' ὅλου τοῦ κλήρου καὶ ὑπὸ μεγάλου πλήθους ἀνθρώπων, οἵτινες, ἀσκεπεῖς καὶ ψάλλοντες ἱερὰ τροπάρια, ἠκολούθησαν τὴν ἱερὰν πομπὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἀνακτόρων ἡ Εἰκὼν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Διαδόχου, ὅστις τὴν μετέφερεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ πατρός του, ὅπου αὐτὴ παρέμεινε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἰατροὶ ἐδήλωσαν ὅτι ὁ Βασιλεὺς εὑρίσκετο ἐκτὸς κινδύνου. Ὅταν ὁ ἀδελφός μου ἀνέρρωσε τόσον, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ μεταφορά του εἰς τὸν κῆπον, ἡ ἱερὰ Εἰκὼν μετεφέρθη πάλιν μὲ τὴν αὐτὴν θρησκευτικὴν πομπὴν εἰς τὴν νῆσον Τῆνον.

Βραδύτερον, μερικοὶ ἐκ τῶν φανατικῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐβάλθηκαν νὰ ἐπικρίνουν τὰς θρησκευτικὰς αὐτὰς τελετουργίας καὶ ἰδιαιτέρως τὴν σκηνήν, τὴν ὁποίαν περιέγραψα ἀμέσως ἀνωτέρω. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅπως καὶ ὁ πατήρ μου, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, οὐδέποτε μετήλλαξε τὸ διαμαρτυρόμενον δόγμα του, ἐθεώρει ἱερὸν καθῆκον ὡς κεφαλὴ τοῦ Κράτους τὴν διατήρησιν τῶν παραδόσεων καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετάς, εἰς πᾶσαν ἑορτὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΤΙ ΕΛΕΓΕΝ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ γεγονότα, ὡς ταῦτα ἐξειλίχθησαν διαρκούσης τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως. Πρὶν συνεχίσω τὴν ἀφήγησίν μου, θὰ ἦτο ἴσως ἐνδιαφέρον νὰ ἐπαναλάβω μίαν τελευταίαν συνομιλίαν μὲ τὸν ἀδελφόν μου ὀλίγον πρὶν ἀσθενήσῃ τόσον ἐπικινδύνως.

Μολονότι αἱ ἰδιαίτεραι ἀσχολίαι μου μὲ ἐκράτουν πάντοτε μακρὰν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων (παρ' ὅσα συχνάκις ἐλέχθησαν περὶ τοῦ ἐναντίου) καὶ δὲν ἤξευρα περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐν τούτοις ἡ σοβαρὰ τροπὴ τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον τὰ πολιτικὰ γεγονότα μοὶ ἐπροξένησε μεγάλην ἀνησυχίαν. Ἐπεσκέφθην, λοιπόν, τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον εὗρον κλινήρη, λίαν καταβεβλημένον ἐξωτερικῶς καὶ ὀργανικῶς. Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν ἀνησυχιῶν μου καὶ τὸν ἠρώτησα ἂν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ κάποια διέξοδος ἀπὸ τὸν λαβύρινθον εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαινόμεθα περιπεσόντες, ἡ ὁποία θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἱκανοποιητικὴ διὰ τοὺς Συμμάχους καὶ συγχρόνως οὐχὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐθνικήν μας ἀξιοπρέπειαν. Ὁ ἀδελφός μου ἀπήντησε μὲ κάποιαν δυσκολίαν:

—Σπάω τὸ μυαλό μου νὰ εὕρω μίαν λύσιν ἐπιτυγχάνουσαν καὶ τὰ δύο... ἀλλὰ φαίνεται ἀδύνατον. Εὐχαρίστως προσεφέραμεν τὴν συνδρομήν μας εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ αἱ προτάσεις μας ἐγένοντο ἐν ἀπολύτῳ καλῇ πίστει, ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἐζητήσαμεν εἰς ἀντάλλαγμα πραγματικῶς δὲν ἦτο πολύ· τὴν ἐγγύησιν μόνον τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος!

»Ξεύρω πολὺ καλὰ ὅτι, ὡς ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, ἠμπορῶ ἀνενδοιάστως νὰ βασισθῶ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὅτι μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς προσχωρήσεώς μας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Συμμάχων, οὐδὲν τμῆμα τοῦ ἐδάφους μας θὰ διατεθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μας. Ἀλλὰ γνωρίζεις πολὺ καλὰ ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε ὑπόθεσις ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον, ἀλλὰ ζήτημα διεθνῶν συμφερόντων, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ὑποστῇ μυρίας μεταβολὰς καὶ μυρίας ἐπιρροὰς πρὶν καταλάβῃς εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεσαι. Πίστευσέ με, οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους. Ἂν μικρὰ ἔθνη παρασυρθοῦν εἰς τὰς ἔριδας τῶν μεγάλων, πάντοτε τὰ μικρὰ θὰ βγοῦν ζημιωμένα! Γιὰ νὰ μὴ μᾶς δίδουν οἱ Σύμμαχοι τὰς μικρὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ζητοῦμεν, σημαίνει ὅτι ἔχουν τοὺς λόγους των, λόγους σοβαροὺς διὰ τὴν ἄρνησιν αὐτήν· ἐν τῷ μεταξύ, αὐτὸ μᾶς κάμνει νὰ μένωμεν ἔξω τῆς συμμαχίας. Τώρα ὅμως γνωρίζομεν ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ λόγοι. Δὲν θέλουν νὰ δυσαρεστήσουν τὴν Βουλγαρίαν· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔχουν ἔτσι τὰ πράγματα, δὲν εἶνε δικαιολογημένοι καὶ οἱ ἰδικοί μας φόβοι, ὅτι τμῆμα τοῦ ἐδάφους μας θὰ χρησιμοποιηθῇ σήμερον ὡς δόλωμα καὶ ἴσως αὔριον ὡς ἀνταμοιβὴ διὰ νὰ κρατήσουν τὴν Βουλγαρίαν παρὰ τὸ πλευρόν των; Ὅπως σοῦ εἶπα, καὶ ἄλλοτε, ὅλος ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς Βουλγαρίας προέρχεται· θέλουν νὰ τὴν προσελκύσουν δαπάναις ἡμῶν καὶ ἀπὸ αὐτὸ θέλομεν νὰ προφυλαχθῶμεν. Ἀλλὰ ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ πάῃ ποτὲ μὲ τὴν Ἀντάντ!... Τὸ εἶπα ἐξ ἀρχῆς. Ἐκεῖνο ποὺ εἶνε τόσον ἀποθαρρυντικὸν εἶνε ὅτι παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις μας περὶ πραγματικῆς φιλίας, μᾶς μεταχειρίζονται τόσον ἐξευτελιστικῶς ἐν ᾧ ἡ Βουλγαρία, ἡ ὁποία τοὺς παραπλανᾷ μὲ ψευδεῖς ἐλπίδας, ἀλλὰ ἡ ὁποία συνεχῶς παραβιάζει τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, περιβάλλεται συνεχῶς διὰ θωπειῶν...»

ΜΗ ΘΙΓΗ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐπειδὴ ἡ συνέχισις τῆς ὁμιλίας ἀπετέλει ὀδυνηρὰν προσπάθειαν διὰ τὸν ἀδελφόν μου, ἠναγκάσθην νὰ ἀποχωρήσω· Πόσον βάσιμοι ἦσαν οἱ φόβοι τοῦ Βασιλέως ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἑξῆς γεγονότος: Ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχε διατάξει τὸν ἐν Βελιγραδίῳ στρατιωτικὸν ἀκόλουθόν μας νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Σερβικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καθορισμοῦ συνδεδυασμένης ἐνεργείας πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένης βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπληροφορήθησαν τὰ τῶν στρατιωτικῶν τούτων συνομιλιῶν καὶ ἐγνωστοποίησαν τὴν ζωηρὰν δυσαρέσκειάν των εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, αἵτινες εἰδοποιήθησαν νὰ μὴ καταστρώνουν σχέδια, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ προσβάλουν τὴν βουλγαρικὴν εὐθιξίαν!

Καὶ ὅμως ὀλίγον μετὰ τὴν αὐστηρὰν αὐτὴν παρατήρησιν, περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας ἡ ἀπίστευτος πληροφορία ὅτι τὰ ἐδάφη των προσεφέροντο πραγματικῶς εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις εἰδοποίησε τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀντάντ ἐντόνως καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ἕνα τέτοιο παζάρευμα θὰ ἦτο ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν της.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ παρατεθῇ: «Εἶνε ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὰς διακηρυσσομένας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ... Θεωροῦμεν ἀπολύτως ἀδύνατον τὴν σύλησιν ἑνὸς οὐδετέρου Κράτους, καὶ δὴ Κράτους οὗ ἡ φιλικὴ οὐδετερότης ὑπῆρξε πάντοτε τόσον ἐπωφελὴς εἰς τοὺς Συμμάχους, διὰ νὰ ἐξαγορασθῇ μὲ τὰ ἐδάφη του ἡ συνδρομὴ ἑνὸς λαοῦ, ὅστις μέχρι τοῦδε ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ νὰ συνδράμῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἀντάντ. Μὲ ποῖον δικαίωμα καὶ διὰ ποῖον λόγον δύνανται νὰ ἀκρωτηριάσουν τὴν Χώραν μας ;... Τοῦτο δεικνύει ὅτι οἱ φόβοι μας ἦσαν δικαιολογημένοι καὶ ἡ αἴτησίς μας περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως ἀπολύτως ἀπαραίτητος.» (1)

Ἡ πλήρης ἀγανακτήσεως διαμαρτυρία τῆς Ἑλλάδος, ἔσχε τοιοῦτον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων, ὥστε ἐπεχείρησαν αὗται νὰ διαλύσουν τοὺς φόβους της, παρέχουσαι τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὐδὲν τμῆμα τῶν ἐδαφῶν της ἤθελεν ἀφαιρεθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς της.

Ἀλλ' αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ ἐξηκολούθησαν νὰ τρέφουν τὴν προσφιλῆ ἐλπίδα περὶ ἰσοπεδώσεως τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου. Ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ παραβλέψουν τὸ πρόδηλον γεγονὸς ὅτι αἱ περιστάσεις αἵτινες εἶχον συνασπίσῃ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη τῷ 1912 καὶ ἀναγκάσει αὐτὰ νὰ θέσουν κατὰ μέρος τὰς ἔριδας καὶ τὰς ἰδιαιτέρας φιλοδοξίας των διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν κοινὸν κίνδυνον, ὅστις ἠπείλει τὰ τρία Κράτη ὁμοῦ, δὲν ὑφίσταντο πλέον.

Ἡ Βουλγαρία διὰ τῆς ἐπιθέσεώς της ἐναντίον τῶν συμμάχων της τὴν 29 Ἰουνίου 1913 εἶχε διαρρήξει τὴν Σύμβασιν. Αἱ συνθῆκαι ἦσαν τώρα ἐντελῶς διαφορετικαί. Ἂν τοῦτο ἠγνοεῖτο ὑπὸ ἀνευθύνων δημοσιολόγων, δὲν θὰ ἦτο ἄξιον μεγάλης ἀπορίας· ἀλλ' ἀτυχῶς ἠγνοεῖτο ἐπιμόνως ὑπὸ τῶν πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς κριτὰς τῶν πεπρωμένων τῶν μικρῶν ἐθνῶν.

Ἡ Ἑλλάς, φοβουμένη μήπως αἱ ἐκκλήσεις της παραμείνουν ἀτελέσφοροι, ἐπεχείρησε νὰ περιφρουρηθῇ μόνη της κατὰ τοῦ μελλοντικοῦ κινδύνου, προτείνουσα ἅπαξ ἔτι εἰς τὴν Σερβίαν τὴν σύναψιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας περὶ κοινῆς ἀμύνης ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις, ὅμως, ἐξηρτᾶτο ὑπὲρ τὸ δέον ἐκ τῆς προστασίας τῶν Συμμάχων, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειάν των ἐρχομένη εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

Δύο μῆνες κατηναλώθησαν εἰς ἀκάρπους προσπαθείας.

Τὸ ἐπιστέγασμα τῆς Συμμαχικῆς διπλωματίας ἐπῆλθεν, ὅταν κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τοῦ 1915 ἐπεβεβαιώθη ἡ εἴδησις ὅτι ὁ ἐν Σόφιᾳ Βρεττανὸς πρεσβευτὴς εἶχε προσφέρει ῥητῶς εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν τὴν Καβάλλαν μὲ σημαντικὸν τμῆμα τῆς ἐνδοχώρας της, καθὼς καὶ τμῆμα τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐξησκεῖτο πίεσις ἐπὶ τῶν δύο χωρῶν ἵνα συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Κατὰ τὸ παρεμπεσὸν χρονικὸν διάστημα, ὡς θὰ ἴδωμεν βραδύτερον, ἡ κατάστασις τῆς Σερβίας εἶχεν ὑποστῆ σημαντικὴν μεταβολήν. Ἐξαρτωμένη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίοδον ἐκ τῆς προστασίας καὶ τῆς βοηθείας τῶν Συμμάχων, εὑρέθη ὑποχρεωμένη, παρὰ πᾶσαν θέλησιν, νὰ ἐξετάσῃ σοβαρῶς τὸ ζήτημα, ὅσον ζωηρῶς καὶ ἂν ἐδυσφόρει κατὰ τῆς αὐθαιρέτου αὐτῆς ἐνεργείας.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν 4 Αὐγούστου ὑπὸ μορφὴν τελεσιγράφου.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ γενικὸν συναίσθημα ἦτο συναίσθημα πλήρους καταπλήξεως.

Ὡς ἔδει νὰ ἀναμένεται, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐκφράζουσα τὸ ὁμόθυμον συναίσθημα τοῦ λαοῦ, ἠρνήθη φιλοφρόνως, ἀλλ' ἀποφασιστικῶς νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν πρότασιν τῆς Ἀντάντ. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ὅμως, ἐνέμενον εἰς τὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκλέξει καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ συνεμορφοῦτο πρὸς τὴν πολιτικήν των· ἔφθασαν μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ δηλώσουν ὅτι, εὐθὺς ὡς ἡ Βουλγαρία θὰ ἀνεκοίνου τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀποδοχὴν τῶν προτεινομένων ὅρων, ἰδιαίτεραι ἐνέργειαι θὰ κατεβάλλοντο διὰ τὴν ἐμπράγματον παράδοσιν τῆς Καβάλλας καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν συνόρων τῶν ἐδαφικῶν προσκτήσεων, τὰς ὁποίας ἐμέλλομεν νὰ λάβωμεν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.(2)

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν Ἑλλάδι νοοτροπίαν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθὼς καὶ τὰς ἐσωτερικὰς συνθήκας τῆς χώρας.

Ὁ ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἀντίκτυπος τῆς ἐνεργείας τῆς Ἀντὰντ ὑπῆρξε τρομερὸς καὶ χωρὶς ὑπερβολὴν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν πᾶς Ἕλλην, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ ταπεινοτέρου ὑπηκόου του, ἔτρεφεν ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Ἀντὰντ ἐκλονίσθη ἐκ θεμελίων.

«Ἡ ἀξίωσις περὶ ἐκχωρήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὑπῆρξε τρομερὸν πλῆγμα κατὰ τῆς Γαλλικῆς ἐπιρροῆς ἐν Ἑλλάδι», ἔγραψεν ὁ κ. Ντεβίλ, πρώην πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις.(3)

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν καὶ συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων γεγονότων, ἤρχισεν ἡ Γερμανικὴ προπαγάνδα, διὰ πρώτην φοράν, νὰ ἐκδηλοῦται ἐν Ἑλλάδι· ἀλλ' οὐδενὸς συμφέρον εἶνε νὰ ἀποκρυβῇ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔδαφος εἶχεν ἐπιμελῶς παρασκευασθῆ ὑπὸ τῆς διπλωματίας τῆς Ἀντάντ. Γαλλικὴ ἐφημερίς, ὁ «Μεσσαζὲ ντ' Ἀτέν», ὅστις ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπίσημον ὄργανον τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς δυσφορίας του, τὴν 6 Αὐγούστου 1915, διὰ τῶν ἑξῆς: «Εἶνε προτιμότερον νὰ μὴ πολυασχολούμεθα μὲ τὰς δαπάνας τῶν πρακτόρων τῆς Γερμανίας ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε χρῆμα ἀσκόπως δαπανώμενον, ἐφ' ὅσον οἱ ἀντίπαλοί των ἐργάζονται τόσον καλὰ δι' αὐτούς.»

Ἦτο ἡ πρώτη ὕβρις ἡ προσαφθεῖσα εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ἡ ὁποία, ἀλλοίμονον, ἔστρωσε τὸν δρόμον εἰς πολλὰς ἄλλας ἐν τῇ μεταγενεστέρᾳ ἐξελίξει τῶν γεγονότων. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, ἄνευ ἐξαιρέσεως, οὐδόλως εἶχεν ἀποκρύψει τὰ αἰσθήματά του ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῶν Συμμάχων. Ὅταν τὸ μίασμα τοῦ πολέμου ἠπείλει νὰ ἐξαπλωθῇ ἐπὶ τὴν χώραν μας, ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ διαδοχικαὶ κυβερνήσεις του οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παρημέλησαν διὰ νὰ παράσχουν εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντὰντ πᾶσαν εἰς χεῖράς των πληροφορίαν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἐπωφελὴς εἰς τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκον, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶχον δεόντως προειδοποιηθῆ περὶ τῆς ἀποστασίας τῆς Τουρκίας, πολὺ πρὶν τὸ γεγονὸς τοῦτο συμβῇ. Ἐπηκολούθησεν ἡ βουλγαρικὴ περιπλοκή, ἥτις κατέστη πηγὴ πολλῶν διενέξεων. Παρὰ τὰς διακηρύξεις περὶ εἰλικρινοῦς φιλίας τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένως παρασχεθείσας ἀποδείξεις τῆς πιστότητός της, αἵτινες πολλάκις εἶχον λάβει μορφὴν παροχῆς ἁπτῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντὰντ ἠκολούθησαν πολιτικὴν ἄντικρυς ἀντίθετον πρὸς τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα καὶ ματαίως προσεπάθησαν δι' ἀνωφελῶν προσπαθειῶν νὰ συμβιβάσουν τὰ ἀσυμβίβαστα. Ἡ ἀμφιρρεπὴς στάσις τῆς Βουλγαρίας, ἡ δολιότης της, ἡ πρόδηλος ἀπόδειξις τῆς συνδρομῆς, τὴν ὁποίαν παρεῖχεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἀντὰντ παρεβλέποντο, αἱ δὲ προειδοποιήσεις μας, βασιζόμεναι ἐπὶ ἀδιαμφισβητήτων ἀποδείξεων, ἐπανειλημμένως καὶ συστηματικῶς ἠγνοήθησαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἄκαρποι συνεννοήσεις. — Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ὀξύνεται.— Ἡ πολιτικὴ τῆς διαστροφῆς καὶ τῶν συκοφαντιῶν. — Ὁ κ. Βενιζέλος «περσόνα γκράτα» τῆς Ἀντάντ. — Ὁ ρόλος τῶν Συμμάχων πρεσβευτῶν. — Ἂν ἐπεκράτει ψυχραιμία.

Συμφώνως πρὸς τὸν περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας νόμον, ἀπαγορεύεται ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναδημοσίευσις παρ' οἱουδήποτε.

---

(1). Ὁ Ζωγράφος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν Παρισίων ἀπὸ 15)28 Μαΐου 1915.

(2). Διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, 21 Ἰουλίου)3 Αὐγούστου 1915.

(3). «Ἡ Ἀντάντ, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Βουλγαρία. — Ἱστορικαὶ σημειώσεις καὶ ἀναμνήσεις» ὑπὸ Γκαμπριὲλ Ντεβίλ, Παρίσιοι 1919.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
2
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΩΡΑ 3 Μ. Μ.
ΜΕΓΑ ΕΠΑΘΛΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
Δελτία Sweepstakes διὰ τὸ Grand Prix τῆς 3ης Ἰουνίου πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱπποδρόμου Καραγεώργη 3 μέχρι τοῦ Σαββάτου 2ας Ἰουνίου ἑ. ἔτ.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ψυχρούλα

Ἄξαφνα, ὕστερα ἀπὸ τὴν καλοκαιριάτικη ζέστη, ποῦ τόσο πρόωρα ἄρχισε νὰ μᾶς φλογίζῃ, τὰ σύννεφα μαζεύτηκαν στὸ σούρουπο, θόλωσαν τὸν οὐρανό, μαύρισαν πρὸς τὰ μεσάνυκτα, κρύβοντας τὸ φεγγάρι, κι' ἕνα ψυχρὸ ἀγέρι, ποῦ ἄρχισε νὰ φυσᾷ κι' ἔκαμε τὶς πλάτες μας νὰ τρέμουν καὶ νὰ συμμαζεύωνται, μᾶς ἔφερε τὸ μήνυμα πῶς κάπου, ὄχι καὶ πολὺ μακρυάν, ἔβρεξε γιὰ καλά.

Ἐζήτησες τὸ σάλι σου, Λιλή, ἔστρεψες τὴν καρέκλα σου στὸ ἀπάγγιασμα τοῦ τοίχου καὶ τὸ λάλο στόμα σου, ποῦ ἔκανε ὡς τώρα πιὸ φλύαρο ἡ ζέστη μὲ τὸν ἐκνευρισμό της, ἄρχισε νὰ μιλῇ σιγά, μετρῶντας τὶς λέξεις, ποῦ ἔπεφταν σὰν σταγόνες θαρρεῖς βροχῆς περαστικῆς, ποῦ ρίχνει δυὸ-τρεῖς σταγόνες, σταματᾷ, ξαναρχίζει, ὅσο τῆς ἐπιτρέπει ὁ ἄνεμος ποῦ σπρώχνει τὰ σύννεφα μακρυά.

Θυμήθηκες παληὲς ἱστορίες σοβαρές, ποῦ δὲν εἶχαν καμμιά, μὰ καμμιὰ σχέσι μὲ τὰ φλύαρα κελαϊδίσματά σου, ἱστορίες ποῦ εἶχαν συμβῆ κάποτε, καὶ τὶς εἴχαμε ξεχασμένες, γιὰ τὶς πρῶτες φορὲς ποῦ γνωριστήκαμε, γιὰ μικροεπεισόδια ποῦ μᾶς εἶχαν συμβῆ, μὲ τὴν ἴδια ἠρεμία, ποῦ —κατὰ τὰ τραγούδια τοῦ Στεκκέτι καὶ τῶν ἄλλων ρωμαντικῶν— «στὴν γωνιά μας καὶ οἱ δύο καθισμένοι, τῆς ἀγάπης θὰ λέμε τὰ παληά, κι' ὁ καιρὸς χωρὶς σκέψι θὰ διαβαίνῃ!» Μέσα στὸ μισοσκόταδο τοῦ μπαλκονιοῦ, διπλωμένη στὸ μαῦρο μεταξωτό σου σάλι, μοῦ φάνηκες μιὰ γρηοῦλα συμπαθητική, ὅπως θὰ εἶσαι σὲ πολλὰ— εὐτυχῶς γιὰ σένα—χρόνια. Τὰ χέρια σου ἔπαιζαν μὲ τὰ κρόσσια του, μπερδεύοντας καὶ ξεμπερδεύοντάς τα ἀνάμεσα στὰ μακρυά σου δάκτυλα, σὰν νὰ ἔπλεκες—ὅπως θὰ πλέκῃς τότε βέβαια—κάποιο τρικὸ γιὰ τοὺς φτωχούς, γιὰ μένα ἢ καὶ γιὰ σένα ἴσως, κάποια καζάκα μάλλινη γιὰ τὸ γεροντικὸ κρυουλιάρικο κορμί σου.

Ἤσουν μιὰ Λιλὴ ἄγνωστη, ποῦ ἴσως δὲν προφθάσω νὰ γνωρίσω. Ὁ καιρὸς περνᾷ γρήγορα, γερνᾶμε χωρὶς νὰ τὸ νοιώθουμε καὶ ἡ μέρες μᾶς φέρνουν ἐκπλήξεις ποῦ δὲν τὶς φανταζόμαστε. Μὰ ἡ Τύχη μᾶς ἐπιφυλάσσει καμμιὰ φορὰ ἀπρόοπτες τέρψεις, καὶ μιὰ ψυχρούλα μιᾶς βραδυᾶς μοῦ χάρισε προκαταβολικῶς ὅσα δὲν θὰ μοῦ χαρίσουν ἴσως τὰ χρόνια ποῦ θὰ ἔρθουν. Αὔριον σὲ λίγες στιγμὲς ἴσως θὰ εἶσαι καὶ πάλιν τὸ παρόν, τὸ ζωηρὸ καὶ ἀνήσυχο παρὸν μέσα σ' ἕνα νεανικὸ κορμί, γεμάτο φλόγα καὶ ἐπιθυμίες, τρέλλες καὶ ἰδιοτροπίες, μὰ τώρα ἤσουν ἡ Λιλὴ ποῦ ὁ καιρὸς εἶχε φρονιμέψει, μιὰ Λιλὴ ποῦ θέλοντας καὶ μὴ θὰ ζήσῃς, μιὰ Λιλὴ ποῦ θὰ μ' ἀρέσῃ ἴσως πιὸ πολὺ καὶ ποῦ δὲν θὰ προφθάσω ἴσως νὰ γνωρίσω.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν, περιλαμβάνει 7 ἱπποδρομίας. Τὸ σύνθετον στοίχημα ὡρίσθη μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν τρίτης καὶ τετάρτης.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ προγράμματος ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Πρώτη Ἱπποδρομία, ὥρα 3 μ. μ.

Ἔπαθλον Θεοκρίτου δρχ. 20.000. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Ε. Μπονισέλ, Μὰξ σοκ. 2) Λ. Λούβαρης, Ἀγνὲς Σορὲλ 58 κ. 3) Γ. Ἀπαλοδήμου Σας 56 1)2 κ. 4) Η. Ἐφεσσίου, Ἀλμέρια 50 κ. 5) Α. Χίλλ, Μούλτων 49 κ. 6) Α. Καμπᾶ, Ἀνουμπις 47 1)2 κ. 7) Ι. Καλαμάρη, Πρίμα 45 κ.

Δευτέρα Ἱπποδρομία, ὥρα 3.45 μ. μ.

Ἔπαθλον Δημοκρίτου δρχ. 20.000. Ἀπόστ. 1500 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Λ. Μπουρσάνωφ, Κασσίνα 60 κ. 2) Δ)δος Χατζηπαναγιώτου, Τσέλτιτσι 57 1)2 κ. 3) Λ. Λούβαρη, Ἔρως 57 κ. 4) Τὸμ Ρῆς, Σιμπεριὰν 55 1)2 κ. 5) Μ. Πιλάλα, Χὸτ Φλέϊμ 49 κ. 6) Α. Καμπᾶ, Ἀντάμαντ Ἤβ 47 1)2 κ. 7) Φ. Μαρτέν, Ποὺλ Ναὶν 45 κ.

Τρίτη Ἱπποδρομία, ὥρα 4.30 μ. μ.

Ἔπαθλον Ζαγαζὶκ δρχ. 15.000. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι ἀραβικοὶ β'. κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Μ. Νομικοῦ, Τζόκερ 60 κ. 2) Δ. Εὐσταθίου, Μπιὲν 59 1)2 κ. 3) Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Δ. Κολοβοῦ, Ἀτρόμητος 58 1)2 κ. 4) Μ. Λεφέβρ, Καπρὶς 56 κ. 5) Κ. Τριγγῆ, Κατσιμπρᾶς 53 κ. 6) Ι. Καλαμάρη, Μπαναμπὰκ 53 κ. 7) Ἀδελ. Ἀράπη, Μπαχτιὰρ 53 κ. 8) Α. Καμπᾶ, Ἀρκάδι 52 1)2 κ. 9) Η. Ἐφεσίου, Νίκις 52 1)2 κ. 10) Ι. Βοργιᾶ, Μιλιχὰν 52 1)2 κ. 11) Δ. Γιοκαλᾶ, Πρένς Ρουαγιὰς 49 κ.

Τετάρτη Ἱπποδρομία, ὥρα 5.15 μ. μ.

Ἔπαθλον Ἀμιάντου δρχ. 15.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀγγλοαραβικοὶ καὶ ἑλληνικοὶ α' κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Λ. Λούβαρης, Τελαμὼν 60 κ. 2) Ν. Ρῆς, Τὰζ Μαχὰλ 57 1)2 κ. 3) Λ. Λούβαρη, Χὸτ Στάφ, 57 κ. 4) Λ. Μπουρσάνωφ, Σουλτάν, 55 1)2 κ. 5) Ἀδ. Ἀράπη, Σερτσλάϊτ 54 1)2 κ. 6) Τὸμ Ρῆς, Μέλμπουρν 51 κ. 7) Ε. Πουλῆ, Ἀμοργινὸς 46 κ.

Πέμπτη Ἱπποδρομία, ὥρα 5.45 μ. μ.

Μέγα ἔπαθλον ἑλληνικῶν ἵππων δρχ. 50.000. Ἀπόστ. 1600 μ. 1) Μ. Νομικοῦ, Βλάμης 60 κ. 2) Θ. Γιοκαλᾶ, Κάστωρ 58 κ. 3) Κας Γεωργίου, Ἡρὼ 57 1)2 κ. 4) Κ. Μπόταση, Κατεργαράκος 55 κ. 5) Φ. Κουντουριώτη, Ἔφη 54 κ. 6) Ι. Κολιανδρῆ, Μαρίτσα 51 κ. 7) Κας Σακελλαρίδη, Τριτσιμπίδας 49 1)2 κ. 8) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρι 46 1)2 κ.

Ἕκτη Ἱπποδρομία, ὥρα 6.30 μ. μ.

Ἔπαθλον Προμηθεὺς δρχ. 30.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Ο. Ρῆς, Σλέϊντς 62 κ. 2) Ο. Ρῆς, Μισπίκελ 57 1)2 κ. 3) Α. Καμπᾶ, Ἶρις 56 κ. 4) Α. Γιαννούκου, Κελλεμὲς 54 1)2 κ. 5) Μ. Λεφέβρ, Περιουΐνκλ 48 1)2 κ. 6) Μ. Λεφέβρ, Μαντοῦρα 45 1)2 κ. 7) Λ. Λούβαρη, Τρομπὲτ 45 κ. 8) Η. Ἐφεσίου, Κλαιρὲτ 45 κ. 9) Κας Ἰωαννίδη Μ. Ρ. 45 κ.

Ἑβδόμη Ἱπποδρομία, ὥρα 7 μ. μ.

Ἔπαθλον Ἀββουὰν δρχ. 20.000. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀραβικοὶ α' κλ. Ἰσοζυγισμός: 1) Π. Ἀναστασοπούλου, Ἀμὶρ 65 κ. 2) Α. Γιαννούκου, Μπλὰκ Μπιούτη 47 1)2 κ. 3) Ν. Ρῆς, Ζασμὶν 46 κ. 4) Δ. Κωστοπούλου, Μωρηᾶς 45 1)2 κ. 5) Δ. Εὐσταθίου, Ἀφοὺφ 45 1)2, 6) Λ. Λούβαρη, Σαμλὰκ 45 1)2, 7) Μ. Νομικοῦ, Ράνλαγκ 45 κ. 8) Δ. Εὐσταθίου, Μπόζος 45 κ.

Ὁ ἀθλητισμὸς

Οἱ χθεσινοὶ ἀγῶνες

«Οὐΐπεστ»—«Ἕνωσις Κων)πόλεως» 3:0 (1:0)

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ «Οὐΐπεστ» ἔκαμε τὴν δευτέραν της ἐμφάνισιν ἐναντίον τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ξένη ὁμὰς ἐπεβεβαίωσε διὰ δευτέραν φορὰν τὴν ἀξίαν της καὶ μᾶς ἐχάρισε ἕνα θεαματικώτατον παιχνίδι. Ὡς ἦτο ἑπόμενον ἡ «Οὐΐπεστ» ἐπεβλήθη πλήρως ἐπὶ τῆς ἀντιπάλου της καὶ ἐὰν δὲν ἐπέτυχε περισσότερα τέρματα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν τερματοφύλακα τῆς «Ἑνώσεως» Γιάμαλην, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πραγματικὰ ὑπέροχος. Εἰς ὡρισμένας φάσεις τοῦ ἀγῶνος καὶ εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἐθεωρεῖτο βέβαιον τὸ τέρμα, ἤρχετο ὁ Γιάμαλης ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς νὰ ματαιώσῃ τὰς προσπαθείας τῶν Οὔγγρων κυνηγῶν ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τῶν θεατῶν. Ὀφείλομεν ὅμως μετὰ τὸν Γιάμαλην νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὸν Δημόπουλον, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη ἐπίσης μὲ θάρρος καὶ ψυχραιμίαν ἀνακόψας πολλὰς ἐπικινδύνους καθόδους τῶν Οὔγγρων κυνηγῶν. Καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσης παῖκται τῆς «Ἑνώσεως» ἔπαιξαν καλά, ἐσκιάζοντο ὅμως τόσον πολὺ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των οὕτως ὥστε τὸ παιχνίδι των παρῆλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητον. Ὅλων τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι εἶχον συναρπάσῃ τοὺς θεατάς. Καὶ δικαίως. Οἱ Οὔγγροι παῖκται κατέχουν τὸ μυστικὸν τῆς σφαίρας καὶ εἶνε ἀριστοτέχναι εἰς τὸν χειρισμόν της. Ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦν εἰς τὸ διαβίβασμα τῆς σφαίρας καὶ ἡ ἀκρίβεια ἡ ὁποία χαρακτηρίζει ἑκάστην ἐνέργειάν των καταπλήσσουν τοὺς θεατάς. Ἐφαρμόζουν τόσον τὸ συρτὸ ὅσο καὶ τὸ ὑψηλὸν παιχνίδι μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε εὐχέρειαν. Ὑστέρησαν ὅμως κατὰ τὴν χθεσινὴν των ἐμφάνισιν εἰς ἀποτέλεσμα, παρὰ τὴν καταπληκτικήν των ὑπεροχὴν κατορθώσαντες νὰ ἐπιτύχουν τρία μόνον τέρματα. Εἰς αὐτὸ ὅμως δὲν πταίουν οἱ Οὔγγροι, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ἐσουτάριζαν ἀλλά...ὁ Γιάμαλης, ὁ ὁποῖος διαρκῶς ἀπέκρουε!

—Ὁ ἀγὼν

Τὴν 6 μ.μ. ἀκριβῶς ὁ διαιτητὴς κ. Χατζόπουλος δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν τυπικῶν χαιρετισμῶν μεταξὺ τῶν δύο ἀρχηγῶν. Ἡ «Ἕνωσις» ἔχει τὴν ἐκλογὴν τοῦ γηπέδου καὶ οἱ Οὔγγροι τὸ ἐναρκτήριον λάκτισμα, ἀνακόπτονται ὅμως πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ ἡ σφαῖρα φέρεται ταχέως πρὸς τὸ τέρμα τῆς «Ἑνώσεως» καὶ ὁ Γιάμαλης δέχεται τὸ πρῶτον σούτ. Εὑρισκόμεθα μόλις εἰς τὸ δεύτερον λεπτὸν τοῦ ἀγῶνος. Οἱ τῆς «Ἑνώσεως» ἀνταποδίδουν τὴν ἐπίσκεψιν καὶ ὁ Νεγρεπόντης σουτάρει πλαγίως τοῦ στύλου, ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ ξένοι μεταφέρουν τὸν ἀγῶνα ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς «Ἑνώσεως» καὶ βομβαρδίζουν τὸ τέρμα της χωρὶς ἀποτέλεσμα, διότι ἄλλα ἐκ τῶν σούτ των ἀποκρούονται ἀπὸ τὸν Γιάμαλην καὶ ἄλλα ἀστοχοῦν. Ἡ πίεσις τῶν Οὔγγρων ἐξακολουθεῖ καὶ εἰς μίαν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Γιάμαλης ἐξῆλθε διὰ νὰ ἀποκρούσῃ ὁ μέσα δεξιὰ τῶν Οὔγγρων καταφθάσας ταυτοχρόνως ἐξαπέστειλε τὴν σφαῖραν ἐντὸς τοῦ κενοῦ τέρματος, τοῦτο ὅμως τοῦ ἐστοίχισε ἀκριβά, διότι συγκρουσθεὶς μετὰ τοῦ Γιάμαλη ἐτραυματίσθη εἰς τὸν πόδα καὶ ἐγκατέλειψε τὸ γήπεδον ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ ἑτέρου παίκτου. Ἔχουν ἤδη παρέλθει 12 περίπου λεπτὰ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος. Οἱ παῖκται τῆς «Ἑνώσεως» δὲν ἀποθαρρύνονται καὶ κατορθώνουν νὰ ὑπερνικήσουν πρὸς στιγμὴν τὴν σιδηρᾶν γραμμὴν τῶν μέσων καὶ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς Κερβέρους τοῦ οὐγγρικοῦ τέρματος νὰ παραχωρήσουν κόρνερ τὸ ὁποῖον ὅμως παρῆλθε ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἐπηκολούθησε μικρὰ τις σύγχυσις τέρματος κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἠλιάσκος ἐσουτάρισε ἀνεπιτυχῶς. Ὁ ἴδιος παίκτης ἀπώλεσεν ὀλίγον ἀργότερον θαυμασίαν εὐκαιρίαν νὰ ἰσοφαρίσῃ, τὴν μοναδικήν. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου οἱ Οὔγγροι γίνονται καὶ πάλιν κύριοι τῆς καταστάσεως καὶ ἐξακολουθοῦν τὸ πολιορκητικὸν τῶν ἔργον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἡμιχρονίου χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσουν νὰ αὐξήσουν τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέρματα.

Τὸ δεύτερον ἡμίχρονον ὑπῆρξε ἀντιγραφὴ τοῦ πρώτου μὲ καλύτερα ὅμως ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ξένους. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἀκόμη ὁ ἔξω δεξιὰ κατήρχετο μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα καὶ ἐσεντράριζε πλὴν ὁ Γιάμαλης ἀνέκοπτε τὸ σεντράρισμα πρὶν αὐτὸ καταλήξῃ εἰς παίκτην. Εὐθὺς ἀμέσως ἀποκρούει συρτὸ γωνιαῖον σοὺτ μὲ «πλονζὸν» ἀλλὰ τὸ ἔργον του καθίσταται ἐπίπονον. Οἱ Οὔγγροι συνεχίζουν τὴν πίεσίν των ἐξαναγκάζοντες τὴν ἄμυναν τῆς «Ἑνώσεως» νὰ παραχωρῇ ἀλλεπάλληλα κόρνερ τὰ ὁποῖα ἐπίσης παρέρχονται ἄνευ ἀποτελέσματος. Οἱ Οὔγγροι παῖκται ἤρχισαν νὰ στενοχωροῦνται καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ἔξω ἀριστερὰ ὁ ὁποῖος εἰς μίαν περίπτωσιν γενόμενος κάτοχος τῆς σφαίρας, ἀλλάσσει κατεύθυνσιν πρὸς τὸ κέντρον καὶ σουτάρει δυνατά. Ὁ Γιάμαλης ἔπεσε, ἀλλὰ ἡ σφαῖρα εὑρίσκετο πλέον ἐντὸς τοῦ τέρματός του διότι ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ἀποκρουσθῇ.

Ὑπελείπετο ἀκόμη ἕνα τέταρτον καὶ οἱ θεαταὶ ἤλπιζον ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ παρέμενεν ἀναλλοίωτον, ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὸ ὑπέροχον παίξιμο τοῦ Γιάμαλη, ἀλλὰ οἱ Οὔγγροι παρεβίαζον καὶ διὰ τρίτην φορὰν τὸ τέρμα τῆς «Ἑνώσεως» ἀφοῦ προηγουμένως ἡ σφαῖρα ἐταξίδευσε ἀπὸ τὸν ἔξω ἀριστερὰ εἰς τὸν ἔξω δεξιὰ διὰ νὰ καταλήξῃ μὲ συρτὸ σεντράρισμα εἰς τὸν μέσα δεξιά, ὅστις καὶ ἐπέτυχε τὸ τέρμα.

Καὶ κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα δὲν μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσωμεν τὴν τέχνην τοῦ Οὔγγρου τερματοφύλακος. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ τὸν ἴδωμεν τοὐλάχιστον ἐπεμβαίνοντα σήμερον ἐὰν κατορθώσουν οἱ Ἀδριανόπουλοι νὰ ὑπερνικήσουν τοὺς Κερβέρους ποῦ εὑρίσκονται ἔμπροσθέν του.

Ἀπὸ τοὺς Οὔγγρους διεκρίθησαν οἱ δύο ὀπισθοφύλακες οἵτινες εἶνε καὶ παῖκται τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος, ὁ δεξιὸς Χὰφ καὶ οἱ δύο κυνηγοὶ τῶν ἄκρων.

Ἀπὸ τὴν «Ἕνωσιν» διεκρίθησαν ὁ Γιάμαλης καὶ ὁ Δημόπουλος.

Ὁ διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος κ. Χατζόπουλος δὲν φαίνεται νὰ ηὐχαρίστησε πολὺ τοὺς Οὔγγρους.

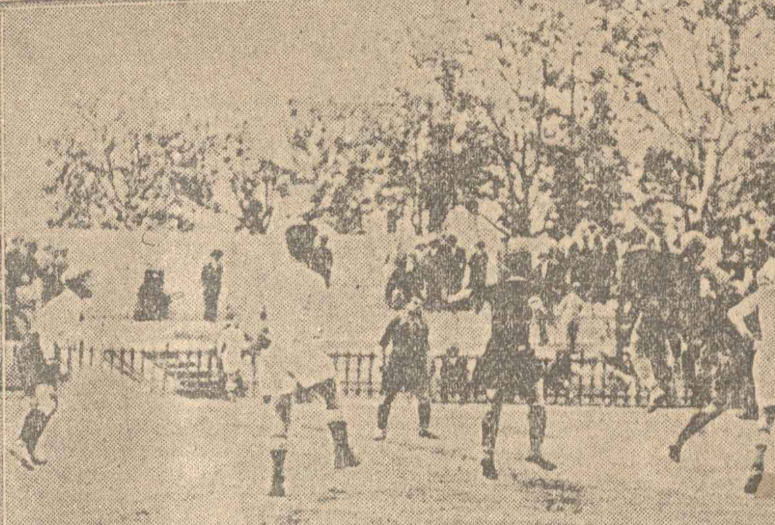

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν μεγάλην συναντησιν

Σήμερον ἡ ξένη ὁμὰς δίδει τὸν τελευταῖόν της ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἀρίστης ὁμάδος τοῦ Πειραιῶς «Ὀλυμπιακός».

—Πρωτάθλημα Ἑλλάδος. «Ἄρης» — «Ἐθνικός»

Μεγίστης σπουδαιότητος προμηνύεται ὁ σημερινὸς ἀγὼν διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν πρωταθλητριῶν ὁμάδων «Ἄρεως» Θεσ)νίκης καὶ «Ἐθνικοῦ» Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ χώραν τὴν 6 ἀπογευματινὴν εἰς τὸ ποδηλατοδρόμιον τοῦ Νέου Φαλήρου.

—Ἔπαθλον Πειραιῶς

Σήμερον τὴν πρωΐαν συναντῶνται εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα διὰ τὸ ἔπαθλον Πειραιῶς αἱ ὁμάδες «Ἕνωσις φιλάθλων Ταμπουρίων», «Ἕνωσις Κων)πόλεως» Πειραιῶς, ὥρα 9 π.μ. καὶ «Ἄμυνα—Πειραϊκὸς Ο.Φ.Π. ὥρα 10 1)2 π.μ.

—Μεγάλη ἑλληνικὴ νίκη. Ὁ κ. Θ. Κόντος θριαμβεύει

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Κυνηγετικὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ἐκ Παρισίων, ἔληξαν χθὲς ἐπισήμως οἱ ἐκεῖ τελούμενοι Διεθνεῖς Κυνηγετικοὶ Ἀγῶνες μὲ τὸν θρίαμβον τοῦ Ἕλληνος σκοπευτοῦ κ. Θεοδώρου Κόντου, ὅστις ἀνεκηρύχθη μετὰ τεσσάρων ἄλλων πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου, ἤτοι τοῦ Βέλγου, δύο Νορβηγῶν καὶ ἑνὸς Γάλλου. Ὁ τίτλος τοῦ πρωταθλητοῦ τοῦ κόσμου διὰ τὸν νικητὴν κ. Θεόδωρον Κόντον ἔχει ἰσχὺν μέχρι τοῦ ἔτους 1930, ὁπότε θέλουσι λάβει χώραν οἱ προσεχεῖς ἀγῶνες πρωταθλήματος ἐν Στοκχόλμῃ τῆς Σουηδίας. Ὁ Κυνηγετικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, οὗτινος ἐπίλεκτος σκοπευτὴς εἶνε ὁ κ. Θ. Κόντος, συνεχάρη διὰ θερμοτάτου τηλεγραφήματος τὸν τιμήσαντα τὰ ἑλληνικὰ χρώματα εἰς τοὺς παγκοσμίους τούτους ἀγῶνας ἀθλητήν.

—Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων δι' ἐγκυκλίου του ὑπενθυμίζει εἰς τὰ ὑπ' αὐτὸν σωματεῖα νὰ καταβάλωσι τὰς καθυστερημένας συνδρομὰς ἵνα μὴ εὑρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν καὶ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ καταστατικοῦ του.

—ΠΑΟΚ—ΑΕΚ Βόλου

Ἡ ΑΕΚ τοῦ Βόλου ἐπισκεφθεῖσα τὴν Θεσσαλονίκην ἡττήθη ἀπὸ τὸν ΠΑΟΚ διὰ 10 τερμάτων ἔναντι ἑνός.

—Πεζοπορικά

Ὁ Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ὀργανώνει ἐνδιαφέρουσαν ἐκδρομὴν διὰ τὴν 3ην καὶ 4ην Ἰουνίου πρὸς ἀνάβασιν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τῆς Δίρφυος. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος καὶ ὀρειβάται μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου.

—Εἰς τὸ Στάδιον

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Στάδιον μεγάλη ἐπίδειξις γυμναστικῆς τῶν σχολικῶν ὁμάδων ὡς καὶ σχολικοὶ ἀγῶνες.

Ἐπίσης τὴν πρωΐαν συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες γυναικείων βόλλεϋ μπώλ.

ΞΕΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

—Ἐξαίρετοι ἐπιδόσεις τῶν Γερμανῶν

Κατὰ τὰς τελευταίας προολυμπιακὰς προπονήσεις οἱ Γερμανοὶ ἀθληταὶ ἐπέτυχον θαυμασίας ἐπιδόσεις εἰς διάφορα ἀγωνίσματα. Οὕτω ὁ Γερμανὸς δισκοβόλος Χοφμάϊστερ ὁ ὁποῖος ὡς ἀνηγγείλαμεν χθὲς κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τῆς δισκοβολίας τὴν 20ὴν Μαΐου ἐν Δυσελδόρφῃ, ἐπέτυχεν ἑτέραν βολὴν 46.58 μ. Ὁ Βέρμπεργκ ἔρριψε τὴν σφαῖραν 14.79 μ. καὶ ὁ Δόμπερμαν ἐπήδησε 7.16 μ. εἰς μῆκος.

Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς σκυταλοδρομίας 4Χ100 ἰσοφάρισε τετράκις ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν παγκόσμιον ἐπίδοσιν 4Χ100 ἐπιτυχοῦσα χρόνον 41'' ἑκάστην φοράν.

—Ὁ Νοῦρμι

Κατὰ τὴν τελευταίαν προπόνησιν του ὁ Φινλανδὸς Νοῦρμι ἔτρεξε ἀνώμαλον δρόμον 8000 μέτρων εἰς 27' 39'', οἱ δὲ συμπατριῶταί του Σοντόλα καὶ Οὔνδερφν 27' 58'' καὶ 28' 9'' ἀντιστοίχως.

—Αἱ τελευταῖαι Ὀλλανδικαὶ ἐπιδόσεις

Εἰς τὸ Χάρλεμ ἔλαβε χώραν προολυμπιακὴ προπόνησις τῆς Ἐθνικῆς Ὀλλανδικῆς Ὁμάδος κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπετεύχθησαν αἱ κάτωθι ἐπιδόσεις, οὐχὶ καὶ πολὺ

ΥΔΡΑΝΤΛΙΑΙ DEMING
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ
Ὁδὸς Λεωχάρους 4 Πειραιεὺς

ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
Ν. ΜΠΑΡΔΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΑΙΟΛΟΥ 73
ΑΙΟΛΟΥ 73
ἱκανοποιητικαί, ἴσως λόγῳ τῆς κακοκαιρίας:

100 μέτρα Βὰν ντὲν Μπὲργκ 11' 4)10
400 μέτρα Χούγκερβερφ 53'' 2)10
800 μέτρα Πῶλιν 1'.59'' 8)10
1500 μέτρα Ἔφερν 4' 25'' 4)10
110 μετ' ἐμποδίων Κασὶ 16'' 6)10
4Χ100 Ὁμὰς Χάρλεμ 45'' 2)10
Ἅλμα εἰς ὕψος Κάμστρα 1.76 μ.
Ἅλμα εἰς μῆκος Ντεμπόερ 6.93 μ.
Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ Πάσμα 3.40 μ.
Δισκοβολία Νόλλεν 35.80 μ.
Ἀκοντισμὸς Κνὼλ 49.50 μ.

—Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Τουρκίας

Ἡ Ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Τουρκίας ἡ ὁποία διῆλθεν ἀρκετὸν χρόνον ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ προπαρασκευαζομένη διὰ τοὺς Ὀλυμπιακούς, ἐπισκεφθεῖσα τὴν Βουδαπέστην τὴν 20ὴν Μαΐου, ἡττήθη ἀπὸ τὴν μικτὴν τῆς πόλεως ταύτης διὰ τεσσάρων τερμάτων ἔναντι ἑνός.

—Εἰς τὴν Ἰταλίαν

Ὁ Ἰταλὸς δρομεὺς ἡμιαντοχῆς Ταβερνάρι κατὰ τὴν τελευταίαν προολυμπιακὴν προπόνησιν ἐπέτυχε τὴν ἀξιόλογον ἐπίδοσιν 1' 56'' εἰς τὸν δρόμον 800 μέτρων, νικήσας τὸν γνωστόν μας ἀπὸ τοὺς ἰταλοελληνικοὺς ἀγῶνας Κομινότον, ἐλθόντα δεύτερον μὲ 1.57''.

Ὁ περίφημος Οὔγγρος ἅλτης Κεσμάρωφ θὰ συμμετάσχῃ εἰς τοὺς προολυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Μιλάνου.

Τὴν 22αν Μαΐου ἀνεχώρησεν ἐκ Μιλάνου κατευθυνομένη εἰς Ἄμστερνταμ ἡ ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Ἰταλίας. Οἱ παῖκταί της ὅλοι εὑρίσκονται εἰς πολὺ καλὴν σωματικὴν κατάστασιν καὶ μὲ ἀκμαῖον ἠθικόν. (Ἡ Ἰταλία εἶνε ἀπὸ τὰς πλέον εὐνοουμένας ὁμάδας διὰ τὴν ὀλυμπιακὴν νίκην.)

—Ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Γιουγκοσλαυΐας

Τὴν 23ην Μαΐου ἀνεχώρησε δι' Ἄμστερνταμ ἡ ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Γιουγκοσλαυΐας συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς συνομοσπονδίας καὶ τοῦ ἐφόρου.

—Οἱ Νοτιοαφρικανοί

Ὁ Νοτιαφρικανὸς δρομεὺς ταχύτητος Γ. Λῆγκ ὁ ὁποῖος θὰ συμμετάσχῃ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἐπέτυχε χρόνον 21'' 2)5 εἰς τὸν δρόμον 220 ὑαρδῶν (Νοτιοαφρικανικὴ ἐπίδοσις).

—Ὁ Τσάρλτον

Ὁ περίφημος Αὐστραλὸς κολυμβητὴς Τσάρλτον ἐνίκησε εἰς τὸ κολυμβητικὸν πρωτάθλημα τῆς Νοτίου Οὐαλλίας ἐπιτυχὼν ἐπίδοσιν εἰς τὰς 440 ὑάρδας 5' 5'' 3)5.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ρωσσίας κ. Οὐστίνωφ, τῆς Ἱσπανίας κ. ντὲ Μαριάτεγκ καὶ τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα.

Ὁμιλίαι

Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ «Ἐθνικῷ θεάτρῳ» ὁ κ. Ι. Ἀρνέλλος, μὲ θέμα: «Τίς ἡ πραγματικὴ γραμμὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀληθὴς αὐτῆς δύναμις».

Ἔκθεσις Γαλάνη

Εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως Γαλάνη, εἰς τὸ «Ἰλίου Μέλαθρον» παρέστη πλῆθος κόσμου ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἦσαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ κ. Νικολούδης, ἡ κ. Ναδὶν Σλῆμαν, ἡ κ. Ρηγοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀραβαντινοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σταύρου, ὁ κ. Βαλαωρίτης, ὁ κ. Ἀνδρεάδης, ὁ κ. Γρυπάρης, αἱ δες Μανούση καὶ Ἰωαννίδου κλπ.

Ἀρκετὰ ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων ἔργων ἠγοράσθησαν ἤδη.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος δίδει τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου «Παρνασσὸς» τὴν ἐτησίαν ἀναμνηστικὴν διάλεξιν, ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Κων)πόλεως καὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου, καὶ ἡ κ. Τζούλια Ἀμπελᾶ-Τερέντσιο, καθηγήτρια τῆς ἀπαγγελίας ἐν τῷ Ἑλλην. Ὠδείῳ θὰ ἀπαγγείλῃ τὸν θρῆνον τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου. Θὰ ἐπακολουθήσῃ προβολὴ εἰκόνων τῆς ἁλώσεως.

Γραμματοκιβώτιον

Ἐπανόρθωσις

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα κατεχωρήθη χθές, ἐκ πλάνης προφανῶς, βαρεῖα συκοφαντία εἰς βάρος μου. Ἐγράφη ὅτι ὑπόθεσις φορολογικὴ ἐκ κληρονομίας ἐπηρέασε τὰς σχέσεις μου μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιωθῆτε, κ. Διευθυντά, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀπολύτως ἀνυπόστατον, καθότι οὐδέποτε ἔσχον ἐκκρεμῆ ἐνώπιον οἱασδήποτε ἐπιτροπῆς ἢ δικαστηρίου διαφορὰν ἐπὶ φορολογίας κληρονομίας. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν θέσιν μου ὡς Προέδρου τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ταύτην κατέχω ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνεχῶς ἐκλεγόμενος ἀπὸ τὰ ἔγκριτα μέλη τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐκτιμώντων τὰ ἀκραιφνῆ φιλελεύθερα αἰσθήματά μου.

Ἀθῆναι τῇ 26 Μαΐου 1928

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
Α. Κασσαβέτης
Βουκουρεστίου 39

Ἐπίδειξις ρυθμικῆς γυμναστικῆς

Σήμερον ὥραν 6.15' μ.μ. εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέατρον (πρώην Βασιλικὸν) θὰ γίνῃ ἐπίδειξις ρυθμικῆς γυμναστικῆς ὑπὸ τῆς κ. Ἐλβίρας Βέϊλ, καθηγητρίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου καὶ τῶν μαθητριῶν της.

Πανελλ. ἕνωσις ἐφημεριδοπωλῶν

Δηλοῖ ὅτι κατόπιν διαρρήξεως τοῦ γραφείου της ἐκλάπησαν αἱ κάτωθι ὁμολογίαι ἀναγκαστικῶν δανείων.

Α'. 1922 ἀριθ. ὁμολογ. 081581—081685

Β'. 1926 ἀριθ. ὁμολογ. 001214 — 001242, ΙΑ 281961 — 281965, ΙΑ 281966 — 281970, ΙΑ 281971 — 281975, ΙΑ 281976—281980, ΙΑ 281981 — 281985, ΙΑ 281986 281990.

Εἰδοποιήθησαν αἱ Τράπεζαι, ἀργυραμοιβοὶ κλπ. ὅπως μὴ δέχωνται πρὸς ἐξαργύρωσιν τοὺς ἄνω ἀριθμοὺς καὶ συνεπῶς παρακαλεῖται πᾶς ὁ κατέχων τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἄνω ὁμολογιῶν ὅπως δηλώσῃ ταύτας εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν

Αὔριον ἔναρξις τῶν παραστάσεων τῆς νέας ἑλληνικῆς ὀπερέττας «Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» μὲ τὸν θίασον Ὀλ. Καντ.—Ριτσιάρδη καὶ Ἀρτάντωφ εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη. Ἔργον μὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν καὶ διασκεδαστικὴν ὑπόθεσιν, μὲ μουσικὴν παθητικωτάτην θὰ σημειώσῃ ἀσφαλῶς μίαν νέαν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως τῆς «Ροζίτας», «Χαλιμᾶς» καὶ «Βαρκάρη τοῦ Βόλγα» κ. Σπ. Ποταμιάνου καὶ τοῦ μουσικοῦ συνεργάτου του κ. Ἰωσὴφ Ριτσιάρδη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε διὰ Λονδῖνον ὁ κ. Παντελῆς Δ. Παντελῆς, ἐφοπλιστής.

Ἐκλεκτὰ δῶρα

Διὰ τοὺς προσεχεῖς γάμους ὅ,τι εἰς ἄνθος σπάνιον ὅ,τι κομψοτέχνημα βαρύτιμον μὲ πολὺ γοῦστο καὶ ὀριζινὰλ θὰ τὸ εὕρητε εἰς τοῦ Φλεριανοῦ.

Νέοι ἐπιστήμονες

Δοὺς τὰς νομίμους ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς σχολῆς ὁ κ. Μέ[illegible] Παπαγεωργίου, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Δικαίου μὲ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν «ἄριστα».

Εἰς τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα εὐχόμεθα ἐπιτυχῆ ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν.

Κ. Β.

Δικηγόροι

Χαρ. Χαραλάμπους Δικηγόρος Ποινι[illegible]λόγος. Γραφεῖα ὁδὸς Νοταρᾶ 60, ὄπισθεν Δημοτικοῦ Θεάτρου, ἐν Πειραιεῖ.

Καταστήματα

MON CAPRICE. Ἡ στερεωτέρα κάλτσα τοῦ κόσμου. Πωλεῖται εἰς τὰ ἐκλεκτότερα καταστήματα, παρελήφθησαν τὰ νεώτερα χρώματα. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα—χονδρικὴ πώλησις Θεόδ. Π. Π[illegible]τρόπουλος, Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς γωνία. Τηλέφ. 7-75.

Ἰατροί

—Ι. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΜΑΡΤΑΚΟΝ
τέως οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι, τῇ 27 Μαΐου 1928

Τὰ τέκνα: Νέαρχος, Κωνσταντῖνος Μαρτάκος. Ὁ ἀδελφός: Δημ. Μαρτάκος. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ Ι. ΙΑΤΡΙΔΗΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου

Ἡ σύζυγος : Φωφὼ Ε. Ἰατρίδου. Τὰ τέκνα : Ἰωάννης Ε. Ἰατρίδης, Λίνα Γ. Παπαγεωργίου, Δημοσθένης Β. Ἰατρίδης, Χαρίλαος Ε. Ἰατρίδης, Μίνα Δ. Παπαπαναγιώτου, Γεώργ. Στυλ. Παπαγεωργίου, Καίτη Δ. Ἰατρίδου, Δημοσθένης Δ. Παπαπαναγιώτου

(Παράκλησις ὅπως μὴ κατατεθῶσι στέφανοι καὶ ἄνθη.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἡ οἰκογένεια Ν. Πυργιαλῆ ἐκ Βόλου ἐτέλεσε χθὲς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Χαλανδρίου ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Πιπίτσας Πυργιαλῆ.

Θεατρικὰ

Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη σήμερον δύο τελευταῖαι παραστάσεις τῆς «Φρύνης».

—Αὔριον ἡ πρώτη τῆς νέας ἑλληνικῆς ὀπερέττας «Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» τῶν κ.κ. Σπ. Ποταμιάνου καὶ Ριτσιάρδη.

—Ὁ θίασος Ὀλυμ. Ριτσιάρδη καὶ Ἀρτάντωφ κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τοῦ μουσικοῦ ἔργου.

«Νέα Ἐποχὴ»

Τὸ κυκλοφορῆσαν 179ον τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μὲ τὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπίκαιρα τοῦ περιεχόμενα εἶνε ἓν ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τῆς ἐκλεκτῆς ταύτης ἐπιθεωρήσεως. Ἐκ τῶν περιεχομένων τούτων σημειοῦμεν ἄρθρα ἐπὶ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, δηλώσεις τοῦ κ. Καφαντάρη, τὰ δημοσιεύματα τοῦ Καράτσιολο ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως, τὴν Μακεδονικὴν ἐκστρατείαν, ἄρθρα, σάτυρας κλπ. κλπ.

Ξένη Βιβλιογραφία

1) Jellicoe—La grande flotte.
2) Monasterev—Dans la mer noir[illegible]
3) Rainer - Maria Rilke-Rumeur des ages.
4) Morand—Syracuse.
5) Ardel—Les vacances de la famille Bryce.
6) Borgese—Rubé.

(Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν 24, ὁδὸς Σταδίου)

Θέατρα

('Απογευματιναὶ - ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ δεύτερος γάμος».
ΒΑΡΙΕΤΕ (πρώην Κυβέλης). «Ὁ [illegible] μπᾶς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Μοῦ τἄφαγε ἡ μ[illegible]σα μου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Φρύνη».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τὸ γαϊδοῦρι τοῦ Μ[illegible]τάν».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».
ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ. «Χαλιμᾶ».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Τὸ τελευταῖον [illegible] Βαριετέ.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κωμῳδία καρδιᾶς».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς [illegible]γάπης».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πληγωμένη [illegible]».

Συνοικιακοὶ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ Σέρλοκ Χόλμς».
ΑΛΣΟΣ. «Ἡ Κική».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Κόλασις».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Οἱ ἐρασταί».
Α.Ο.Δ.Ο. «Μπαμπᾶς» μὲ τὸ [illegible].
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΒΕΡΔΕΝ. «Ἀπόκρυφα χαρεμίου».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀνάθεμα ὁ πόλεμος».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ἐπιθεώρησις [illegible]σεων».
ΛΑΟΥ. «Ἁμαξάδες».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Μία νέα [illegible]».
ΜΑΓΕΙΑ. «Πριγκήπισσα Ρα[illegible]».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ μαῦρος παράδεισος».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ παύσεις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τίγρις θαλασσῶν».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Λέων τῆς Μογγολίας».

Τὸ θέρος τῶν φοιτητῶν

Εἰς τὰς θερινὰς κατασκηνώσεις τῶν φοιτητῶν Κατσουλέρι (ὕψους 500 μέτρων) [illegible] ἐξησφαλίσθη εἰδικὴ ἐγκατάστασις [illegible]νου, τελειοτάτης κατασκευῆς. Τὸ [illegible] λει μεταδίδει καθ' ἑκάστην [illegible] κατασκηνωσεώς [illegible]

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Τὰ ἱερὰ ἐλάφια τῆς Νάρας

Οἱ κάμποι μὲ τὰ τεϊόδενδρα.—Ἡ ἑορτὲς τῆς Νάρας.—Τὸ ἄσπρο ἄλογο μὲ τὰ γαλάζια μάτια.—Δύο κόσμοι ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐπικράτησίν των.—Ὁ σοσιαλισμὸς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

19ον

Μεταξὺ Κιότο καὶ Νάρας συναντῶμεν τοὺς πρώτους κάμπους, ποῦ εἶνε σπαρμένοι μὲ τεϊόδενδρα. Τὰ δενδράκια αὐτὰ ἔχουν ὕψος τὸ πολὺ ἑνὸς μέτρου καὶ εἶνε φυτεμένα κατὰ σειράς, φαίνονται δὲ λόγῳ τοῦ σχήματός των σὰν μικροσκοπικὲς πορτοκαλλιές. Τὴν ἐποχὴν ποὺ καλλιεργῆται ἁπλώνουν πάνες ἐπάνω ἀπὸ τὰ τεϊόδενδρα διὰ νὰ τὰ προστατεύουν ἀπὸ τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους, ποῦ ἔρχονται ἀπὸ τὸ ἰαπωνικὸν ἀρχιπέλαγος. Ἐκτὸς τούτου, ἡ τεϊοφυτεῖες ἔχουν εἰς τὸ πλάϊ των ὁλόκληρες φάλαγγες ἰνδοκαλάμων, ποῦ τὶς προστατεύουν ἐναντίον τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

Περνοῦμεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν πόλιν Ὄτσου, ποῦ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἀγορὰ τσαγιοῦ τῆς Ἰαπωνίας. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ ἰαπωνικὸ τσάϊ εἶνε πολὺ δυνατώτερο ἀπὸ τὸ κινέζικο. Λέγεται ὅτι τὸ τσάϊ τοῦ Ὄτσου ἐξασκεῖ τέτοιαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὥστε ὅποιος πιῇ δυὸ φλυτζάνια ἀπὸ αὐτὸ νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ κλείσῃ μάτι ὅλην τὴν νύκτα!

Ἡ Νάρα, πρὸς τὴν ὁποίαν κατευθυνόμεθα, εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα πόλις τῆς Ἰαπωνίας, ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν κατῴκησαν οἱ Μικάδοι εἰς μίαν ἐποχὴν ἱστορικῶς ἀνεξακρίβωτον, τότε ποὺ εἶχον συχνὰς σχέσεις μὲ τοὺς θεούς, τοὺς προγόνους των καὶ ἡ ἱστορία τῆς χώρας, ἀποτελουμένη ἀπὸ μίαν σειρὰν μυθολογικῶν θρύλων, ἔκαμνεν ἀκόμη σύγχυσιν μεταξὺ ἥρωος καὶ θεότητος.

Τὸ ἱερὸν ἄλσος τῆς Νάρας

Ἕνας ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῆς ἰαπωνικῆς μυθολογίας ἦλθεν εἰς τὴν Νάραν καβάλλα ἐπάνω εἰς ἕνα μεγάλο ἐλάφι, ἔκτοτε δὲ συμπαθοῦν πολὺ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴ τὰ ἐλάφια. Τὸ Ἱερὸν Ἄλσος τῆς Νάρας εἶνε γεμᾶτο ἀπὸ τὰ ἱερὰ αὐτὰ ζῷα, τὰ ὁποῖα περιφέρονται ἀφόβως εἰς τοὺς δρόμους καὶ κουτουλοῦν ἁπαλὰ τοὺς διαβάτας, ὁσάκις οἱ τελευταῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ τοὺς δώσουν τίποτε νὰ φάνε.

Καθὼς ὅλαι αἱ πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας συρρέουν προσκυνηταί, ἔτσι καὶ ἡ Νάρα εἶνε γεμάτη πανδοχεῖα καὶ μικρομάγαζα, εἰς τὰ ὁποῖα πωλοῦνται διάφορα ἱερὰ ἀντικείμενα καὶ ἄλλα «σουβενίρ». Διασχίζομεν τὸν κεντρικὸν δρόμον ἀνεβασμένοι σὲ κορούμες. Τὰ αἰωνόβια δένδρα τῆς Νάρας δὲν εἶνε μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ Νίκκο, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ τὰ ρυάκια καὶ ἡ ἀφθονία νεροῦ, ποῦ τραγουδεῖ κοντὰ εἰς τὰ μαυσωλεῖα τῶν Σογκοῦν. Ἀλλὰ οἱ λόφοι τῆς Νάρας εἶνε ὑγροὶ καὶ σκεπασμένοι μὲ χλόην, διότι ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ θαμνώματά των εὑρίσκονται ἄπειρες μικρὲς λίμνες καὶ καθάριο νερό. Οἱ θάμνοι των μάλιστα εἶνε πυκνότεροι ἀπὸ τοὺς θάμνους τοῦ Ἱεροῦ Βουνοῦ, τὰ δὲ ἐλάφια, ποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ δάσος τῆς Νάρας, ξεπετιοῦνται μὲ θόρυβον ἀπὸ 'κεῖ μέσα, διὰ νὰ κατέβουν εἰς τὸν μεγάλον δημόσιον δρόμον.

Τὰ ζῷα αὐτά, ἕνα πρόγονον τῶν ὁποίων ἐπίστευσεν ὁ ταξειδευτὴς θεός, τὰ φωνάζουν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν κ ο κ ο ύ ς. Ἴσως διότι εἰς τὸ χαϊδευτικὸν αὐτὸ ὄνομα ἀκούουν εὐκολώτερα τὰ ἄλλως τόσον ἥμερα ἐλάφια τῆς Νάρας.

Μόλις εἰσερχόμεθα εἰς τὸ πάρκο, πλῆθος χρωματισμένων κοριτσιῶν τρέχει πλάϊ εἰς τὶς κορούμες μας. Τὰ κορίτσια αὐτὰ εἶνε πωλήτριες εἰδικῶν μπισκότων, τὰ ὁποῖα, καθὼς μᾶς ἐξηγοῦν τά...ὑποζύγιά μας, ἀποτελοῦν τὴν προσφιλῆ τροφὴν τῶν ἐλαφιῶν. Φυσικά, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς τὴν χειρονομίαν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀπογόνους Ἐκείνου, ποῦ ἐβάστασε τὸ βάρος ἑνὸς θεοῦ. Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ πληρώσωμεν τὰ πρῶτα μπισκότα, τόσον οἱ ἄνθρωποι, ποῦ σύρουν τὶς κορούμες μας, ὅσον καὶ ἡ νεαρὲς πωλήτριες, σταματοῦν καὶ ἀρχίζουν νὰ φωνάζουν :

—Κοκό!... Κοκό!...

Καὶ τὰ ἐλάφια σπεύδουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἐλαφρὰ καὶ κομψά!

Μία πρωτοφανὴς σύναξις

Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι μόνον τὰ νέα ἐλάφια τῆς Νάρας ἔχουν κέρατα. Τὰ γηραιότερα ἔχουν τελείως γυμνὴν τὴν κεφαλήν των καὶ τοῦτο διότι κάθε χρόνο, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ταξειδιώτου θεοῦ, οἱ φύλακες τοῦ ἄλσους, ἀφοῦ παρασύρουν διὰ δόλου τὰ ἐλάφια, τὰ παραδίδουν εἰς τοὺς βόνζους, οἱ ὁποῖοι ἀποκόπτουν τὰ κέρατά των, διὰ νὰ κατασκευάσουν ἐξ αὐτῶν διάφορα ἀναμνηστικά, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν εἰς τὰς πλουσιωτέρας οἰκογενείας τῆς Ἰαπωνίας.

Τὰ ἐλάφια τῆς Νάρας δὲν εἶνε καθόλου δειλά. Πλησιάζουν τοὺς ἐπισκέπτας μὲ μεγάλην ἐμπιστοσύνην, βέβαια ὅτι κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ τοὺς κάμῃ κακὸν καὶ ὅτι ἀπεναντίας θὰ τὰ περιποιηθῇ. Ὅταν κανένας σκύλος ξεπέσῃ μέσα εἰς τὸ πάρκο, τότε γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἀρχίζουν τὴν καταδίωξίν του, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ τρομάξῃ τὰ εἰρηνικὰ αὐτὰ ζῷα, ποῦ εἶνε οἱ ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ Ἄλσους. Βαδίζουν πλάϊ εἰς τὶς κορούμες καὶ τρίβουν τὴ μούρη των ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος τῶν ξένων. Ὅταν κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἔχει μαζί του πακέττα ἢ μπέντο, ἁπλώνουν τὸν λαιμόν των καὶ τὰ ὀσφραίνονται, ἀλλ' οὐδέποτε τολμοῦν νὰ τὰ δαγκάσουν. Εἶνε ἰαπωνικὴ πράγματι ἡ λεπτότης τῶν ἐλαφιῶν τῆς Νάρας. Ὅταν τοὺς δώσῃς κανένα μπισκότο, σκύβουν τὸ κεφάλι των διὰ νὰ σ' εὐχαριστήσουν καὶ σπεύδουν ἀμέσως διὰ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὴν γενναιοφροσύνην ἄλλου ἐπισκέπτου.

Ἀφοῦ ἐγευματίσαμεν εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον τῆς Νάρας, ἕνα ὡραιότατο μοντέρνο κτήριον εἰς τὰς ὄχθας τῆς λίμνης, κατεβήκαμεν εἰς τὸ πάρκο διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν σύναξιν τῶν ἐλαφιῶν. Αὐτὸ συμβαίνει μόνον ὅταν ἔρχωνται εἰς τὴν πόλιν πολλοὶ ξένοι καὶ συγκεντρώνεται τὸ ποσόν, ποῦ χρειάζεται διὰ τὴν ἔκτακτον ἀποζημίωσιν τῶν δασοφυλάκων τῆς Νάρας.

Ἕνας γιαπωνέζος μὲ γαλάζιο κιμονό, κεντημένο στὴν πλάτη μὲ ἕνα τεράστιο λευκὸ χρυσάνθεμο, τρέχει σαλπίζοντας εἰς τὶς ἐρημικὲς ἄλλες τοῦ πάρκου, ἐνῷ συγχρόνως οἱ δασοφύλακες φωνάζουν :

—Κοκό!... Κοκό!

Καὶ νὰ ποῦ εἰς τοὺς ἤχους τῆς σάλπιγγος ἐμφανίζεται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πάρκου ἕνας ὁλόκληρος λαὸς ἐλαφιῶν, ποῦ τρέχει σὰν χείμαρρος πρὸς τὸ μέρος μας. Ἡ «μουσμέ», ποῦ πωλοῦν τὰ μπισκότα, κάμνουν ἀλήθεια χρυσὲς δουλειὲς καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φέρουν νέα διαρκῶς πανέρια. Διότι τὰ ἐλάφια δὲν χορταίνουν πολὺ εὔκολα, μερικὰ δὲ ἐξ αὐτῶν εἶνε τόσον ἀπαιτητικά, χωρὶς νὰ παύουν ὅμως νὰ εἶνε καὶ λεπτά, ὥστε τρίβουν μὲ διακριτικὴν ἐπιμονὴν τὸ κεφάλι των εἰς τὴν πλάτη τοῦ ξένου, ποῦ τὰ ἐφίλευσε, διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν χειρονομίαν του!

Ἡ ἱερὲς χορεύτριες

Μία ἄλλη περίφημος ἀτραξιὸν τῆς Νάρας εἶνε οἱ φανοὶ ἢ τ ό ρ ο ς, καθὼς τοὺς ὀνομάζουν. Εἰς τὶς πλαγιὲς τῶν λόφων, ποῦ εὑρίσκονται βουδδικὲς ἢ σιντοϊκὲς παγόδες, οἱ δρόμοι ἔχουν μίαν τριπλῆν σειρὰν λιθίνων φανῶν, οἱ ὁποῖοι μίαν φορὰν τὸν χρόνον, ἀνάβουν καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ θέαμα τῶν φωτισμένων λόφων εἶνε τόσον γοητευτικόν, ὥστε χιλιάδες ἀνθρώπων σπεύδουν ἀπὸ τῆς πλέον ἀπομεμακρυσμένες πόλεις τῆς Ἰαπωνίας διὰ νὰ τὸ θαυμάσουν.

Κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν ὅλες ἡ παγόδες ἀνάβουν τὰ φῶτα των, φῶτα ποῦ ὁμοιάζουν μὲ φῶτα «τοῦ ἄλλου κόσμου». Οἱ γρανίτινοι τ ό ρ ο ς, οἱ σκεπασμένοι ἀπὸ βρύα, νομίζει κανεὶς ὅτι ἀφυπνίζουν κάποιαν ὑπερφυσικὴν ζωὴν μέσα στὸ σκότος τοῦ ἡσυχάζοντος δάσους.

Μέσα εἰς μίαν παγόδαν τῆς Νάρας βλέπωμεν δύο ἱερὲς χορεύτριες τῆς σιντοϊκῆς θρησκείας, ποῦ χορεύουν. Αὐτὲς δὲν εἶνε τόσον σοβαρὲς σὰν τὴν Ἱέρεια τοῦ Νίκκο καὶ χορεύοντας χαμογελοῦν καὶ ρίπτουν κάπουκάπου κι' ἀπὸ μιὰ ματιὰ εἰς τοὺς λευκούς, οἱ ὁποῖοι τὰς παρακολουθοῦν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶνε ντυμένες περίπου καθὼς ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ντύσιμό των ἔχει κάποιαν κομψότητα, προδίδει κάποιαν φιλαρέσκειαν, φανερώνει τὸν πόθον τῶν ἱερειῶν αὐτῶν, νὰ παραμείνουν... γυναῖκες!

Εἰς ἕνα μικρὸν σταῦλον βλέπομεν καὶ ἕνα κατάλευκο μικροσκοπικὸν ἄλογο μὲ γαλάζια καὶ κόκκινα μάτια. Θεωρεῖται καὶ αὐτὸ ἱερόν, ἐπειδὴ κάποιος ἄλλος θεὸς ἐπῆγεν ἄλλοτε εἰς τὴν Νάραν ἐπάνω εἰς ἕνα λευκὸ ἄλογο. Καὶ οἱ βόνζοι τὸ περιποιοῦνται μὲ στοργὴν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἔχουν πάντοτε διαθέσιμον ἕνα τέτοιο ἄλογο, διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ θεῖος κύριός των θὰ ἀπεφάσιζε καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ.

Εἰς τὸ Ἱερὸν Ἄλσος, ἐκτὸς τῶν ἐλαφιῶν καὶ τοῦ λευκοῦ ἀλόγου, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐπισκέπται προσφέρουν μπισκότα καὶ ζάχαρι, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ζῷα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος. Μέσα εἰς τὶς λίμνες τῆς Νάρας κολυμβοῦν ἄπειρα χρυσοκόκκινα ψάρια, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐπίσης ἱερά. Τὰ τρέφουν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, προσέλαβον δὲ διαστάσεις τερατώδεις.

Κοντὰ εἰς τὴν λίμνην αὐτὴν οἱ κάτοικοι τῆς Νάρας ἵδρυσαν ἀγορὰς λουλουδιῶν καὶ φυτῶν, αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦν τὴν ἱκανότητα τῶν Ἰαπώνων κηπουρῶν, ποῦ κάμνουν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Εἶδα ἐκεῖ νὰ πωλῆται μία τεραστία πορτοκαλλιὰ γεμάτη καρποὺς καὶ τῆς ὁποίας ἡ ρίζες ἦσαν τόσον καλὰ πακεταρισμένες, ποῦ θὰ ἠμποροῦσε νὰ μεταφερθῇ λεύγας ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ πάθῃ ἀπολύτως τίποτε.

Δύο Ιαπωνίαι ποὺ δὲν συμβιβάζονται

Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Νάρας εἴδομεν νὰ φθάνῃ μία ἁμαξοστοιχία σκεπασμένη στὰ χιόνια. Ἤρχετο ἀπὸ τὰ μέρη, πρὸς τὰ ὁποῖα κατευθυνόμεθα, ὅπου χιονίζει πρὸ πολλοῦ. Εἰς τὴν Νάραν ἀκόμη δὲν ἔφθασαν τὰ χιόνια, πάντως κάμνει ἕνα διαβολεμένο κρύο. Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει ἐν τούτοις πολλοὺς Ἰάπωνας νὰ περιφέρωνται σχεδὸν γυμνοὶ κοντὰ εἰς τὰ βαγόνια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέφτουν κομμάτια πάγου. Μέσα εἰς τὰ βαγόνια ὑπάρχουν ἀντιθέτως ἐργάται, ντυμένοι σὰν τοὺς ἐργάτας τῆς Δύσεως, στρατιωτικοὶ μὲ εὐρωπαϊκὴν στολὴν καὶ γυναῖκες μὲ κάποιον ἀέρα ἀνεξαρτησίας, ποῦ κερδίζουν μόνες τὸ ἡμερήσιον... ρύζι τους.

Προφανῶς ὑπάρχουν δύο Ἰαπωνίαι, ἡ μία, ἡ ὁποία εἰσῆλθεν ὁλοταχῶς εἰς τὴν κίνησιν τῆς παγκοσμίου προόδου, καὶ ἡ ἄλλη, ἡ πρωτόγονος, ἡ ὁποία ἐννοεῖ νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν παράδοσιν. Ἀλλ' ἡ ἀνώμαλος αὐτὴ κατάστασις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραταθῇ ἐπ' ἄπειρον. Ἡ Ἰαπωνία πρέπει νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἐὰν θέλῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν πατροπαράδοτον ὀργάνωσίν της. Ἐὰν ἀντιθέτως θέλῃ νὰ προοδεύσῃ, πρέπει νὰ παύσῃ νὰ στρέφῃ τὰ βλέμματά της πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἡ Ἰαπωνία τῶν παραδόσεων, ἡ Ἰαπωνία τῶν ἱερῶν δασῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων εἶνε μία πραγματικότης ἀναμφισβήτητος. Ἐξ ἴσου ἀναμφισβήτητος ἐν τούτοις ἡ πραγματικότης τῆς Ἰαπωνίας τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, ἡ Ἰαπωνία ποῦ συναντᾷ κανεὶς εἰς τὰς μεγάλας βιομηχανικὰς πόλεις. Ὁ σοσιαλισμὸς ἀποκτᾷ καθημερινῶς καὶ νέους ὀπαδοὺς καὶ αἱ ἐπαναστατικαὶ ἰδέαι ὑποσκάπτουν σιγὰ-σιγὰ τὸ παλαιὸν οἰκοδόμημα. Τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας τάξεως ἐθανάτωσαν πολλοὺς κατηγορηθέντας ἐπὶ σοσιαλιστικῇ προπαγάνδᾳ. Ἕνας διάσημος Ἰάπων σοσιαλιστὴς ἐφονεύθη ἐντὸς τῶν φυλακῶν ὑπὸ ἑνὸς μοιράρχου. Καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι ὁ τελευταῖος κατεδικάσθη διὰ τὴν πρᾶξιν του ταύτην εἰς πολλῶν ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα, ἀλλ' οἱ δικασταὶ ἐζήτησαν τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἐνόρκων διότι ὁ φονεὺς προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν «ἐν ἠθικῇ συγχύσει εὑρεθεὶς καὶ νομίζων ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα του!»

Ἀλλ' ἡ μεταβολὴ ἐπέρχεται βαθμιαίως. Δὲν εἶνε ἄμοιρον σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἰάπωνες δὲν διστάζουν νὰ πυροβολοῦν ἐναντίον τοῦ Μικάδου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, θεωρεῖται ἀπόγονος τῶν θεῶν!

V. BLASCO-IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ : Τὸ νησὶ ποῦ κανεὶς δὲν γεννιέται καὶ κανεὶς δὲν πεθαίνει.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΘΕΟΞΕΝΙΑ„
ΠΟΡΤΑΡΙΑ (Πήλιον ὕψος 700 μέτρων)
ΕΝΑΡΞΙΣ
Θερινῆς περιόδου ἀπὸ 1 Ἰουνίου. Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ τέρψιν. Ὀρχήστρα JAZZ—BAND. Τέϊα, Χοροί, Συναυλίαι. Ἐκδρομαί, Ἀναγνωστήριον. ΤΕΝΝΙΣ
Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Κυριῶν
Αὐτοκίνητα καὶ λέμβοι τοῦ Ξενοδοχείου
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «Θεοξένεια» Πορταριά

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ.—ΤΟ ΚΑΠΟΡΕΤΤΟ.—ΝΙΚΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ.—ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ.—Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΙΑΒΕ.—Η ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ.—ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ. Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.—ΠΩΣ ΕΒΓΗΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

3ον

Τὸ πρωῒ τῆς 22 Φεβρουαρίου 1917, κατὰ τὴν διάρκειαν βομβαρδισμοῦ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων εἰς τὸν Τομέα 144—τὸν περισσότερον βαλλόμενον ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ἰσχυρῶς πιεζομένου Κάρσο—συνέβη ἓν ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια ποῦ ἦσαν καθημερινὰ εἰς τὴν ζωὴν τῶν χαρακωμάτων. Μιὰ ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας χειροβομβίδας ἐξερράγη μέσα εἰς τὸ χαράκωμά μας ἀνάμεσα σὲ εἴκοσι στρατιῶτες. Χώματα, καπνοὶ μᾶς ἐσκέπασαν καὶ τὸ μέταλλον ἔσχισε τὴν σάρκα μας. Τέσσερες ἀπέθανον. Διάφοροι ἄλλοι ἐτραυματίσθημεν βαρέως.

Εἰκοσιεπτὰ ἐγχειρήσεις

Ἐγὼ διεκομίσθην ἐν σπουδῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ρόνκι, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τῶν χαρακωμάτων τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἰατρὸς Πικκανιόνι καὶ ἄλλοι χειροῦργοι μὲ περιεποιήθησαν μὲ τὸν μεγαλύτερον ζῆλον. Τὰ τραύματά μου ἦσαν σοβαρά. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἱκανότης τῶν ἰατρῶν κατώρθωσαν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸ σῶμά μου εἴκοσι τέσσαρα θραύσματα χειροβομβίδος. Ἡ σάρκα εἶχε σπαραχθῆ, κόκκαλα εἶχαν σπάσει. Ἀντίκρυσα ἀγρίους πόνους· τὸ τί ὑπέφερα εἶναι ἀπερίγραπτον. Ὑπέστην ὅλας σχεδὸν τὰς ἐγχειρήσεις μου χωρὶς τὴν βοήθειαν ἀναισθητικοῦ. Μέσα εἰς ἕνα μῆνα ὑπεβλήθην εἰς εἰκοσιεπτὰ ἐγχειρήσεις· ὅλαι, ἐκτὸς δύο ἐξετελέσθησαν χωρὶς ἀναισθητικά.

Αὐτὴ ἡ κολασμένη ζωὴ τοῦ πόνου διήρκεσε μέχρις ὅτου ἕνας λυσσαλέος βομβαρδισμὸς ἔκαμε κομμάτια μίαν πτέρυγα καὶ μέρος τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ νοσοκομείου μου. Ὅλοι οἱ τραυματίαι διεκομίσθησαν ἐπειγόντως εἰς μακρινὸν καταφύγιον, ἀλλὰ ἡ κατάστασίς μου δὲν ἐπέτρεπε τὴν μετακίνησίν μου. Ἀνίκανος νὰ κινηθῶ, παρέμεινα ἐπὶ ἡμέρας ὑπὸ τὸ διαλεῖπον πῦρ τῶν ἐχθρικῶν πυροβόλων ἐν μέσῳ τῶν σωριασμένων ἐρειπίων τοῦ κτιρίου. Ἤμουν ἀπολύτως ἀνυπεράσπιστος.

Παρ' ὅλα ταῦτα, τὰ τραύματα ἤρχισαν νὰ ἐπουλώνωνται. Ἡμέραι καλύτεραι καὶ πλέον παρήγοροι ἦλθαν. Ἔλαβον ἀναρίθμητα τηλεγραφήματα, ἐκφράζοντα τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἀποστολέων, μίαν δὲ φορὰν μᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεύς· τὰ ἔνθερμα ἀνθρωπιστικά του αἰσθήματα ἔναντι ὅλων τῶν στρατιωτῶν καὶ ἔναντι τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου οὐδέποτε θὰ λησμονηθοῦν ὑπὸ ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

Μετά τινας μῆνας εὑρέθην εἰς ἕνα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Μιλάνου. Τὸν Αὔγουστον ἄρχισα νὰ περπατῶ μὲ δεκανίκια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐσερνόμουν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Τὰ μέλη μου ἦσαν τόσον ἀδύνατα, ὥστε νὰ μὴ σηκώνουν τὸ βάρος μου.

Κατέλαβον τὴν θέσιν μου ὡς μαχητοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μου. Ἡ κρίσιμος κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς ἀπιστεύτου καὶ ἀσυλλήπτου καταρρεύσεως τοῦ Ρωσσικοῦ μετώπου μᾶς ἐπέβαλλε νέα καθήκοντα. Ἦτο ἀνάγκη νὰ τὰ ἀντιμετωπίσωμεν. Εἰς ὅλα αὐτὰ προσετίθετο μία ὕπουλος προπαγάνδα μέσα εἰς τὴν Χώραν. Τὸ μισητὸν αὐτὸ δηλητήριον εἶχεν ὡς σύνθημα τὴν χυδαίαν φράσιν ἑνὸς σοσιαλιστοῦ μέλους τοῦ κοινοβουλίου: «Θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ χαρακώματα πρὶν ἔλθῃ ὁ χειμῶνας.»

Ἦτο ἀνάγκη νὰ καταπολεμήσωμεν μέχρις ἐξοντώσεως τὰς μυστηριώδεις αὐτὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἔπαιζαν μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὸν πόνον τοῦ λαοῦ. Οἱ στρατιῶται μετὰ δεκαπενθήμερον ἄδειαν, ἐπέστρεφαν εἰς τὰ χαρακώματα μὲ μυαλὸ σκοτισμένο. Ἡ ζωὴ εἰς τὰς πόλεις παρουσίαζεν ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπικειμένης στάσεως. Ἦτο ἡ ψυχολογικὴ στιγμὴ καθ' ἣν ἀνάγκη ἦτο νὰ δοθῇ εἰς τὸν λαὸν νὰ αἰσθανθῇ ἰσχυρὰν τὴν πυγμὴν τῆς ἐξουσίας. Ἦτο ἀνάγκη ἡ Κυβέρνησις νὰ σταθῇ ἀκλόνητος εἰς τὰ πόδια της.

Τὸ Καπορέττο

Δὲν θέλω νὰ προβῶ εἰς μεταθανατίους μομφάς. Ἡ ἀδυναμία τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τῷ 1917, ἡ χαλαρὰ κοινοβουλευτικὴ κατάστασις, ἡ μισητὴ σοσιαλιστικὴ προπαγάνδα, ἀσφαλῶς παρεσκεύαζον τὸ ἔδαφος διὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποβοῦν καταστρεπτικά. Καὶ τὸ πλῆγμα κατηνέχθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Καπορέττο.

Ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου, ὡς Ἰταλὸς καὶ ὡς πολιτικὸς δὲν ἐδοκίμασα θλῖψιν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην ποὺ μὲ κατέλαβεν ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς ἥττης τοῦ Καπορέττο.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, συγκρινόμενον πρὸς ἄλλας ἥττας εἰς τὰ διάφορα μέτωπα τοῦ μεγάλου πολέμου, δὲν εἶχε βεβαίως ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἦτο ὅμως τρομερὸν πλῆγμα διὰ τοὺς Ἰταλούς. Αὐτὴ ἡ αἰφνιδία κατάρρευσις τοῦ μετώπου μας ἐπέτρεψεν εἰς μίαν σφῆνα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν κοιλάδα τοῦ Ἰζόντσο. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς πρώτης ὁρμῆς τοῦ πολέμου εἴχομεν διαβῆ τὰ σύνορα καὶ εἰσέλθει εἰς τὴν παλαιὰν Αὐστρίαν, μεταφέροντες τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις μας ἐπὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους. Τῷ 1916 ἀνεχαιτίσαμεν τὴν ἐπίθεσιν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων τοῦ Ἀζιάγκο. Εἴχομεν κυριεύσει τὸ ὀροπέδιον Μπαϊνσίτσα. Ἤραμεν δέκα νίκας ἐπὶ τοῦ Ἰζόντσο. Ἡ φιλοτιμία μας καὶ αἱ βασανισμέναι ψυχαί μας τώρα εἶχον κλονισθῆ ἐκ βαθέων.

Ἡ στιγμὴ ἦτο τρομερά. Ἡ Τρίτη Στρατιὰ περικυκλωθεῖσα εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην τοῦ Ἰζόντσο, ἔπρεπε νὰ σωθῇ. Ἦτο ἀνάγκη νὰ σταθῶμεν πάσῃ θυσίᾳ εἰς τὸν Πιάβε καὶ νὰ ἀντιστῶμεν σὰν βράχοι ἐπὶ τοῦ ὄρους Γκράππα διὰ νὰ σώσωμεν τὰς βορείας Ἐνετικὰς ἐπαρχίας ἐκ τῆς ἀποκοπῆς ἀπὸ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν. Ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ στρατοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησε ταχεῖα ἐνέργεια, ἐπετελέσθη σχεδὸν ἀστραπιαίως. Ἐπὶ τοῦ ὄρους Γκράππα ἡ Σιδηρᾶ Στρατιὰ ἀνθίστατο. Εἰς τὸν Πιάβε ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠμπόρεσε νὰ περάσῃ. Μία νέα δύναμις κατήρχετο εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐνοιωθε κανεὶς τὴν κάθοδόν της. Ἕνα νέον πολεμικὸν μένος παρουσιάζετο ἀκατάβλητον. Ἅπαξ ἔτι ἐστάθημεν ἀντιμέτωποι τοῦ ἐχθροῦ, ἀφ' οὗ ἐχάσαμεν τὴν Γκορίτσια καὶ δύο ἐπαρχίας, τὸ Μπελλοῦνο καὶ τὸ Οὔντινε. Εἴχομεν πληγῇ εἰς τὰ καίρια καὶ διήλθομεν δραματικὰς στιγμάς, αἱ ὁποῖαι ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν μου. Ἀλλὰ τώρα ἠμποροῦμεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν διῆλθε τὰς τραγικὰς ὥρας, τὰς ὁποίας πολλοὶ στρατοὶ καὶ πολλαὶ χῶραι διῆλθον. Συγκρίνατε μὲ τὴν ἰδικήν μας καταστροφὴν τὴν γενικὴν εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Πολέμου—τὴν ἀπώλειαν τριῶν ἐπαρχιῶν μὲ τὴν μάχην τῶν Μασουρίων Λιμνῶν, τὴν κατάληψιν τῆς Καινιξβέργης, τὴν εἰσβολὴν εἰς τόσους νομοὺς τῆς Γαλλίας καὶ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Βελγίου.

Εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τῆς ἀπογνώσεως, ἡ ἐφημερὶς ἔδωκεν ὑψηλότερον τόνον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἀνυψώσαμεν τὸ ἠθικὸν τῶν στρατιωτῶν.

Βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀναπήρων, τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ πολέμου παλαιμάχων, ἤρχισεν ἐνεργὸν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς Ἀντοχῆς μέχρι Τέλους. Μὲ τραχεῖαν φρασεολογίαν ἐζήτουν ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως αὐστηρὰν ἐνέργειαν ἐναντίον τῶν φυγοπολέμων καὶ πάντων ὅσοι ὑπέσκαπτον τὸ πολεμικὸν πνεῦμα. Ἐζήτουν τὴν ὀργάνωσιν ἐθελοντικοῦ στρατοῦ. Ἐζήτουν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου εἰς τὴν βόρειον Ἰταλίαν. Ἐτόνισα τὴν ἀνάγκην τῆς παύσεως τῶν σοσιαλιστικῶν ἐφημερίδων. Ἐζήτουν ἀνθρωπινωτέραν μεταχείρισιν τῶν στρατιωτῶν. Ἐξεστάτευσα ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς πειθαρχίας—κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ μετόπισθεν καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ κατόπιν εἰς τὸ μέτωπον. Ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ διεξήγετο βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος, ἔπειτα εἰς δημοσίας συναθροίσεις, εἰς συγκεντρώσεις τοῦ μετώπου. Καὶ ἔφερεν ἀποτελέσματα ὑπερβάντα κατὰ πολὺ τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας μου. Ἡ Κυβέρνησις ἐφαίνετο γαλβανισθεῖσα ὑπὸ τῶν προσπαθειῶν μας ὑπὲρ τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῆς νίκης.

Ἔτσι ἐπέρασεν ὁ χειμῶνας. Μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ ἔαρος ὁλόκληρος ὁ ἰταλικὸς λαὸς συνεκέντρωσε τὴν ἐνεργητικότητά του πρὸς τὸ μέτωπον τοῦ Πιάβε καὶ τοῦ Γκράππα.

Νίκη ἀπὸ τὴν ἧτταν

Ἐπὶ τέλους! Ἕνα πνεῦμα ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, βαθείας καὶ ζωντανῆς, εἶχε καταστῆ τὸ κοινὸν γνώρισμα τόσον τῶν στρατιωτῶν, ὅσον καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Ἕνα ὑψηλὸν πνεῦμα καθήκοντος καὶ θυσίας ἦτο ὁ κανὼν τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν μας!

Εἴμεθα τῷ 1918 εἰς τὸν Πιάβε μ' ἕναν ἡρωικὸν στρατόν. Οἱ Ἀρντίτι, αἱ πρῶται μονάδες ἐπιθέσεως, ἀποτελούμεναι ἐξ ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέβηκαν εἰς τὴν κορυφὴν μὲ χειροβομβίδας καὶ μαχαίρια, ἀπετέλεσαν μοναδικῶς δραματικὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸ ἐπιθετικόν μας πνεῦμα. Ὁ καθεὶς ἔτρεφε τὸν βαθὺν πόθον νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἡμερῶν τοῦ Καπορέττο. Ἔπρεπε νὰ ξαναπᾶμε ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀδελφοί μας, νεκροὶ καὶ ζωντανοί, μᾶς ἐπερίμεναν! Ἡ ἀνάμνησις τῶν νεκρῶν μας, πρὸ παντός, μᾶς συνεκίνει. Ἀσφαλῶς, ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀντιπάλων μας ὅπως διαβοῦν τὸν Πιάβε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ποτέ· ἦτο εὐσεβὴς πόθος τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν καὶ νὰ συντρίψωμεν διὰ τῆς ἐπιθέσεώς μας.

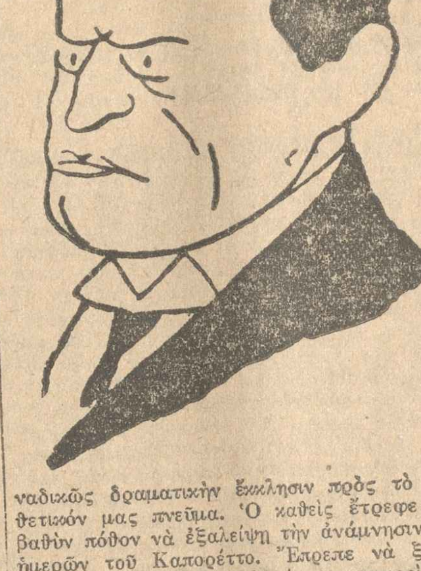

Ἡ ἀεροπορία ἐξηκολούθει νὰ παρέχῃ ὑπηρεσίας ἀναγνωρίσεως καὶ βομβαρδισμοῦ. Ἐνοιωθα τὴν ψυχὴν τῆς Ἰταλίας τείνουσαν πρὸς τὴν νίκην. Ἡ ἀνάγκη εἶχεν ἀκονίσει τὰ λαμπρότερα μυαλά. Ἦλθεν ὁ Ἰούνιος καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἡ αὐγὴ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν πληροφοριῶν μας κατώρθωσε νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ ἐχθρὸς θὰ ἐξαπέλυε τὴν ἐπίθεσίν του. Ἀκολουθοῦσα ὑγιᾶ πολεμικὴν τακτικήν, ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία μας ἀπεφάσισε νὰ προκαταλάβῃ αἰφνιδιαστικῶς τὸν ἐχθρὸν καὶ ὀλίγας ἀκριβῶς ὥρας πρὶν ἢ ὁ ἐχθρὸς ἐξορμήσῃ, ἕνας κατακλυσμὸς πυρὸς ἔπεσεν ἐπὶ τῶν πρώτων γραμμῶν του, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὄπισθεν γραμμῶν ἐνισχύσεως. Τὰ σχέδιά του διελύθησαν. Ἔρριψε γεφύρας ἐπὶ τοῦ Πιάβε, ἀλλὰ κατεστράφησαν ὅλαι. Τὸ Σοὺλ Μοντέλλο, τὸ ὁποῖον ἦτο κάποτε τὸ κλειδὶ αὐτοῦ τοῦ μετώπου καὶ τὸ ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς ἐπροτίθετο νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς τανάλιαν ἐναντίον τοῦ στρατοῦ μας, τὸ ἐκρατήσαμεν μὲ σκυλίσιον πεῖσμα. Ἐπὶ μετώπου ὀλίγων μιλίων ἐπῆλθον κλονισμοί, ἀλλὰ ἡ μάχη ἐμαίνετο ἄνευ διακοπῆς. Αἱ ἀντεπιθέσεις μας ἐπηκολούθουν πάντοτε, πάλιν καὶ πάλιν καὶ πάλιν. Ἔτσι μετὰ τὸ πρῶτον τριήμερον ὁ ἐχθρὸς ἔνοιωσεν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ Ἰταλοὶ ἀπετέλουν ἄθραυστον τεῖχος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύναντο οὔτε νὰ ἀνατρέψουν, οὔτε νὰ κρημνίσουν!

Πλησίον τοῦ Ζενζὸν ὁ ἀντίπαλος κατώρθωσε νὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν μέχρι τῆς Μονῆς τοῦ Τρεβίζο, ἀλλὰ ἡ γοργὴ ἀντεπίθεσις ὀλίγων ταξιαρχιῶν μας τὸν ἔρριψε πάλιν ὀπίσω πρὸς τὸν Πιάβε. Τοῦτο ὑπῆρξε καταστροφὴ διὰ τὸν ἐχθρόν, καθόσον ὁ ποταμός, πλημμυρίσας, παρέσυρε καὶ γεφύρας καὶ στρατιώτας πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὴν 23 Ἰουνίου, πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μεγάλης μάχης, ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία μας ἐβεβαίωσε τὴν Ἰταλίαν ὅτι ἡ ἀντίστασίς μας θὰ παρέμενεν ἀκλόνητος. Ἐνοιωσα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀσφαλὲς σημεῖον ὅτι ἡ νίκη ἦτο ἐπὶ θύραις. Πιστεύω καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅτι ἡ μάχη τοῦ Πιάβε ἦτο μία ἀπὸ τὰς ἀποφασιστικωτέρας τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ὁ ἐχθρὸς ὑπέστη ἀνυπολογίστους ἀπωλείας. Περὶ τοὺς 100.000 Οὔγγροι ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν Πιάβε. Τοῦτο ἐπροκάλεσεν ἔντονον δυσφορίαν εἰς τὴν Βουδαπέστην. Μεταξὺ τῶν διαφορετικῆς φυλῆς ὑπηκόων τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας ἤρχισαν ἔριδες περὶ τῶν φορτίων, τὰ ὁποῖα ἑκάστη ἐθνότης τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης ἔδει νὰ ὑποστῇ. Κάθε ἐθνότης ἐφρόνει ὅτι ἡ μεταχείρισις, τῆς ὁποίας ἐτύγχανεν, καθίστατο ἀφόρητος.

Εἰδήσεις ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν ἐκ τῆς Αὐστροουγγαρίας. Ἦτο φανερὸν ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ δυσχέρειαί της ηὔξανον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ὁ στρατὸς ὅμως τοῦ ἐχθροῦ παρουσίαζεν ἀκόμη συνοχὴν καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς ἀνάγκης ἐπέτεινε τὸ ἔργον τῆς καταπιέσεως ἐπὶ τῶν δύο ἐπαρχιῶν μας, αἱ ὁποῖαι παρέμενον εἰσέτι ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἀτυχίας.

Οἱ αἰσθηματικοὶ ἀνθρωπισταὶ

Καὶ τότε, ἀμέσως μετὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς νίκης, παρετήρησα παραδόξους τάσεις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἰταλικοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἡ ὕπουλος ἐνέργεια διεφαίνετο. Ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ φῶς καὶ νὰ καταλυθῇ. Παρουσιάζετο ὑπὸ τὴν ἐπίφασιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἐσχεδίαζε νὰ δώσῃ σειρὰν ἐθνικῶν δικαιωμάτων εἰς λαούς, οἱ ὁποῖοι εἶχον συνείδησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν Ἐθνῶν—εἰς λαοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα εἶχον χρηματίσει ὡς ὄργανα καταπιέσεως τοῦ ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν ζυγὸν ἰταλικοῦ στοιχείου, ὑπὸ τὴν ἐξώθησιν τῆς τυραννικῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ ἥλιος τῆς νίκης μας ἀνέτελλεν, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστῇ ἡ νίκη πλήρης, νίκη ἥτις θὰ ὡδήγει τοὺς στρατιώτας μας πρὸς τὴν Βιέννην, δὲν ἔπρεπε νὰ ψευτίσῃ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ψευδῶν αἰσθηματικοτήτων.

Ἡ κρίσις αὐτὴ ἤρκεσε διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας διατελοῦντας εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀπηρχαιωμένων καὶ σκουριασμένων δημοκρατικῶν ἰδεῶν, νὰ ἀρχίσουν συζητήσεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῶν φυλετικῶν διαφορῶν. Ἔτειναν οὗτοι πάντοτε νὰ εὐνοήσουν τοὺς χειροτέρους ἐχθρούς μας. Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐθνισμοῦ μας ὑφίστατο τὴν ἐπίθεσιν σοφιστικῶν καὶ ὀλεθρίων αἰσθηματικῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες ἐξηρέθιζον τὰ βαθύτερα αἰσθήματά μας καὶ τὰς πλέον βασίμους εὐθιξίας μας. Ἰταλικαὶ φωναὶ ἄρχιζαν νὰ λέγουν ὅτι κάθε φορὰν ποὺ ἡ Ἰταλία ἡτοιμάζετο νὰ ζήσῃ τὴν ὥραν τῆς χαρᾶς, τῆς δόξης καὶ τῆς νίκης, ὑπῆρχον πάντοτε ἐκεῖνοι, ποὺ ἐμόλυναν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ τοῦτο συχνάκις ὄχι ἐν καλῇ πίστει.

Ἐπέρασε τὸ καλοκαῖρι καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1918 ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία μας, μὲ πενήντα μίαν ἰταλικὰς μεραρχίας—εἰς τὰς ὁποίας εἶχον προστεθῆ τρεῖς βρεττανικαί, δύο γαλλικαὶ μεραρχίαι, ἓν ἀμερικανικὸν τάγμα καὶ ὀλίγοι Τσεχοσλοβάκοι ἐθελονταί—ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἀποφασιστικὴν καὶ τελικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ αὐστριακοῦ μετώπου.

Ἡ τελικὴ ἐπίθεσις

Τὸ στρατηγικὸν σχέδιον ἦτο εὐφυέστατον. Τὸ μέτωπον τοῦ ἐχθροῦ διεσπάσθη εἰς Σερνάλλια. Ὁ στρατὸς μας εἰσώρμησε διὰ τοῦ ρήγματος. Ἠρχίσαμεν δύο κυκλωτικὰς κινήσεις, μίαν πρὸς τὸ ἀριστερὸν πρὸς τὸ Τρέντο, καὶ μίαν πρὸς δεξιὸν πρὸς τὸ Οὔντινε καὶ τὸν κάτω Πιάβε. Ἡ φλογερὰ ὁρμὴ τῶν στρατιωτῶν μας καὶ ἡ ἱκανότης τῶν ἀξιωματικῶν μας ἔστεψαν τὰς κινήσεις ταύτας διὰ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ἐπήνεγκον τὴν κατάρρευσιν ὅλου τοῦ ἐχθρικοῦ μετώπου. Τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα ἀναφέρουν τὸν τεράστιον ἀριθμὸν αἰχμαλώτων, πυροβόλων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ποῦ ἔπεσαν εἰς χεῖράς μας.

Ὁ στρατὸς τῆς Αὐστροουγγαρίας εἶχε νικηθῆ. Ὁ στόλος της εἶχεν ὑποστῆ τρομερὰς ἀπωλείας. Ἐνεργήσαμεν ἀπόβασιν εἰς τὴν Τεργέστην. Κατελάβομεν τὸ Τρέντο.

Ἡ τελικὴ νίκη δὲν ἦτο μόνον νίκη πολεμική. Ἐγὼ τὴν ἐθεώρησα μεγαλυτέραν. Ἦτο μία νίκη ὅλης τῆς ἰταλικῆς φυλῆς. Μετὰ χίλια ἔτη, ἀφυπνισθέντες, παρείχομεν πάλιν ἁπτὴν ἀπόδειξιν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μας ἀνδρείας. Ἐζούσαμεν πάλιν μὲ τὴν πολεμικὴν παράδοσιν. Ἡ φιλοπατρία μας εἶχε ξαναυθίσει. Ἐνοιώθαμε τὸ τρομερὸν βάρος μας ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μιᾶς νέας Εὐρώπης. Νέαι γενεαὶ Ἰταλῶν ἐνεθουσίων, διότι αἱ ἰταλικαὶ πόλεις ἠνοῦντο πάλιν μὲ τὴν πατρίδα. Τὸ Τρέντο καὶ ἡ Τεργέστη ἦσαν τώρα, ὅπως ἡ φυλή μας ἐπὶ τόσον χρόνον εἶχε ποθήσει, ἐντὸς τῶν συνόρων—τῶν φυσικῶν συνόρων τὰ ὁποῖα ὁ Δάντης εἶχε προφητεύσει καὶ καθορίσει τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα.

Εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς χώρας ἡ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐσήμαιναν, χαιρετῶσαι τὴν νέαν ἡμέραν.

Ὁ πόλεμος, τόσον μακρὸς καὶ τόσον βαρὺς εἰς θυσίας, εἶχε τελειώσει!

Ἐτελείωσε μὲ μίαν πλήρη ἀναντίρρητον νίκην τῆς Ἰταλίας, παρὰ τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ρωσσίας καὶ τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον τῶν φυγοπολέμων καὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καταστροφέων τῶν ἰδανικῶν. Δι' ἐμέ, κάθε οἰκογένεια ἔφερε τὸ σῆμα ἑνὸς προσφιλοῦς νεκροῦ ἢ τραυματίου. Χῆραι καὶ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου μὲ ὑπερηφάνειαν ἔδειχναν τὰ σύμβολα τοῦ πένθους καὶ τῆς δόξης. Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ Τρέντο καὶ εἰς τὴν Τεργέστην. Τὸ Φιοῦμε εἶχε μισοκυριευθῆ, ἐνῷ ἡ Δαλματία εὑρίσκετο ἀκόμη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος.

Ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν ἐβασίλευε σχεδὸν παντοδύναμον ἕνα πνεῦμα ὑπερηφανείας καὶ γαλήνης χαρακτηριστικὸν ἐκείνων ποῦ ἔχουν νικήσει. Ὁ πόλεμος εἶχε διαρκέσει περισσότερον ἀπὸ ὅσον εἴχαμεν ὑπολογίσει, εἶχεν ἐλαττώσει τὸν πλοῦτον μας, εἶχεν ὑποθηκεύσει εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ μέλλον μας.

Ἡ νίκη, ὅμως, ἐθέρμανε τὰς καρδίας μας καὶ τὰς ψυχάς μας. Ἀνεπτέρωσε τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τοὺς ἔσπρωξε πρὸς ὑψηλότερα ἔργα, τιμῶντα τοὺς νεκρούς, ὅσον καὶ τοὺς ζῶντας. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1918, ἡ Ἰταλία παρουσίαζεν ὄψιν ἐργοστασίου ἐργαζομένου μὲ πλήρη ἀπόδοσιν καὶ ἐν πλήρει συμφωνίᾳ πρὸς τὴν πρόοδον. Ὁ πόλεμος εἶχεν ἀφήσει, ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἀναπόφευκτα πένθη του, μίαν βαθεῖαν ποιητικὴν φλέβα εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωήν μας. Οὐδεὶς ἠσθάνθη τοῦτο περισσότερον ἐμοῦ.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἱστορικὴν στιγμὴν ἀμέσως μὲ μίαν νίκην ἐπιτευχθεῖσαν μὲ ἀρρήτους κακουχίας, τὸ νεαρόν μας Ἔθνος—νεώτερον ὡς Ἔθνος καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν—μὲ παραδόσεις μὴ ὡριμανθείσας εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἡλικίας, μολονότι ἔρριψεν εἰς τὴν φλεγομένην κάμινον τῆς συρράξεως ἀνθρώπους καὶ πλοῦτον, προδοτικῶς ἐξηπατήθη. Μὲ τὴν θεμελιακὴν εὐπιστίαν του ἐξηπατήθη κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Ἰδοὺ ὁ τρομερὸς φόρος, τὸν ὁποῖον ἡ Ἰταλία ἀπέτισεν εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον—652.000 νεκροί, 450.000 ἀνάπηροι, 1.000.000 τραυματίαι. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν μας μία κἂν οἰκογένεια, ἡ ὁποία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς μηνῶν πολέμου, νὰ μὴν ἀπέθεσεν ὡς ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος ἕνα κομμάτι της. Μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἔχω καθημερινῶς κατὰ νοῦν ὅτι οἱ ἀνάπηροι, οἱ τραυματίαι, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ πολέμου ἀποτελοῦν μεγίστην τὴν ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ μας, ἐμπνέουσαν τὸν σεβασμὸν τοῦ πλήθους.

Οὐδέποτε λησμονῶ. Διήλθομεν μυρίας φάσεις ἐσωτερικῶν ταραχῶν, ἀπὸ τὰ παραστρατήματα μέχρι τῆς ἐξαγνιστικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὅμως—ἀπὸ τὸ ὄρος Στέλβιο ἕως τὴν θάλασσαν, εἰς τὰ ὀρεινὰ νεκροταφεῖα μας, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ χρόνου ἀργοσβύνει—παραμένει ἡ ἰσχυροτέρα ἀκρόπολις τῆς τύχης τοῦ Ἔθνους μας καὶ τοῦ λαοῦ μας. Οὐδέποτε λησμονῶ.

Ὑπῆρξα ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἐπίστευσε μὲ τὸ περισσότερον πεῖσμα εἰς τὸν πόλεμον. Εἶχα πολεμήσει μὲ ὅλην τὴν θερμὴν ψυχήν μου ὡς Ἰταλοῦ καὶ στρατιώτου. Ἔζησα τὴν χαρὰν τῆς νίκης. Ἔζησα ἐν μέσῳ τῆς μεταπολεμικῆς ἀνησυχίας. Ἀλλὰ εἰς κάθε γεγονός, εὐτυχὲς ἢ θλιβερόν, εἶχα πάντοτε ὡς λυδίαν λίθον, ὡς φάρον ὁδηγόν, ὡς πηγὴν πάσης γνώμης καὶ πάσης σοφίας, τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν. Προέρχονται οὗτοι ἀπὸ ὅλας τὰς περιοχὰς καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ στάδια τῆς ζωῆς, εἶναι ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔζων ὑπὸ ξένον ζυγὸν ἢ εἶχον μεταναστεύσει εἰς ἄλλας χώρας. Ἔδωκαν τὸ αἷμά των καὶ προθύμως παρέσχον τὴν ὑπερτάτην θυσίαν χάριν τῆς πατρίδος. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ποῦ ἕνα Ἔθνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρακαθίσῃ μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων Ἐθνῶν, τὸ ἀσφαλέστερον σημάδι τῆς ἰσχύος του, ὁ ὑψηλότερος τίτλος τῆς εὐγενείας, ἡ ζωτικὴ τροφὴ τὴν ὁποίαν χρειάζεται διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μεγαλεῖον, θὰ παρέχεται πάντοτε ὑπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔδωκαν τὸ αἷμά των καὶ τὴν ζωήν των διὰ τὴν ἀθάνατον πατρίδα των.

Αὐτὰ εἶνε τὰ σημάδια ποῦ ἀφῆκεν ὁ πόλεμος εἰς τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν ἑνὸς ἀνθρώπου.

Πρὸ πάντων ὅμως ἔδωκε εἰς ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀκόμη νέος, τὴν κατανόησιν τῶν οὐσιωδῶν γνωρισμάτων τῆς ἀνθρωπότητος.

BENITO MUSSOLINI

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ„ τῆς "ΠΡΩΪΑΣ„ παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» — *J. Kessel*

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ἂν δὲν γελιέμαι' εἶνε αὐτός!... Μὰ βέβαια! Εἶνε αὐτός, εἶπεν ὁ Φεντόρ, παρατηρῶν ἕνα ἄνδρα καμμιὰ σαρανταριὰ ἐτῶν, ψηλόν, ἀδύνατον καὶ μὲ εὐγενῆ φυσιογνωμίαν, ποῦ διηυθύνετο πρὸς τὴν μουσικήν.

Ἐσηκώθηκε φωνάζοντας:

—Μίσσα!... Μίσσα Ρίζιν!

Ὁ ἄλλος ἀνατινάχθηκε κι' ἐπροχώρησε μερικὰ βήματα πρὸς τὸ τραπέζι ποῦ τὸν ἐφώναξαν. Μὰ πρὶν φθάσει ἐκεῖ, ὁ Φεντὸρ τὸν ἅρπαξε, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε, ἐπαναλαμβάνων χαμένα καὶ γεμᾶτος χαρά:

—Μίσσα!... Μίσσα!... Τί τύχη!... Μὰ μοῦ εἶπαν πῶς σὲ εἶχαν τουφεκίσει!

—Κάτσε φρόνιμος, λοιπόν, ἀγριάνθρωπε! Μὲ τσάκισες! Δὲν γνωρίζεις φαίνεται τὴν δύναμί σου. Μοῦ χάλασες τὸ πουκάμισο καὶ τὸν λαιμό μου!

—Ἔλα, ἔλα γρήγορα!... Κάθησε ἐδῶ, καὶ πές μου. Ναταλία Μπορίσσοβνα, Ἑλένη Μπορίσσοβνα, σᾶς παρουσιάζω τὸν καλύτερό μου φίλο, τὸν πρίγκηπα Μιχαὴλ Ρίζιν.

Τὸ ὄνομά του ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ὀνόματα τῆς Ρωσσίας. Ὁ πρίγκηψ, ἂν καὶ εἶχαν πέσει τὰ μαλλιά του καὶ τὸ πρόσωπό του ἦτο ζαρωμένο, ἦτο ἀκόμη ἀντάξιος τοῦ ὀνόματός του.

—Θυμᾶσαι τὰ κυνήγια μας καὶ τὸν μπακαρᾶ στὴν λέσχη; τοῦ ξαναεῖπε ὁ Φεντὸρ ἀκτινοβολῶν. Ἔχανες πάντα περισσότερα ἀπὸ ἐμέ! Μὰ λέγε μου!... Λέγε μου!... Ὄχι!...Ἂς πιοῦμε πρῶτα ἕνα μπουκάλι!... Μάλιστα!... Ἔτσι, τώρα, μίλα!

—Μὰ δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἰπῶ, ἀγαπητέ μου. Πέρασα ἴσως ἀπ' ὅ,τι πέρασες κι' ἐσύ, ἐκτὸς πιθανὸν ἀπὸ τὸ δρομολόγιον καὶ τὸ λιμάνι τῆς φυγῆς. Ἔφυγα ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο, μέσῳ τῶν Ἄγγλων, πῆγα λιγάκι στὸ Λονδῖνον, στὸ Βερολῖνον ὕστερα γιὰ καιρό, καὶ ἔχω τώρα καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἡμέρες ἐδῶ.

—Κι' εἶσαι κάθε βράδυ καὶ σ' ἕνα ρεστωράν, ἔ; Μπράβο! Δὲν ἄλλαξες διόλου, Μίσσα.

Ὁ Ρίζιν ἐχαμογέλασε βεβιασμένα.

—Κάθε βράδυ ναί, μὰ ὄχι ὅπως νομίζεις.

—Καμμιὰ γυναῖκα;

—Γιὰ ὅλες τὶς γυναῖκες.

—Εἶσαι ἄρρωστος;

—Καθόλου. Εἶμαι χορευτής. Ναί. Χορευτὴς τοῦ καμπαρέ. Ἄρχισα ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, ὕστερα μερικοὶ φίλοι μοῦ βρῆκαν δουλειὰ στὸ Παρίσι, καὶ τὸ προτιμῶ.

Ἐμιλοῦσε μὲ τέτοια εὐθυμία, ποῦ κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἰπῇ ἂν εἶνε ἀληθινὴ ἢ ψεύτικη.

—Ἀλήθεια; Λὲς ἀλήθεια;

—Ναί. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σοῦ εἶπα νὰ προσέχῃς μὴ μοῦ χαλάσῃς τὸ πουκάμισο. Μὰ δὲν εἶνε κακὴ δουλειά, ξέρεις. Εἶσαι πάντοτε καλοντυμένος στὴ δουλειά σου καὶ χορεύεις μὲ γυναῖκες ἐπίσης καλοντυμένες. Πολυτέλεια, φίλε μου! Πρέπει νὰ διασκεδάζῃς τὸν κόσμο καὶ νὰ ζῇς κι' ἐσύ!... Καὶ ἐσὺ ποῦ βρίσκεσαι;

—Μὰ τὴν πίστι μου, εἶπεν ὁ Φεντὸρ κυττάζοντας τὶς μπουκάλες, θαρρῶ πὼς εἶνε τὰ τελευταῖα μου φυσίγγια.

—Κι' ὕστερα;

Ὁ Ἀκελιάνι ἔκαμε κίνημα ἀγνοίας καὶ ἀμεριμνησίας.

—Ἴσως μπορῶ νὰ σοῦ φανῶ χρήσιμος, εἶπεν ὁ Μιχαὴλ Ρίζιν. Περίμενε.

Κι' ἔκαμε νόημα στὸν Σαμουὴλ Γιακόβλεβιτς νὰ πλησιάσῃ.

—Γιὰ πές μου. Ὁ Τσερκιτζὲ ξαναγύρισε;

Ὁ μουσικὸς ἀπεκρίθη:

—Ξέρεις πὼς ἡ Ἀμερικάνα του δὲν τὸν θέλει νὰ δουλεύῃ πειά. Τὸν ζηλεύει!

Ὁ Φεντὸρ ἀνεπήδησε ἀκούων τὸν βιολινίστα νὰ μιλᾷ στὸν φίλον του εἰς ἑνικόν. Μὰ ὁ ἄλλος, μὲ τὸ ἰσχνὸ πρόσωπο καὶ τὰ βαθουλωμένα μάτια, ἐσυνέχισε μὲ φυσικότητα:

—Λοιπόν, Φεντόρ, εἶνε μιὰ θέσις κενὴ στοὺς τσερκέζικους χορούς! Ἔχεις ὅ,τι χρειάζεται μέσα στὸ αἷμα σου, καὶ θυμᾶμαι ὅτι ἤσουν περίφημος στὴν λέσχη ὅταν χόρευες τὴν «Λεζγκίνκα».

Ὁ Ἀκελιάνι δὲν ἤξευρε νὰ κρύψῃ τὰ αἰσθήματά του.

—Θαρρῶ ὅτι τρελλάθηκες, τοῦ εἶπε. Ἐγὼ δὲν πηγαίνω στὰ καμπαρὲ γιὰ νὰ μοῦ μιλοῦν στὸν ἑνικὸν οἱ Ἑβραῖοι!

Ὁ Ρίζιν ἐσήκωσε τοὺς ὤμους.

—Θὰ μποροῦσα νὰ σοῦ εἰπῶ πολλὰ πράγματα ἀπάνω σ' αὐτό, τοῦ εἶπε κουρασμένα. Μὰ βλέπω πὼς εἶσαι ἀκόμη πολὺ νέος στὴν προσφυγιά!

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὴν Ἑλένην τὴν ρώτησε:

—Θέλετε νὰ χορέψετε, κυρία; Ἀκόμη κι' ἂν δὲν ἔχετε κέφι, ἐλᾶτε. Θὰ μοῦ προσφέρετε μεγάλη ἐκδούλευσι.

—Αὐτὸς εἶνε χτυπημένος ὡς τὸ κόκαλο, εἶπε βραδέως ὁ Ἴρτυτς.

Ἐν ᾧ ἐχόρευε, εἰσῆλθον γυναῖκες μὲ πολύχρωμα φορέματα καὶ σκεπασμένες μὲ ἐσάρπες ὅλο κτυπητὰ χρώματα. Εἶχαν τὸ ὕφος ἀφηρημένο καὶ τὰ πρόσωπα θλιμμένα.

—Εἶνε τὸ κόρο μας, εἶπεν ὁ Ρίζιν. Δὲν εἶνε ἄσχημο.

Ὠνόμασε ἐκεῖνες ποῦ τὸ ἀποτελοῦσαν. Ἦτο μία βαρώνη, ἕνα παληὸ ἀστέρι τῆς ὀπερέττας, μία γυναῖκα ἑνὸς γιατροῦ, μία κόρη ποῦ οἱ γονεῖς της εἶχαν σπουδαῖα ἄλογα στὶς κοῦρσες τῆς Μόσχας.

—Καὶ πόσα κερδίζουν; ρώτησε ἡ Ἑλένη μὲ σφιγμένο λαιμό.

—Εἴκοσι μὲ τριάντα φράγκα τὴν βραδυά. Μὰ ἔχουν καὶ μερίδες στὰ πουρμπουάρ.

Ὅταν ἡ κόρη ξανακάθησε, ἔμεινε γιὰ πολλὴν ὥραν σιωπηλή, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ κόρο. Ἄξαφνα ἐσφίχθηκε κοντὰ στὴν ἀδελφή της καὶ μὲ ἀγωνία στὴ φωνή της εἶπε:

—Νατάσα!... Νατάσα!... Πᾶμε!

—Ναί, ἀγαπημένη μου, ἔχεις δίκηο!...

Πραγματικὰ εἶνε τρομακτικά.

Κατὰ τὰς ἑπτὰ τὸ πρωΐ, ἀφοῦ ἐσπατάλησε σὲ κρασί, σὲ τραγούδια καὶ χοροὺς ἀκριβοπληρωμένους ὅ,τι χρήματα εἶχε, καὶ τὴν τελευταία πεντάρα, ὁ Φεντὸρ εὑρέθηκε μὲ τὸν Ἀντὼν Ἴρτυτς σ' ἕνα καφενεδάκι, κι' ἐκεῖ μεθυσμένος ἀκόμη, μὰ βλέποντας τὴν θέσι του, τοῦ εἶπε:

—Ἀντὼν Ἴρτυτς, ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἐργάτες. Πάρτε με.

—Σύμφωνοι, ἀπήντησεν ἐκεῖνος μὲ ἠρεμία. Μὰ δὲν συλλογίζεσθε πῶς θὰ ἦταν καλύτερα νὰ ἔρχεσθε σὰν ἀφέντης;

Ὁ Σουβάλωφ τοὺς ἔβαλε σ' ἕνα βαγόνι τρίτης θέσεως, καὶ μόνον ὅταν ἔφυγε τὸ τραῖνο, εἶδε ὁ Φεντὸρ πὼς φοροῦσε ἀκόμη τὸ σμόκιν του.

Ἄρχισε νὰ γελᾷ κι' ἀποκοιμήθηκε.

VI

Τὸ ἄλλο πρωΐ, ἡ Ἑλένη, τὴν στιγμὴ ποῦ ἐξύπνησε, εἶχε τὸ συναίσθημα ὅτι ἔπρεπε ἀμέσως νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἕνα κίνδυνον ἐπείγοντα, ὅτι κάτι τὸ ἀνεπανόρθωτον ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ. Ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια, συνήντησε τὸ σκεπτικὸ βλέμμα τῆς ἀδελφῆς της, ποῦ ἦτο ξαπλωμένη δίπλα της καὶ θυμήθηκε. Εἶχε ἀρραβωνιασθῆ τὸν Βάσσια, ἢ μᾶλλον εἶχε δηλώσει ὅτι ἦτο ἀρραβωνιασμένη, ἀφοῦ ἐκεῖνος δὲν ἤξερε ἀκόμη τίποτε. Αὐτὸ τὸ σοβαρὸν γεγονὸς εἶχε βαρύνει ὅλην τὴν νύκτα τὸν ὕπνο της, τόσον σοβαρόν, ὥστε ἡ Ναταλία Μπορίσσοβνα, ἀντὶ νὰ τὴν φιλήσῃ καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἡμέρα μὲ μιὰ φράσι εὔθυμη καὶ τρυφερά, ἀπέμεινε ἄγρυπνη, ἀκίνητη, σὰν νὰ φοβόταν μὴν ταράξῃ τὶς σκέψεις της.

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποῦ ἔνοιωσε τὸ μυαλὸ τῆς κόρης, ἦταν ἕνα εἶδος πανικοῦ. Χθὲς τὸ βράδυ, ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους ἐκνευρισμένους ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς μουσικῆς, τοῦ κόπου, τῶν τραγουδιῶν τοῦ χόρου, ἐνόμισε ὅτι ἔπαιρνε μίαν ἀπόφασιν ἀμετάκλητον καὶ εὐκόλως ἐκτελέσιμον ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν χαρακτῆρα της, εἰς τρέλλας. Μὰ τώρα, τὴν ἡμέρα ποῦ ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο ἔμπαινε τὸ ζωηρὸ ἀγέρι μιᾶς χειμωνιάτικης πρωΐας, ἐπανελάμβανε μέσα της μὲ τὴν ἰδίαν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπιάσθηκε στὴν παγίδα.

—Τί πρόκειται νὰ γίνῃ; Τί πρόκειται νὰ γίνῃ;

Ἡ Ἑλένη δὲν εἶχε καθόλου σκεφθῆ τὸν γάμο. Ἂν καὶ ἦτο κατὰ τῆς ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως, ἦταν πολὺ μικρὴ ὅταν ἔγινε καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὑπέστη τὰς ἐπιδράσεις της σὲ πολλὰ πράγματα. Ἡ ἐφηβική της ἡλικία ἐπέρασε μέσα στὴν περιφρόνησι ποῦ ὑπεδέχοντο τὰς νομίμους ἑνώσεις, τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἀμεριμνησίας, τὴν εὐκολία ποῦ διεῖπε τὰς σαρκικὰς σχέσεις καὶ εἶχε ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν σεβασμὸ τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν.

Μὰ ἂν ἡ ἀναρχικὴ ἐποχὴ ποῦ εἶχε μεγαλώσει τὴν ἔκανε νὰ βλέπῃ στὸν γάμο κάποια συμβατικότητα, ἐξωτερικὴ τελείως καὶ ἀμελητέαν, δὲν εἶχε καταστρέψει στὴν ψυχὴ τῆς Ἑλένης τὴν ἀνάγκη ἑνὸς ἔρωτος, ὅπου ὅλαι αἱ ψυχικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις συμμετεῖχον. Ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς αἰσθηματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ρωμαντικῆς ἐπιδράσεως τῆς Ναταλίας Μπορίσσοβνας καὶ ἑνὸς χαρακτῆρος γεμάτου ἀπὸ ἀπαιτήσεις.

Καὶ ἡ φυσικὴ αὐτὴ ἀντίληψις τοῦ γάμου, φυσικὴ ὅπως ἡ ὁρμὴ τοῦ αἵματος μέσα στὰ ὡραῖα μέλη τῆς Ἑλένης, τὴν ἔκανε πειὸ δούλη τοῦ ἑαυτοῦ της, ἀφ' ὅ,τι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν κάμῃ ὁ μεγαλύτερος σεβασμὸς τῶν συζυγικῶν νόμων.

Γι' αὐτό, δὲν ἦταν ἡ λέξις «μνηστὴρ» ποῦ τὴν ἐτρόμαζε τώρα, καθὼς αἰσθανόταν τὴ Ναταλίαν Μπορίσσοβνα νὰ παρακολουθῇ καὶ τὶς παραμικρότερες κινήσεις τοῦ προσώπου της—πρᾶγμα ποῦ τὴν ἔκαμνε νὰ μείνῃ ἀκίνητη καὶ ἀπαθής—ἀλλὰ ὅλα ὅσα ἡ λέξις ἐκείνη ἄφινε νὰ πιστεύουν οἱ ἄλλοι καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλους ὁ Βάσσιας.

Γιατὶ δὲν τὸν ἀγαποῦσε! Δὲν τὸν ἀγαποῦσε.

Μὰ τότε, τί ἐσήμαινε αὐτὴ ἡ δήλωσίς της; Ἔπρεπε νὰ ὑποκριθῇ ἕνα αἴσθημα ποῦ ἔνοιωθε; Δὲν ἦταν οὔτε νὰ τὸ σκεφθῇ.

Τότε... Πῶς νὰ τοῦ τὸ ἀναγγείλῃ; Μὲ τί πρόσχημα νὰ καλύψῃ τὴν ἄφρονα πρᾶξι της; Μὲ τὴν λύπη; Μὲ τὴν τρυφερότητα; Θὰ τὸ ἤθελε;

Ἡ ἐλπὶς μιᾶς ἀρνήσεως τοῦ Βάσσια τὴν ἔκανε νὰ ἡσυχάσῃ μερικὲς στιγμές, μὰ τὶς στιγμὲς αὐτὲς ἀκολούθησε μία μεγάλη ἀηδία τοῦ ἑαυτοῦ της. Ὥστε δὲν ἔπαιρνε τὸν ὡραῖο ρόλο τῆς παρηγορητρίας, δὲν διεκήρυττε τὴν τρυφερότητά της μέσα σ' ἕνα ρεστωρὰν βραδυνό, παρὰ μὲ τὸν ὑπολογισμὸ ὅτι δὲν θὰ ἐδέχοντο τὸ δῶρον ποῦ ἔκανε μὲ κτυποκάρδι; Ἦτο τόσον ἄνανδρη, ὥστε νὰ ρίψῃ στὴν ράχη ἑνὸς ἄρρωστου παιδιοῦ μίαν ὑστερικὴ φωνή της; Δὲν ἦταν καλύτερα νὰ ἐνεργήσῃ μὲ εἰλικρίνεια καὶ τιμιότητα;

Ἦταν εὔκολο, κατὰ βάθος. Ὁ Βάσσιας τὰ ἠγνόει ὅλα. Τίποτε γι' αὐτὸν δὲν ἦταν ἐπρόκειτο; Ἐ... ἀλλαγμένο. Μὰ γιατὶ λοιπὸν ἐπρόκειτο; Ἔφθανε νὰ εἰπῇ—κι' ἂν αὐτὸ τῆς ἔκανε κόπο, νὰ βάλῃ τὴν Νατάσα νὰ εἰπῇ εἰς τὸν Σουβάλωφ καὶ τὸν Φεντὸρ ὅτι ἦταν μιὰ παραξενιά της, μιὰ ἰδέα ἀνόητη ποῦ τῆς ἦρθε μέσα σὲ μιὰ νύχτα γλεντιοῦ καὶ σβύστηκε μαζί της.

Ναί... Πράγματι!... Αὐτὸ ἦταν μιὰ λύσις! Πῶς δὲν τὸ συλλογίσθηκε πρωτήτερα;

Ἡ Ἑλένη ἀνασηκώθηκε λιγάκι στὸν ἀγκῶνα της, προετοιμάζουσα τὴν φράσιν ποῦ ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἀπολυτρώσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ κυρίαν τοῦ ἑαυτοῦ της. Μὰ ἀντὶ τῶν σωτηρίων λόγων, ὅταν εἶδε τὰ ἀνήσυχα μάτια τῆς Νατάσας, καρφωμένα στὰ δικά της, δὲν μπόρεσε νὰ εἰπῇ παρά:

—Πῶς πέρασες τὴν νύκτα, Νατάσα; Καλά;

Ὑπῆρχε, χωρὶς ἄλλο, πολλὴ ἀπελπισία στὴν ψυχὴ τῆς Ἑλένης, ὥστε, παρὰ τὴν ἀσήμαντη ἐρώτησι καὶ τὴν ἡσυχία τῶν χαρακτηριστικῶν της, ἡ Ναταλία Μπορίσσοβνα ἐρρίγησε ἀπὸ συγκίνησιν.

—Ὄχι, τῆς εἶπε περνῶντας τὸ χέρι της κάτω ἀπ' τὸν λαιμὸ τῆς Ἑλένης. Δὲν κοιμήθηκα παρὰ λίγο. Σὲ συλλογιζόμουν, ἀγαπημένη μου. Εἶσαι πάντα ἀποφασισμένη;

Ἂν ἡ Ναταλία Μπορίσσοβνα ἐπερίμενε, ἂν ἄφινε τὴν θερμότητα τοῦ σώματός της νὰ διεισδύσῃ στὸ κορμὶ τῆς Ἑλένης καὶ νὰ σβύσῃ ἀσυναίσθητα τὴν σύσπασιν ποῦ τὴν ἔκανε νὰ ἀντιστέκεται, ἂν τῆς ἄφινε τὸν καιρὸ νὰ πῇ σιγὰ-σιγὰ τὴν ὁμολογία ποῦ ἤθελε, ἴσως ἡ νεαρὰ κόρη θ' ἀνεγνώριζε τὴν ἧτταν της. Ἀλλὰ ἡ ἐρώτησις τῆς ἀδελφῆς της ἤρχετο πολὺ ἀποτόμως νὰ κτυπήσῃ μίαν ὑπερηφάνειαν ποῦ ἦτο ἡ κυρίαρχος τῆς ζωῆς της.

Δὲν ἐπρόκειτο περὶ συνηθισμένης ὑπερηφανείας, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἀπὸ μίαν ἐπιθυμίαν ἐσωτερικοῦ κάλλους, πίστεως εἰς τὸν λόγον ποῦ ἐδόθη, ἀδιαλλαξίαν ἀπέναντι τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. Ἡ Ἑλένη ἔκρυβε μέσα της ἕνα ἰδεῶδες πλάσμα, ποῦ εἶχε ἐπὶ μακρὸν μὲ ἀγάπην σφυρηλατήσει, καὶ ποῦ προσεπάθει πάντοτε νὰ κάμῃ τὸν ἑαυτόν της νὰ ὁμοιάζῃ. Συχνὰ εἶχεν αἰσθανθεῖ τὸ ἐγώ της αὐτό, τὸ τέλειον, καὶ τὸ ἀπαιτητικόν, νὰ τῆς ὑπαγορεύῃ τὰς ἀπαιτήσεις του.

Καὶ τὸ πρωΐ ἐκεῖνο, αὐτὸ πάλιν ὡμίλησε στὴν θέσι της.

—Τί περίεργη ποῦ εἶσαι! εἶπεν ἡ Ἑλένη. Γιατί θέλεις ν' ἀλλάξω γνώμην;

Καὶ γιὰ νὰ φανῇ πειὸ ἀποφασιστικὴ ἀκόμη, ἠθέλησε νὰ μειδιάσῃ. Μὰ δὲν τὸ κατώρθωσε καλά, καὶ ἡ Ναταλία Μπορίσσοβνα ἔκλεισε τὰ μάτια. Τί μποροῦσε ὅμως νὰ κάμῃ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς Ἑλένης; Τί ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ δαίμονος τῆς ὑπερηφανείας;

Γι' αὐτό, παρὰ τὴν ἀμοιβαίαν συμπάθειαν, καὶ ἂν καὶ δὲν ἐξεγελοῦσε ἡ μία τὴν ἄλλην, ἔμειναν ἐπὶ πολὺ κοντά, χωρὶς νὰ μιλήσουν.

Εὐτυχῶς, εἶχαν μίαν ἐπείγουσαν παραγγελίαν νὰ κάμουν. Ποτέ τους δὲν ἔπιασαν δουλειὰ μὲ τόσον ζῆλον. Προσπάθησαν μὲ τὴν γοργότητα τῶν δακτύλων των, μὲ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν συνδυασμῶν των, νὰ φέρουν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ρούχων τῶν κουκλῶν μίαν προσοχὴν τῆς ὁποίας δὲν ἐκυριάρχουν πειά.

Τὸ ἐπέτυχαν γιὰ λίγη ὥρα, καὶ ἰδίως ἡ Ναταλία Μπορίσσοβνα, ποῦ ἦτο πειὸ καλλιτέχνις ἀπὸ τὴν ἀδελφή της, καὶ ποῦ ἐξεπλήσσετο ἡ ἰδία γιὰ τοὺς συνδυασμοὺς ποῦ κατώρθωνε νὰ δίδῃ στὰ ὑφάσματα.

Ἡ Ἑλένη ἐπωφελεῖτο μονάχα ἀπὸ τὴν ξεκούρασι ποῦ δίδει μιὰ μηχανικὴ ἐργασία. Τὸ ἀνεβοκατέβασμα τοῦ χεριοῦ της, μονότονο, ἐκανόνιζε τὸν ρυθμὸ τοῦ πνεύματός της, ἀπεκοίμιζε τὴν ἀγωνία, ἀπεγύμνωνε τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸν ἀντιπάθητο χαρακτῆρα των τῆς κρίσεως καὶ τὰ μετεμόρφωνε εἰς ζῶσαν ὕλην, ποῦ ἠμποροῦσε κανεὶς ν' ἀνεχθῇ.

Ἔμενε ὅμως ἕνα δύσκολον σημεῖον καὶ ἡ Ἑλένη ἐφοβεῖτο νὰ τ' ἀντικρίσῃ. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θ' ἀνήγγελλε τὸ γεγονὸς εἰς τὸν Βάσσια. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς θ' ἀντέδρα εἰς τὴν ἀναπάντεχην ἔκπληξιν τοῦ νέου καὶ πῶς θὰ [illegible]. Ἀλλὰ ὡς ἐκεῖ ἦταν εὐεργετικὴ ἡ δουλειά. Ἔλειπε, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντός της, μιὰ προθεσμία... μιὰ προθεσμία ὡς τὸ βράδυ. Ὡς τότε εἶχε ὁ Θεός!

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς ὑπευθύνου Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, κατόπιν τῶν μέσων, ἅτινα μετῆλθε, εἶμαι ὑποχρεώμενος νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα μερικὰς ἀληθείας πρὸς διαφώτισιν τοῦ προσφυγικοῦ πλέον κοινοῦ καὶ οὐχὶ τῶν προσφύγων βουλευτῶν, πρὸς οὓς χθὲς ἀπετάθην ἐν τῷ ἐγκρίτῳ φύλλῳ τῆς «Πρωΐας», αἵτινες ἀλήθειαι ὅσον πικραὶ καὶ ἂν εἶνε, ὅσον καὶ ἂν ἐμβάλωσιν εἰς βαθείας σκέψεις τοὺς ὁμοιοπαθεῖς μου, εἶνε ἐν τούτοις ἀλήθειαι πρόσφατοι, στηριζόμεναι ἐπὶ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων, ἀποτελοῦσαι παράρτημα τῆς προσφυγικῆς τραγῳδίας.

Οἱ πρόσφυγες, οἱ τυφλοῖς τοῖς ὄμμασιν ἀκολουθοῦντες τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ, πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ προσφυγικὴ δυστυχία καὶ ὁ ἐκπατρισμὸς ἑκατομμ. ὅλων Ἑλλήνων ἐκ τῆς πατρῴας αὐτῶν γῆς, δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα μόνον τῆς στρατιωτικῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς (ἣν καὶ ταύτην αὐτὸς ἀπειργάσατο), ἀλλ' ἀνάγεται εἰς ἀπώτερον παρελθόν, καὶ εἶναι ἔργον τοῦ ἰδίου, ἤτοι εἰς τὸ ἔτος 1914 καὶ μῆνα Μάϊον, καθ' ἣν χρονολογίαν ὑπεύθυνος ὢν αὐτὸς πρωθυπουργός, ἐν συνομιλίᾳ μετὰ τοῦ τότε ἐνταῦθα Τούρκου πρεσβευτοῦ Γκαλὶπ Κεμαλῆ Βέη, ἔθετε τὰς βάσεις τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν Μικρασιατικῶν πληθυσμῶν ἐν τῇ ἐπινύλει τοῦ κ. Μελᾶ, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παρὰ τῆς Τουρκίας ἐπικυρώσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ πόσον αἱ νῆσοι ἐκινδύνευον, οὔτε ὡς μῦθος δὲν δύναται νὰ γίνῃ πιστευτόν. Τοῦτο μόνον εἶνε ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ὁ περινούστατος Καβοὺρ τῆς Ἑλλάδος, τρομοκρατηθεὶς διὰ τὴν ἀγορὰν παρὰ τῆς Τουρκίας τοῦ Ἀργεντινιανοῦ θωρηκτοῦ, ἔσπευσε νὰ ἐκλιπαρήσῃ αὐτὴν καὶ ὡς ἀντάλλαγμα προσέφερε τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. Ὑπέγραψεν ἔκτοτε σύμβασιν, δι' ἧς οἱ κάτοικοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀντηλλάσσοντο δίκην ζώων πρὸς τοὺς ὀλιγαρίθμους κτηνώδεις Μουσουλμάνους τῆς Μακεδονίας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ προηγμένον Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἄνευ ὅρων, ἄνευ ὑπολογισμοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς σκέψεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς μελέτης τῆς ἱστορίας, καὶ ἔσπευδε πρὸς συνάντησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας εἰς Βρυξέλλας (τοῦ Αἰγυπτίου Σαΐτ πασᾶ), ἀλλ' ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἔσωζε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐξερράγη ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος!

Πῶς καὶ διὰ τίνων μέσων κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ὅτι αὐτὸς μὲν διέπει τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκολουθεῖ ἐκ παραδόσεως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν, καταχρώμενος τῆς λαϊκῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Δυνάμεις τοῦ Ναυαρίνου καὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον αὐτοῦ ἐτύγχανον Γερμανόφιλοι ἢ Μπός, εἶνε μυστικὸν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀρχείων τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἐν τούτοις τὰ γεγονότα καὶ ἡ καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβανομένη ἱστορία, μᾶς διδάσκει ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς κατὰ πλάσμα ἀληθοφανείας, ἥτις εἶνε εἰς θέσιν νὰ συγχύζῃ καὶ νὰ ἀποπλανᾷ καὶ τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα καὶ νὰ καθιστᾷ ὄργανα αὐτοῦ τὰς ἰσχυροτέρας διανοίας.

Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον ὅτι ἐπλανήθησαν κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενοι εὐρωπαϊκῶν λαῶν, καὶ ἐνέπεσαν εἰς τὰς παγίδας τοῦ μεγαλυτέρου δολοπλόκου ὃν ποτε ἐγνώρισεν ἡ Φύσις καὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ κάμωσι διάκρισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀληθοφανοῦς, καθόσον ὁ ἐνεργῶν τοιαῦτα κατάγεται ἐκ χώρας ἐν ᾗ ἀνεπτύχθη ὁ Μινώταυρος καὶ ἐγεννήθη ἡ Ἀριάδνη.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐπῆλθε σύγχυσις μεγαλυτέρα παρ' ὅσον ἀνεμένετο ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι τῆς Ἑλλάδος καὶ συνεπῶς ἀλληλοσυγκρουόμενα διεδέχοντο ἄλληλα τὰ γεγονότα. Οὐδεὶς ἦτο εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ. Πανίσχυρος αὐτὸς καὶ διαθέτων πάντα τὰ μέσα, ἐνήργησε καταλλήλως ὥστε νὰ ὑπονοηθῇ ἐκ μέρους τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ὅτι αὐτὸς μὲν ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως πάντων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ὁρίων μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, πρὸς δημιουργίαν Μεγάλης Ἑλλάδος ἐξ ἀντιθέτου δὲ ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων ἀντέδρα, προφασιζόμενος μύρια ὅσα, κατηγορῶν αὐτὸν ἐπὶ κρυφῇ συμμαχίᾳ μετὰ τοῦ γυναικαδέλφου του τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Καὶ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἀποτυχὼν διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Τσανὰκ Καλαὶ (Δαρδανελλίων) λόγῳ τῆς πατριωτικῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως, ἐπιτυγχάνει τὴν ἐπανάστασιν τῆς Θεσσαλονίκης, παρουσιαζόμενος πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ ὡς ἀποτυχὼν ἐλευθερωτὴς ἐξ ἀντιδράσεως καὶ προκαλῶν ἐν τοῖς πράγμασι τὸν διωγμὸν ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ Μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ.

Καὶ ἄρχεται ἡ τραγῳδία.

Κατορθώνει νὰ πείσῃ τὰ εὐρωπαϊκὰ Ἀνακτοβούλια καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποβίβασιν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν.

Κατηραμένη ἡμέρα!

Ὅταν δὲ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1920 ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κακὴν κακῶς ἀπέπεμψεν αὐτὸν τῆς Ἀρχῆς, δὲν ἐφησυχάζει, οὐδὲ ζητεῖ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ ῥαδιουργεῖ πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, δημιουργεῖ τὴν Ἄμυναν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθιστᾷ ὑποχείριον τὸ Πατριαρχεῖον καὶ διὰ τῶν μυρίων μέσων καὶ μεθόδων του διαβάλλει τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, τὸν στρατὸν τῆς Πατρίδος καὶ δι' ἄλλων ὀργάνων του ἀποσυνθέτει καὶ δηλητηριάζει τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων μαχητῶν! Εἶνε ὁ ἄνθρωπος ὁ δῆθεν ἐλευθερωτής, ὅστις προετοιμάζει καὶ προλειαίνει τὴν κατάρρευσιν τοῦ Μετώπου, ἧς συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ προσφυγικὴ συμφορά. Ὅταν δὲ ἐν Γενεύῃ ἐκπρόσωπος αὐτὸς τῶν μοιραίων καὶ στυγερῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐπαναστάσεως, ρίπτει τὴν βόμβαν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, δέχεται ῥάπισμα καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ διὰ τὴν ἀπάνθρωπον εἰσήγησίν του!

Καὶ ἐν τούτοις ἐπιμένει καὶ ὑπογράφεται ἡ φρικτὴ σύμβασις διὰ τῆς ἰδίας χειρός του, δι' ἧς ἑκατομμύρια ὅλων Ἑλλήνων αὐτοχθόνων, οἵτινες ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐπέκεινα ἔτη εἶχον λαμπρύνει τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἀποτελέσει προμαχῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν ἐξ Ἀσίας βαρβάρων, ἐκριζώνονται ἀπὸ τὰς ἑστίας των, ἐγκαταλείπουσι τοὺς βωμοὺς τῶν πατέρων των καὶ τὰ ἱερά, καὶ ρίπτονται ρακένδυτοι, νῆστεις, ἐλεεινοί, συρφετὸς πλέον, ὁ ποτὲ ἀνθῶν Ἑλληνισμός, εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ἔνθα μεταβάλλονται σχεδὸν εἰς ἐπαίτας, οἱ ποτὲ εὐδαίμονες καὶ τρισόλβιοι!

Ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσφυγικῆς πολιτικῆς του!

Ἔχει κανεὶς ἀντίρρησιν;

Ἡ ἱστορία εἶνε ἀψευδὴς μάρτυς καὶ θὰ ἀποδώσῃ ἑκάστῳ.

Πρόσφυγες κρίνατε καὶ συνετισθῆτε!

ΗΛΙΑΣ Δ. ΣΙΜΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἑταῖρος τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν
τοῦ Λονδίνου

Ἀθῆναι τῇ 26)5)28

ΑΝΕΠΙΔΟΤΟΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

Πρὸς τοὺς κάτωθι δικαιούχους ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Μητρῴου προσκλήσεις πρὸς παροχὴν στοιχείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν τακτοποίησίν των. Αἱ προσκλήσεις αὗται ἐπεστράφησαν ἡμῖν ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον ἀνεπίδοτοι, καὶ ὡς ἐκ τούτου κινδυνεύουν νὰ παραμείνουν ἐκκρεμεῖς αἱ ὑποθέσεις τῶν πρὸς οὓς αἱ προσκλήσεις δικαιούχων. Συνιστῶμεν ὅπως οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις Πειραιεῖ καὶ περιχώροις διαμένοντες προσέλθουν αὐπροσώπως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Γενικοῦ Μητρῴου οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅπως σπεύσουν νὰ καταστήσουν γνωστὴν τὴν διεύθυνσίν των, σημειοῦντες ἀπαραιτήτως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦ πίνακος εἰς τὸν ὁποῖον ὡς κατωτέρω ἀναφέρονται.

ΠΙΝΑΞ 32. Β'. — Βασίλαον Βασιλάκογλου ἐκ Κούλων εἰς Θεσσαλονίκην, Σπῦρον Κ. Λημνιοῦ ἐκ Κρήνης εἰς Πειραιᾶ, Φιλιὼ Γεωργ. χήραν Καραβούλα συζ. Στριμπούλη, ἐξ Ἐρυθρῶν εἰς Πειραιᾶ, Πατρώνα Β. Σκυριανοῦ ἐκ Κρήνης εἰς Πειραιᾶ, Μαρίαν Κ. Λαμιοῦ ἐκ Κρήνης εἰς Πειραιᾶ, Βασιλικὴν Γ. Ὀρφανοῦ ἐκ Μολδοβανίου εἰς Πειραιᾶ, Μαρίαν Μιχ. Κάγκουρα ἐκ Κρήνης εἰς Πειραιᾶ, Παναγιώτην Καλονιάτην ἐκ Κρήνης εἰς Μυτιλήνην, Κωνστ. Καραθανάσην ἐκ Μολδοβανίων εἰς Ἀθήνας, Κωνστ. Χ'' Εγγλέζου ἐκ Ρεῒζ Δερὲ εἰς Ἀθήνας, Νικόλαον Συμιακάκην ἐκ Κρήνης εἰς Βόλον, Ἀσλὰν Χ'' Τζότζογλου ἐκ Φιλαδελφείας εἰς Βόλον, Μαρίαν Τόσκα ἐκ Σαλιχλῆ εἰς Ἡράκλειον, Ἰωάννην Κ. Κυπραῖον ἐκ Παλ. Ἐφέσου εἰς Λέσβον, Γεώργιον Θ. Καπσάλην ἐξ Ἀϊδινίου εἰς Ἡράκλειον, Ἐλπίδα Σπ. Βαλαβάνη ἐξ Ἀκτσὲ εἰς Ἀθήνας, Ἀγγέλαν Φιλιππάκη ἐκ Βαϊνδηρίου εἰς Βόλον, Στυλιανὴν Ἡρ. Φαλλάρου ἐκ Γενήκιοϊ εἰς Βόλον, Ἐμμαν. Δελῆ Γεωργίου Χαϊδαραλὲ ἐκ Λίγδων εἰς Σέρρας, Σπῦρον Γ. Χαριτάκην ἐξ Ἀϊδινίου εἰς Ἡράκλειον, Εὐφροσύνην Ν. Καραμπιτσάκη ἐκ Σαράκιοϊ εἰς Γύθειον, Στέλιον Μ. Βοῦζαν ἐξ Ἀγιασολοὺκ εἰς Σάμον, Δημήτριον Ἀβουτζόγλου ἐξ Ἀγιασουλοὺκ εἰς Βόλον, Βασιλείαν Λ. Δούκα ἐξ Ἐφέσου εἰς Πειραιᾶ, Θεοδόσιον Ἀναστασίου ἐκ Θείρας εἰς Πειραιᾶ, Δημήτριον Ἀϊδονόγλου ἐξ Ἀϊδινίου εἰς Πειραιᾶ, Σταματίαν Χιώτη ἐκ Βαϊνδηρίου εἰς Πειραιᾶ Εἰρήνην Ε. Ἀϊβαλιώτου ἐκ Βαϊνδηρίου εἰς Πειραιᾶ, Κίμωνα Γεωργιάδην ἐξ Ἀϊδινίου εἰς Πειραιᾶ, Μαρίαν Πετρούσκαν ἐκ Παλατσίων εἰς Ἡράκλειον, Στυλιανὴν Μανιατάκη ἐκ Σωκίων εἰς Θεσσαλονίκην, Ἀλέξιον Πετρίδην ἐξ Ἄκ Κιοϊ εἰς Δράμαν, Δημητρίαν Τσαγκάρη ἐξ Ἀνέων εἰς Θήβας, Εὐανθίαν Π. Κούλαλη ἐξ Ἡλιουπόλεως εἰς Πειραιᾶ, Δημητρ. Τσαγκαλόπουλον ἐξ Ἡλιουπόλεως εἰς Πειραιᾶ, Τασσίαν Δημ. Γιαλούρη ἐκ Περγάμου εἰς Ἀθήνας, Πελαγίαν Χατζήδενα Χ'' Δούκα ἐκ Περγάμου εἰς Λέσβον, Μιχαὴλ Ε. Ἀπόπαππαν ἐξ Ἀδραμυτίου εἰς Ἀθήνας, Ἰωάν. Στ. Ζευγᾶν ἐξ Ἀδραμυτίου εἰς Ξάνθην, Κωνστ. Γ. Καρούσην ἐκ Κρήνης εἰς Πειραιᾶ, Βασίλειον Φιλιπ. Σαρκουστάογλου ἐκ Δενιζλῆ εἰς Ἡγουμενίτσαν.

ΠΙΝΑΞ 32. Γ'. — Μαρίαν Ξανθοπούλου ἐξ Οἰνόης εἰς Δράμαν, Χαρίκλειαν Κ. Ἰωαννίδου ἐκ Φάτσας εἰς Ἀθήνας, Εὐρυδίκην Μ. Καρακάση ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Καβάλλαν, Χαρίκλειαν Χ. Οὐντσίογλου ἐκ Κασταμονῆς εἰς Θεσσαλονίκην, Σουλτάναν Ζουμπουλίδου ἐκ Σεβαστείας εἰς Δράμαν, Εὐπραξίαν συγ. Στυλιανοῦ Σικοντρῆ ἐκ Σογγουλοῦ εἰς Ἀθήνας, Ἰωάννην Καραπάσογλου ἐξ Οἰνόης εἰς Δράμαν, Ροδάμαν Ε. Τεργιανίδου ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Χαλκίδα, Κωνστ. Μπαϊράμογλου ἐκ Σεβαστείας εἰς Καβάλλαν, Εἰρήνην Ν. Κιριντέπελη ἐξ Οἰνόης εἰς Ἀθήνας, Μαγδαληνὴν Ἀντ. Χάνου ἐξ Οἰνόης εἰς Ἀθήνας, Γεώργιον Α. Καζατζῆν ἐξ Οἰνόης εἰς Κατερίνην, Ἑλένην Μαυρομούστακα ἐξ Οἰνόης εἰς Κατερίνην, Παναγιώτην Γ. Καπερίδην, ἐκ Ζεπέκιοϊ εἰς Ξάνθην, Δέσποιναν Κιρὲζ Τεπελῆ ἐξ Οἰνόης εἰς Σέρρας, Δέσποιναν Μαυριανίδου ἐξ Ὀρδοῦ εἰς Λάρισσαν, Ἑλένην Κεφαλίδου ἐξ Οἰνόης εἰς Καβάλλαν, Κυριάκον Ι. Τσικριτσῆν ἐξ Οἰνόης εἰς Καβάλλαν, Ἰωάννην Μίμογλου ἐξ Οἰνόης εἰς Καβάλλαν, Δέσποιναν Π. Ναβρουσόγλου ἐκ Νεοκαισαρείας εἰς Ζάκυνθον, Ἰωάννην Ι. Ἐσκητζόγλου ἐκ Σαφραμπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, Παῦλον Π. Ἀντωνιάδην ἐκ Σεβαστείας εἰς Θεσσαλονίκην, Καλλιόπην Γ. Μουτζούρα ἐκ Σαμψοῦντος εἰς Λάρισσαν, Ἀμανάτιον Ι. Δεμιτζόγλου ἐκ Θεοδοσιουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, Δημήτριον Γεωργιάδην ἐκ Θεοδοσιουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, Μυροφόραν Συρπολαΐδου ἐκ Θεοδοσιουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην, Εὐδοκίαν Γεωργιάδου ἐκ Θεοδοσιουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην.

ΠΙΝΑΞ 32. Δ'. — Ἀναστασίαν κλπ. Χ'' Μηνᾶ ἐκ Συνασσοῦ εἰς Πειραιᾶ, Ἀναστασίαν Γιαπαντζῆ Εὐθύμογλου ἐκ Ζινζῆδερε εἰς Πειραιᾶ, Φεβρωνίαν Α. Σεφέρογλου ἐκ Ζινζῆδερε εἰς Πειραιᾶ, Ἑλένην Σεπέογλου ἐκ Ζινζῆδερε εἰς Πράδιον, Εὐστάθιον Ἱερόθεον ἐξ Ἰντζέσου εἰς Πειραιᾶ, Θωμᾶν Προδρόμου ἐξ Ἰντζέσου εἰς Ἀθήνας, Χρῆστον Πασχαλίδην ἐκ Βέξεκεσε εἰς Πειραιᾶ, Σουλτάναν Ὀκσούζογλου ἐκ Βέξεκεσε εἰς Ἀμαρούσιον, Ἀνέστην Κιλίτζογλου ἐκ Βέξεκεσε εἰς Ἀθήνας, Ἀρτεμισίαν Μενεξιάδου ἐκ Βέξεκεσε εἰς Ἀθήνας, Ἀλεξάνδραν Ἰορδάνου ἐκ Βέξεκεσε εἰς Πειραιᾶ, Σάββαν Σαββίδην ἐκ Νεοκαισαρείας εἰς Πειραιᾶ, Μαρίαν Ἐφλόγλου ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Ἀλεξάνδραν Φεσφεσέογλου ἐκ Μουταλάσης εἰς Πειραιᾶ, Θεόδωρον Τολόγλου ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Ἀλέξανδρον καὶ Ἡρακλῆν Χιδέρογλου ἐκ Μουταλάσης εἰς Πειραιᾶ, Δέσποιναν Προδρ. Κασικτζόγλου ἐκ Μουταλάσης εἰς Πειραιᾶ, Ἀλεξάνδραν Φεσφεσέογλου ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Ἐλισσάβετ Σουλτὰν Παλόγλου ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Βασίλειον Ἰωαννίδην ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Σταῦρον Ἰσκεντέρογλου ἐκ Μουταλάσκης εἰς Πειραιᾶ, Γαρουφαλιὰ Παρασκευᾶ ἐξ Εὐμορφοχωρίου εἰς Ἀθήνας, Λάζαρον Βενετίκογλου ἐκ Τσορούλ εἰς Σιδηρόκαστρον, Πρόδρομον Κυριακίνα ἐξ Εὐμορφοχωρίου εἰς Πειραιᾶ, Μαγδαληνὴν Χατζηλία ἐξ Εὐμορφοχωρίου εἰς Πάρον, Πέτρον Πουλόπουλον ἐκ Πασάκιοϊ εἰς Καβάλλαν, Ὅμηρον Παντελ. Τζαβοὺς ἐξ Ὀρτάκιοϊ εἰς Πειραιᾶ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΘΕΡΜΑ ΛΟΥΤΡΑ

Ἤρξατο ἡ λειτουργία θερμῶν ἰαματικῶν θαλασσίων λουτρῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων—Στουρνάρα (κάτωθεν ὑπουργείου Προνοίας) γνωστὸν πολυτελέστατον Ὑδροθεραπευτήριον.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation Diversité de Sujets. Μέθοδοι τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Περσσῆ Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87.

Η ΑΚΥΡΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΑΠ)ΣΕΩΣ

Παρὰ τῆς γραμματείας τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς προσφυγικῆς ἐπιτροπῆς διεβιβάσθησαν χθὲς ὑπηρεσιακῶς πρὸς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν της. Οὕτω διεβιβάσθη εἰδικὸν ἔγγραφον κοινοποιοῦν τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀκυρώσεως τοῦ Παγκαλικοῦ Διατάγματος τῆς 15ης Ἰουλίου, διὰ τοῦ ὁποίου παρεχωροῦντο εἰς τὴν Ε.Α.Π. ἄνευ ἀνταλλάγματος κτήματα δισεκατομμυρίων. Ὡς γνωστὸν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε γίνει ἐπὶ Κυβερνήσεως Παγκάλου ἡ προσφυγικὴ συγκέντρωσις τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, καθ' ἣν ἐξεδηλώθη ἡ προσφυγικὴ διαμαρτυρία κατὰ τῆς αὐθαιρέτου παραχωρήσεως τῶν κτημάτων εἰς τὴν Ε.Α.Π. Ἐναντίον τῆς ἀκυρώσεως τοῦ σχετικοῦ διατάγματος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐμειοψήφησαν, ὡς γνωστόν, οἱ κ.κ. Μπακάλμπασης καὶ Ἀμηρᾶς, δηλώσαντες ὅτι ἔχουν ἐπιφυλάξεις.

Ἐπίσης διεβιβάσθη χθὲς ἁρμοδίως ἔγγραφον δι' οὗ γνωστοποιεῖται ἡ ἀποφασισθεῖσα παράτασις τῆς προθεσμίας τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐμπροθέσμων δηλώσεων ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Ἐκτυπωθὲν διενεμήθη προχθὲς εἰς τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων ἐπιτροπῆς τὸ σχέδιον νόμου περὶ διαθέσεως καὶ ἐκποιήσεως οἰκημάτων εἰς τοὺς κρατικοὺς συνοικισμούς, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποβληθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ συζητηθῇ κατεπειγόντως εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, θεωρούμενον ὡς ἐπειγούσης σημασίας, ὡς ἀφορῶν τὴν ἐξαγορὰν τῶν οἰκημάτων τῶν συνοικισμῶν ἐκ μέρους τῶν κατεχόντων αὐτὰ προσφύγων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προσήχθη εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἐκτυπωθῇ τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου καὶ διανεμηθῇ πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην, καθόσον λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἄρθρων του δὲν καθίστατο δυνατὴ ἡ ψήφισίς των, παρὰ τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας παρέσχε προθύμως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν εἰδικῶς κληθεὶς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μητρομελέτης.

—Τὰ φύλλα τοῦ Μητρῴου

Τὰ συνεργεῖα καταρτίσεως τοῦ Μητρῴου τῶν ἀνταλλαξίμων συνεχίζουν πυρετωδῶς τὰς ἐργασίας τῶν συμπληρώσεως τῶν φύλλων τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου, προκειμένου καὶ ταῦτα νὰ κλείσουν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος μηνὸς Μαΐου. Πρὸς τοῦτο διεβιβάσθησαν καὶ χθὲς νέαι ὁδηγίαι πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν συνεργείων ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς. Καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ἐπισπευσθοῦν αἱ ἐργασίαι καὶ τῶν κληρονομικῶν ἐπιτροπῶν ἵνα εἰς τὰ καταρτισθέντα φύλλα Μητρῴου περιληφθοῦν καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκ κληρονομικῶν μεριδίων.

Καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν ἂν μέχρι τῆς 31ης Μαΐου δὲν κατορθωθῇ νὰ συμπληρωθοῦν τὰ φύλλα, νὰ περιληφθοῦν δηλαδὴ εἰς αὐτὰ αἱ δηλώσεις ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων, εἶνε πιθανὸν καὶ ἂν ζητηθῇ τοῦτο, νὰ δοθῇ ὀλιγοήμερος παράτασις τῆς σχετικῆς προθεσμίας, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας οἱ μὴ περιληφθέντες εἰς τὰ Μητρῷα θὰ ἀποκλεισθοῦν τῆς πρώτης αὐτῆς προκαταβολῆς.

—Τὰ ζητήματα τῆς «Νέας Φιλαδελφείας».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἑνώσεως τῶν προσφύγων τῆς Νέας Φιλαδελφείας» ἐπεσκέφθη καὶ αὖθις τὸν δήμαρχον κ. Πάτσην καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς παρούσης χρήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν δρόμων τοῦ συνοικισμοῦ, δεδομένου ὅτι ἡ Πάουερ, ὡς ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν ὁ διευθυντὴς διανομῆς κ. Μέλων θὰ ἔχῃ περατώσει μέχρι τέλους προσεχοῦς Αὐγούστου τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ συνοικισμοῦ. Ὁ κ. Δήμαρχος διέταξεν ἀμέσως τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην κ. Χάρην νὰ τῷ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν μελέτην, ἡ ὁποία καὶ ἀμέσως θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τῆς Πάουερ, μεθ' ἧς ἔχει ἤδη συνεβληθῇ ὁ Δῆμος.

Τὸ συμβούλιον τῆς ὡς ἄνω ὀργανώσεως παρεκάλεσεν ἐπίσης τὸν κ. Πάτσην ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν πισσόστρωσιν τῶν δαπάναις τῶν κατοίκων, μέσῳ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, κατασκευαζομένων δρόμων τοῦ συνοικισμοῦ, ὅπερ καὶ ὑπεσχέθη ὁ κ. Δήμαρχος νὰ πράξῃ εὐθὺς ὡς ἤθελεν ὑπογραφῇ ἡ σύμβασις τοῦ ὑπὸ τοῦ Δήμου διαπραγματευομένου δανείου.

—Οἱ πρόσφυγες διὰ τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας

Ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ παραμονὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας τοῦ κ. Κύρκου ἐσχολιάζετο χθὲς μετὰ δυσφορίας παρὰ τῶν προσφυγικῶν κύκλων, λόγῳ τῆς ἐκκρεμότητος ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τῶν πλείστων προσφυγικῶν ζητημάτων.

Ὑπῆρχε ὅμως σχετικῶς ἡ πληροφορία ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ἐπωφελούμενος τοῦ ἀνασχηματισμοῦ θ' ἀναθέσῃ τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας εἰς τὸν πρόσφυγα βουλευτὴν Δράμας κ. Λαμπριανίδην ἀντικαθιστῶν τὸν Μ. Κύρκον.

—Καλύτερα νὰ ἔλλειπαν!

Πληροφορούμεθα ὅτι αὔριον τὴν πρωΐαν ἐπιτροπὴ τοῦ Πολιτ. Μικρασιατικοῦ Κέντρου θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Βενιζέλον, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ θὰ ἐκθέσῃ τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεσκέφθη προχθὲς καὶ τὸ συμβούλιον τῆς ὀργανώσεως «Ρωάδα».

—Ἡ ἔξωσις τῶν Προσφύγων Λαγκαδᾶ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Ἐποικισμοῦ ὑπεβλήθη μακροσκελέστατον ὑπόμνημα περὶ τῆς φρικτῆς καταστάσεως τῶν ἀστεπαγγελματιῶν προσφύγων τῆς περιφερείας Λαγκαδᾶ Θεσσαλονίκης. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ τονίζεται ὅτι: «Θὰ εἶνε τελείως ἀδικαιολόγητος ἡ Γ.Δ.Ε.Μ. ἂν εἰς τὰς τόσας στερήσεις καὶ εἰς τὴν ἀνήκουστον οἰκονομικὴν κρίσιν ἥτις μαστίζει τὴν ὁμάδα τῶν ἀστεπαγγελματιῶν προσφύγων Λαγκαδᾶ προσέθετε καὶ τὴν μελετωμένην παρ' αὐτῆς ἔξωσιν τούτων ἐκ τῶν εἰς ἃ οἰκοῦσιν οἰκημάτων, τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς πόλεως Λαγκαδᾶ.

Θ' ἀπετέλει ὄντως πρᾶξιν ὑψίστης δικαιοσύνης πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ πρόσφυγας ἂν ἡ Γ.Δ.Ε.Μ. πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰς μελετωμένας ἐξώσεις τῶν δυστυχῶν τούτων ἀνθρώπων προέβαινεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἀναλόγων οἰκημάτων πρὸς στέγασιν τῶν ἀπόρων τούτων προσφύγων τοῦ Λαγκαδᾶ.

Πάντως ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐξώσεως ἐκ μέρους τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. τῶν ἐν λόγῳ προσφύγων Λαγκαδᾶ ἐκ τῶν οἰκημάτων εἰς ἃ οἰκοῦσιν ἐπιβάλλεται διὰ λόγους ὑψίστης δικαιοσύνης.

Ἡ παράδοσις τῶν ἐν λόγῳ οἰκημάτων εἰς γεωργοὺς δὲν δύναται ποσῶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἔξωσιν ἀνθρώπων πενομένων, ἀνθρώπων ἀστέγων, μὴ ἐχόντων ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι.»

—Ὁμόσπονδον Συμβούλιον Ἑλλήνων ὑπηκόων

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὸ Σωματεῖον Ἑλλήνων Πειραιῶς μὴ ἀφιστάμενον τῶν γραμμῶν τοῦ σκοποῦ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ θέλει ἀναμείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν, περὶ ὧν ἀσχολεῖται κατ' αὐτὰς ὁ Τύπος, ἵνα ἀναλόγως πρὸς τὰ ἀποτελέσοντα τοῦτο πρόσωπα προβῇ εἰς τὰ δέοντα πρὸς ἀνάδειξιν ὁμοσπόνδου Συμβουλίου Ἑλλήνων ὑπηκόων ἁπάσης Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἐξακολουθεῖ νὰ πιστεύῃ ἀκραδάντως ὅτι μόνον διὰ τῆς ἑνώσεως πάντων καὶ τῆς οὕτω ἀναδείξεως ὁμοσπόνδου Συμβουλίου θὰ δυνηθῇ ἡ καταβαραθρωθεῖσα ὑπόθεσις τῶν ἀποζημιώσεων νὰ βελτιωθῇ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Οἱ Πανηπειρωτικοὶ ἀγῶνες

ΙΩΑΝΝΙΝΑ (ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα οἱ προαγγελθέντες Πανηπειρωτικοὶ ἀγῶνες, ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους κόσμου. Ἀρίστην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπίδοσις τῶν ἀθλητῶν, ἐν γένει δὲ οἱ ἀγῶνες μᾶς παρουσίασαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ἐρχόμενον νὰ μᾶς τονώσῃ τὴν ἐλπίδα τῆς προδευτικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν Ἤπειρον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τῆς χθεσινῆς πρώτης ἡμέρας εἶνε τὰ ἀκόλουθα:

Δρόμος 80 (ἐφήβων).—1) Θ. Κωνσταντόπουλος 9'' πρόσκοπος, 2) Μάνος 10'' 2)5 πρόσκοπος Πρεβέζης, 3) Τσαντούλας 11'' πρόσκοπος Πρεβέζης.

Ἀνδρῶν: 1) Μπάσιος 10'' 1)5, 2) Φιλίδης 10'' 3)5.

Ἅλμα εἰς ὕψος. — 1) Κωνσταντόπουλος 1,47 μ. πρόσκοπος, 2) Γούναρης Κ. 1,45 μ., 3) Ἀφεντουλίδης 1,35 μ. πρόσκοπος Πρεβέζης.

Σφαιροβολία.— 1) Κωνσταντόπουλος 11 μ. πρόσκοπος, 2) Καφετζῆς 10 μ.

Δρόμος 1,500.—1) Αὐγερόπουλος 4' 4'' πρόσκοπος, 2) Πήχας 4' 30''.

Ποδηλατοδρομία. — 1) Ζάκας 38' 30'' Ἄρτης, 2) Μαρτίνης Φ. 38' 30'', 3) Πουτέστης 39'.

Ἑλληνικὸς Ἀκοντισμός.—1) Γούναρης 35 μ., 2) Ἑρμογένης 28,5 μ. πρόσκοπος, 3) Παλάσκας Ἐλ. 25 μ. πρόσκοπος.

Δρόμος 800 μέτρων.—1) Αὐγερόπουλος 2' 30'' πρόσκοπος, 1) Φιλίδης 2.50'', 3) Πήχας 2' 55''.

Ἅλμα τριπλοῦν (ἐφήβων).—1) Κωνσταντόπουλος 11,15 μ. πρόσκοπος, 2) Μέντζος 10,60 μ., Παπαγεωργίου 9,33 πρόσκοπος.

Ἑλληνικὴ δισκοβολία.—1) Κωνσταντόπουλος Θ. 33,85 μ. πρόσκοπος, 2) Κουνάβος 33,5 μ.

Χειροβομβίς. — 1) Φιλίδης 40,10 μ., 2) Αὐγερόπουλος 36,85 μ. πρόσκοπος, 3) Γούναρης 35,53 μ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων προκύπτει ὅτι ὁ προσκοπισμὸς πολὺ ὠφέλησε καὶ συνετέλεσεν εἰς ἀνύψωσιν τοῦ ἀτόμου καὶ πολὺ περισσότερον τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας.

Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν διὰ παρελάσεως καὶ ὁρκωμοσίας τῶν ἀθλητῶν, ἐτελείωσαν δὲ διὰ παρελάσεως πάλιν, ἐν ᾧ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Ἀπὸ τὴν Πετρομαγοῦλαν

ΠΕΤΡΟΜΑΓΟΥΛΑ (Βοιωτίας) (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Πλησιάζει ὁ καιρὸς τῶν ἐξετάσεων καὶ ἡ κωμόπολίς μας θὰ δεχθῇ μετ' οὐ πολὺ τὴν σπουδάζουσαν ἐν Ἀθήναις νεολαίαν της. Θὰ ἦτο εὐκταῖον ἂν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ θελήσουν κατὰ τὴν τρίμηνον καὶ πλέον διαμονήν των ἐν τῇ πόλει μας νὰ δώσουν διὰ τῆς ἐνεργητικότητός των, διὰ τῆς μορφώσεώς των, διὰ τοῦ καλοῦ των παραδείγματος ὀλίγην ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα. Ἡ διοργάνωσιν ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν καὶ ἐκδρομῶν ἀναψυχῆς δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος. Ἡ διοργάνωσις διαλέξεων μὲ διάφορα θέματα ἔχοντα σκοπὸν τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ ἐξύψωσιν τῆς κοινωνίας θὰ ἦτο ἐπίσης ἀπαραίτητος. Βοηθοῦντες διὰ τῆς προσωπικῆς των, ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς τὸν «Σύλλογον Φιλοπροόδων», ὅστις τόσους ἔταξεν ἐκπολιτιστικοὺς σκοποὺς οἵτινες μένουν δυστυχῶς ἀπραγματοποίητοι, θὰ ἔκαμνον μίαν πρᾶξιν τιμῶσαν γενικῶς τὸν τόπον μας καὶ εἰδικῶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Ἡ διοργάνωσις ἐρασιτεχνικῶν παραστάσεων μὲ σκοπὸν τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν διαφόρων κοινωφελῶν σκοπῶν θὰ ἔφερεν, εἴμεθα βέβαιοι, λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἐν γένει δὲ ἡ εὐγενὴς προσπάθεια αὐτῶν ὅπως δείξωσι διὰ διαφόρων μέσων τὰ ὡραῖα ἰδανικὰ δι' ὧν ἐμφοροῦνται, θὰ εἶνε ἄξια παντὸς ἐπαίνου. Ἀναμένομεν λοιπὸν νὰ ἴδωμεν ἐφέτος τὸ καλοκαῖρι τὴν νεολαίαν μας δρῶσαν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπολαύσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν κόπων καὶ μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς κωμοπόλεώς μας.

—Ὁ Γεωργικός μας Πιστωτικὸς Συνεταιρισμός, διευθυνόμενος ὑπὸ ἐγκρίτων μελῶν τῆς κοινωνίας μας, ἔχει ἐπιτελέσει θαύματα κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίᾳ διετίαν. Ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ἅτινα χαρακτηρίζουν τόσον τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὅσον καὶ τοὺς συνεταίρους, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ δώσουν μεγαλυτέραν κίνησιν εἰς αὐτόν, ὥστε λίαν συντόμως νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ὑπερηφανευώμεθα διὰ τὴν κοινωφελῆ δρᾶσίν του.

Ι. Α. Κ.

Ἡ ληστρικὴ δρᾶσις εἰς τὸ ὕπαιθρον

ΛΑΡΙΣΣΑ (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κατερίνης, τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς ὁ λήσταρχος Τζατζᾶς εἰσελθὼν εἰς τὸ χωρίον Λεπτοκαρυά, ἔνθα διέμενεν ἡ σύζυγός του παρέλαβεν αὐτὴν καὶ ἐξηφανίσθη. Τὰ μεταβατικὰ ἀποσπάσματα, πληροφορηθέντα τὸ γεγονός, ἐξῆλθον πρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ.

Κατ' ἀνεπισήμους ἐπίσης πληροφορίας, ἡ ληστοσυμμορία Φορφόλια-Μπαμπάνη, ἥτις εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἐκ τῆς περιφερείας Τυρνάβου, τραπεῖσα πρὸς ἄλλην περιφέρειαν, ἐπανῆλθε καὶ πάλιν εἰς αὐτήν, ἔχουσα, ὡς φαίνεται, σκοπὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διακοπεῖσαν δρᾶσίν της.

Ἐπίσης ἡ ἐπταμελὴς συμμορία Τεζέ, ἐτράπη καταδιωκομένη ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων Γρεβενῶν καὶ πάλιν πρὸς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης.

Ἡ φιλοπρόοδος κίνησις ἐν Ἀμαλιάδι

ΑΜΑΛΙΑΣ (ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Ζωηρὰ ἐσημειώθη κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον κίνησις τῆς δημοτικῆς μας ἀρχῆς, βοηθουμένης προθύμως ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας Ἀμαλιάδος, πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως διὰ τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων κοινωφελῶν ἔργων. Ἐὰν δὲ ρίψῃ τις βλέμμα εἰς τὴν ὁλονὲν αὐξάνουσαν φιλοπρόοδον κίνησιν ἐν Ἀμαλιάδι, θὰ δυνηθῇ μετὰ πεποιθήσεως ν' ἀτενίσῃ εἰς ἕνα εὐτυχὲς μέλλον, τὸ ὁποῖον μετὰ ζήλου σφυρηλατεῖ ἡ ἐκπολιτιστικὴ δρᾶσις τόσον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅσον καὶ τῶν διαφόρων φιλοπροόδων ὀργανώσεων.

Πρό τινος ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ δήμου οἰκόπεδον ἀρκετῆς ἐκτάσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνοικοδομηθῇ προσεχῶς μέγα ἐκπαιδευτήριον, ἐρχόμενον νὰ ἀναπληρώσῃ σπουδαιοτάτην ἀνάγκην τῆς πόλεως. Τὴν νέαν αὐτὴν ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειαν τοῦ δήμου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συντρέξῃ προθύμως ἅπασα ἡ κοινωνία Ἀμαλιάδος.

Διαμαρτυρία τῶν κατοίκων Κρεσταίνων

ΚΡΕΣΤΑΙΝΑ (ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Οἱ κάτοικοι Κρεσταίνων, καθὼς καὶ ὅλων τῶν πέριξ χωρίων, συνελθόντες προχθὲς εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἠξίωσαν ἀπὸ τὴν ἐκλεγεῖσαν ἐπιτροπὴν τὴν σύνταξιν ψηφίσματος διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς ἀπεξηράνσεως τῆς λίμνης Ἀγουλινίτσης-Καϊάφα, λόγῳ τῆς ὁποίας ὄχι μόνον παραμένει νεκρὰ μία γονιμωτάτη περιφέρεια 80 χιλιάδων στρεμμάτων, ἀλλὰ καὶ κίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν τῶν πέριξ πληθυσμῶν προκαλεῖ αὕτη ἐκ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν.

Ἡ ἀξίωσις τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας μας εἶνε τόσον λογικὴ καὶ δικαία, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ταχυτέρα ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τῆς ἀποξηράνσεως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Τὸ συνταχθὲν καὶ ἀποσταλὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Λαὸς τέως Δήμου Σελλινοῦντος συνελθὼν ἐν πανδήμῳ συλλαλητηρίῳ ἐν πλατείᾳ Σελλινοῦντος καὶ ἀκούσας εἰσήγησιν διαφόρων ῥητόρων ὅπως παρακληθῇ Κυβέρνησις μελετήσῃ ἔργον ἀποξηράνσεως λίμνης Ἀγουλινίτσης-Καϊάφα, ἵνα ἐξασφαλισθῇ παραγικωτάτη ἔκτασις ὑπὲρ ὀγδοήκοντα χιλιάδων στρεμμάτων καὶ ἀπαλλαγῇ πληθυσμὸς ὑπὲρ πεντήκοντα χιλιάδων ψυχῶν τῶν ἀνθρωποφθόρων ἑλωδῶν πυρετῶν

Ψηφίζει

Παρακαλεῖ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀρχηγοὺς κομμάτων περιλάβωσιν εἰς ἀρξάμενον ἀναμορφωτικὸν ἔργον καὶ ἀποξήρανσιν λίμνης Ἀγουλινίτσης-Καϊάφα καὶ διατάξῃ δέοντα ὅπως ἐπιτελεσθῇ τὸ ταχύτερον ἔργον τοιαύτης χρησιμότητος καὶ ὠφελείας.»

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀκρίδος

ΑΙΓΙΟΝ (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Ὕστερα ἀπὸ τὰς τόσας θεομηνίας τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, αἱ ὁποῖαι κατέστρεψαν μέγα μέρος τῆς παραγωγῆς εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐπαρχιῶν, μᾶς ἐπιφυλάσσεται ἐφέτος ν' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ τὸν σοβαρότερον ἴσως τῶν κινδύνων: τὴν ἀκρίδα. Καὶ τοῦτο διότι τὸ κράτος, μετὰ χαρακτηριστικῆς ἐπιπολαιότητος χειριζόμενον πάντοτε τὰ ἀφορῶντα τὸν γεωργικὸν κόσμον ζητήματα, δὲν ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ προμηθευθῇ ἐγκαίρως—ὡς ἄλλωστε ἀπὸ ἐνωρὶς πανταχόθεν τῷ ὑπεδείχθη—τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα πετρελαίου καὶ φλογοφόρων διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τῶν ᾠῶν τῆς ἀκρίδος, οὕτως ὥστε οἱ γεωργοὶ νὰ καταστρέψουν τὸ ἐπικίνδυνον πτερωτὸν ἐν τῇ γενέσει του καὶ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τοῦτο τὸ καταστρεπτικόν του ἔργον.

Ἐνῷ δὲ μετὰ τοιαύτης εὐκολίας οἱ ἁρμόδιοι μᾶς παρέχουν τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐπανειλημμένας ἐπικλήσεις μας, δὲν λησμονοῦν οὐδὲ ἀντιθέτου νὰ παραμελοῦν ποτὲ τὸ ἔργον τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φορολογιῶν τὰς ὁποίας ηὐδόκησαν νὰ ἐπισωρεύσουν εἰς τὴν ράχιν μας.

Δὲν ἐσκέφθησαν ὅμως οἱ ἁρμόδιοι ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἀδικαιολογήτου στάσεώς των καταδικάζουν τὴν παραγωγὴν εἰς τελείαν ἀπονέκρωσιν καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιμελῶς ἐνδιαφέρονται καθίσταται ἀπραγματοποίητος.

Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἂν εἶνε ἀκόμη καιρὸς νὰ προμηθευθῇ τὸ κράτος τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα πετρελαίου καὶ φλογοφόρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἡ ὀλιγώτερον δυνατὴ καὶ ἡ περισσότερον ἀπραγματοποίητος λύσις εἶνε ἐκείνη ποὺ μᾶς ἔδωσε πρό τινος, συμβουλεῦον τοὺς παραγωγοὺς νὰ προμηθευθοῦν τὰ εἴδη ταῦτα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον.

ΙΙ ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΑΣΠΙΣΤΟΥ

Κατόπιν τῶν ἀναγραφέντων εἰς τὰς ἐφημερίδας «Καθημερινὴ» καὶ «Πρωΐα» τῆς 26ης τρέχοντος μηνὸς περὶ ἐπιδεικτικῆς παρελάσεως τμημάτων πεζικοῦ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ μετάβασις τμημάτων τοῦ 1ου συντάγματος πεζικοῦ εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν Λαρίσσης καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος ὠφείλετο εἰς ἄσκησιν ἐπιβιβάσεως ἐπὶ σιδηροδρόμου, ἀποτελοῦσαν μέρος τῶν τοιούτων ἀσκήσεων, αἵτινες ἀρξάμεναι ἀπὸ 22 τρέχοντος μηνὸς θὰ διαρκέσωσι μέχρι τῆς 20ῆς ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουνίου δι' ὅλας τὰς ἐνταῦθα μονάδας τῆς Μεραρχίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Μαΐου 1928

Ὁ διοικητὴς τῆς ΙΙ Μεραρχίας
ΑΛΕΞ. ΕΔΙΠΙΔΗΣ
συν)ρχης πεζικοῦ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Χρ. Ἑρμαριόπουλον, Βόλον. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ Α' μητρῷον Νικομηδείας ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 31.

κ. Παν. Πεκάρην, Ρέθυμνον. — Δὲν κατεχωρήθητε. Ἀποστείλατέ μας τὴν ἀρχικήν σας δήλωσιν πρὸς καλυτέραν ἐξακρίβωσιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

κ. Ν. Παμβουξόγλου. Ρέθυμνον. Ὁμοίως.

κ. Ὄλγαν Γ. Κωνσταντινίδου. — Διὰ μὲν τὰς πράξεις 367 καὶ 411 κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Φάτσας, διὰ δὲ τὴν 234 εἰς τὸ φύλλον τῆς αὐτῆς κοινότητος.

κ. Κατ. Ζ. Πασσαλῆ. Ναύπλιον. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον Κατερλῆ μὲ ἀναστολὴν λόγῳ ἐσφαλμένης ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν. Ἤδη, μετὰ τὴν λῆψιν τῆς δευτέρας δηλώσεως ἤρθη ἡ ἀναστολὴ καὶ συνεπῶς φέρεσθε ὁριστικῶς καταχωρημένος εἰς τὸ φύλλον.

κ.Δ. Ψ. Πάτρας. — Ἐρευνήσαντες ὅλα τὰ εὑρετήρια Τραπεζοῦντος εὕρομεν τοὺς κάτωθι μὲ τὸ ἐπώνυμον Χαραλαμπίδης: 1) Ἀριστείδης Κωνσταντίνου, 2) Ἑλένη τοῦ Κωνσταντίνου, 3) Δημοσθένης τοῦ Μιχαήλ, 4) Κωνσταντῖνος τοῦ Χρήστου, 5) Ἰωάννης τοῦ Ἀδάμ καὶ 6) Ἡρακλῆς. Ἄλλοι μὲ ἐμπροθέσμους δηλώσεις δὲν ὑπάρχουν.

κ. Στυλ. Β. Καραμπαλᾶν. Βόλον. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Καδήκιοϊ.

κ. Γ. Δημητριάδην, Βόθωνα Θήρας. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Κορδελλιοῦ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 74.

κ. Ἠλίαν Ἀγγελόπουλον, Ἀσλάναγα. — Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

κ. Γ. Σταυρόπουλον, Ἐνταῦθα.—Διαγωνισμὸς τελωνειακῶν δὲν πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ ἐλλείψει θέσεων.

κ. Τ. Α. Μ., Κόρινθον.—Δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε σχετικόν, οὔτε δὲ καὶ σκέψις τοιαύτη ἐγένετο.

κ. Κ. Ι. Σ., Κέρκυραν.—Οὔτε προεκηρύχθη, οὔτε πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς ὑπολογιστῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

κ. Παν. Βρεττόν, Ρέθυμνον. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Γρηγ. Κούσταν, Μεσολόγγιον.—Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη οὕτω, διότι ὁ δικαιοῦχος δὲν παρουσιάσθη ἐνώπιόν της. Ἀποστείλατε αἴτησιν πρὸς τὴν Δ)σιν Ἀνταλλαγῆς, δι' ἧς νὰ ζητήτε τὴν ἐκ νέου παραπομπὴν τῆς δηλώσεως πρὸς ἐκδίκασιν, φροντίσετε δὲ ὅταν ἐν καιρῷ κληθῆτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ προσκομίσητε τὰ ἀπαιτούμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα.

κ. Ι. Οἰκονόμου Λειβάρτζιον.— Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀντίτιμον καὶ θὰ σᾶς τὸ στείλωμεν.

κ. Χρ. Λουμπαρδίαν, Ναύπλιον.—Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

κ. Ε. Γ., Λάρισσαν.—Εἰς τὰ ἐδῶ βιβλιοπωλεῖα δὲν ὑπάρχει.

κ. Στ. Λάμπρου, Ἐνταῦθα.—Δὲν συνῆλθε ἀκόμη λόγῳ κακῆς συνθέσεως.

κ. Μ. Παναγόπουλον, Σαλαμῖνα.—Δὲν δύνασθε.

κ. Κ. Κρανιώτην, Λάρισσαν.—Δὲν ὑπάρχει τίποτε θετικὸν μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὴν Δ)σιν Στρατολογίας.

κ. Κ. Μ. Ἄργος.—Εἶνε τὰ ἑξῆς: 1) Ἔκθεσις ἰδεῶν, 2) Μετάφρασις ἀπὸ Γαλλικοῦ κειμένου, 3) Ἄλγεβρα καὶ Γεωμετρία Γυμνασίου, 4) Φυσικὴ πειραματικὴ καὶ 5) Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν.

κ. Γ. Δ. Παπ., Ἐνταῦθα.—1) Δύνασθε νὰ διαγωνισθῆτε ἐφ' ὅσον δὲν συνεπληρώσατε ἀκόμη τὸ 18ον ἔτος. 2) Ἰσχύει τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς τρίτης Γυμνασίου, 3) Ἐὰν συμβιβάσητε τὸν χρόνον καὶ κανονίσητε καὶ τὰς διατυπώσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦνται καὶ διὰ τὰς δύο σχολάς, δύνασθε νὰ δώσητε εἰς ἀμφοτέρας. Ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ὁ διαγωνισμὸς τοῦ σχολείου Εὐελπίδων ἄρχεται τὸ τρίτον 10ήμερον τοῦ Αὐγούστου.

κ. Ἀναστ. Βασιλειάδου, Θεσ)νίκην.—Ἄλλο νομοσχέδιον πλὴν τοῦ ἀποσταλέντος δὲν κατετέθη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅλα αὐτὰ εἶνε πρόωρα ἀκόμη.

κ. Θ. Ε., Μυτιλήνην.—Δύνασθε. Θὰ δώσητε ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Σάμου τὸν Σεπτέμβριον, θὰ πληρώνετε δὲ 500 δρχ. τροφεῖα.

κ. Ἀριστ. Βαλμᾶν, Νιγρίταν.—Αἱ ἐκτιμητικαὶ ἐπιτροπαὶ Ἑλλήνων ὑπηκόων διέκοψαν ἀπό τινων ἡμερῶν τὸ ἔργον των καὶ συνεπῶς δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ χορήγησις τῶν πληροφοριῶν ποὺ μᾶς ἐζητήσατε μέχρι τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ὁπότε ἀνασυγκροτοῦνται αὗται ἐκ νέου.

κ. Παν. Τσούνιον, Κέρκυραν.—Δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὴ μετάφρασις.

Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἐνταῦθα.—Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη.

κ. Θ. Φραγκιδάκην, Ἡράκλειον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Κουκλουτζᾶ.

κ. Ν. Σεβδαλῆν, Ρέθυμνον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Παλ. Φωκῶν ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 586.

κ. Σ. Π., Βόλον.—Εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν εἶνε καταχωρημένη. Ἀποστείλατέ μας τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Ν. Χ'' Χαλίδην, Ρέθυμνον.—Κατεχωρήθητε εἰς τὰ συμπληρωματικὸν Μολάσσων ὑπ'αὐξ. ἀριθ. 305, ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα ὑπ'αὐξ. ἀριθ. 397.

κ. Χαρ. Χ'' Δημητρίου, Ρέθυμνον.—Ὁμοίως ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 273, ἡ δὲ Ὄλγα ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 407.

κ. Ν. Μπολόσην, Πειραιᾶ.—Κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Ἀμισοῦ.

Η ΚΑΣΣΑΒΕΤΕΙΟΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ — ΣΧΟΛΗ

Διακηρύττει ὅτι

Συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7706 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Σ. ὑπουργείου Δικαιοσύνης, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν προμήθειαν δέκα (10) φορβάδων ἐργασίας ἑλληνικῆς γενεᾶς ἀναστήματος 1.50 καὶ ἄνω ἢ οὐγγρικῆς (Pincganer) καὶ ἡλικίας 4—6 ἐτῶν δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπὸ ὅρους, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Φυλακῆς ἐν Κασσαβετείᾳ—Ἁλμυροῦ ἢ εἰς τὸν νομοκτηνίατρον Μαγνησίας κ. Ἰωάννην Θεοδωρίδην ἐν Βόλῳ.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω ὑπὸ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΣΠΕΥΣΑΤΕ, πωλῶ μὲ τιμὰς εὐκαιρίας 1) δύο 2)φοα συνεχόμενα ὁδοῦ [illegible] κίας 4 εἰσόδ. 75 χιλ. μόνον 450 χιλ. 2) [illegible] κίαν σχῆμα Π., δωμ. 4, χολλ., ἠλεκτ. [illegible] πος, παραδοτέα, τιμὴ 215 χιλ. 3) [illegible] 3 Κατ)ματα, κεντρικήν, εἰσόδ. 110 χιλ. [illegible] 685 χιλ. 4) 4)φον πλησίον Συντάγ. [illegible] 800.000. 5) 2)φον κεντρικήν, δωμ. [illegible] 3 παραδοτέα τιμὴ 315 χιλ. 6) [illegible] τρικὴν δωμ. 7 εἰσόδ. 80 χιλ. τιμὴ 150 χιλ. 7) μονοκατ. δωμ. 2, κουζίνα, κῆπον [illegible] ραδοτέα, τιμὴ 85 χιλ. Γραφεῖα Χ. Πρόδρου Πανεπιστημίου 16γ'.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT [illegible] ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον παρὰ τὸ πλατὺ Κάνιγγος εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 7.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλεϋ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλησίον Λεβίδου πολυτελὴς μονοκατοικία ἐκ 12 δωματίων, γκαράζ [illegible] που κλπ. π. τ. 2300 παραδοτέα καὶ ὁριστικῶς δικαιολόγητος. Πληροφορίαι Τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συνοικίαν [illegible] νάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς [illegible] τερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ ὑφασμα [illegible] ροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας [illegible] φισσίας 2.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «[illegible]» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μὲ χωριστὴν εἴσοδον εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2500) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ [illegible] τάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργαστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκία Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδοθησόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 [illegible] μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον ἐπιπλωμένον διὰ σοβαρὸν κύριον. Ὁδὸς Ἀγ. Νικολάου 9 (πάροδος Φιλελλήνων) μεσαῖον πάτωμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον ὅλας τὰς ἀνέσεις, ἐπὶ τῆς Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ κήπου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελὴς μονοκατοικία διώροφος, μετὰ ὅλων τῶν ἐπίπλων, ἀποτελουμένη ἐκ 5 δωματίων, ἠλεκτρισμοῦ, γκαράζ, λουτροῦ, ὑπηρεσίας, ἀφθόνου ὕδατος κλπ. Ὁδὸς Εὐγενίου Κραβία 47 πλησίον Νέας Κηφισιᾶς. Ὧρα 5—8 μ.μ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΝΕΟΣ τελειόφοιτος Γυμνασίου γνωρίζων ὀλίγον τὴν γαλλικὴν καὶ λογιστικὴν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Πληροφορίαι Στοὰ Φέξη No 87.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ διαθέτουσα ὅλας τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ τινας μ.μ. δίδει μαθήματα γαλλικῆς, συνομιλίας καὶ περιπάτων. Ἀπευθυντέον Η. Ι. ὁδὸς Φωκαίας 7.

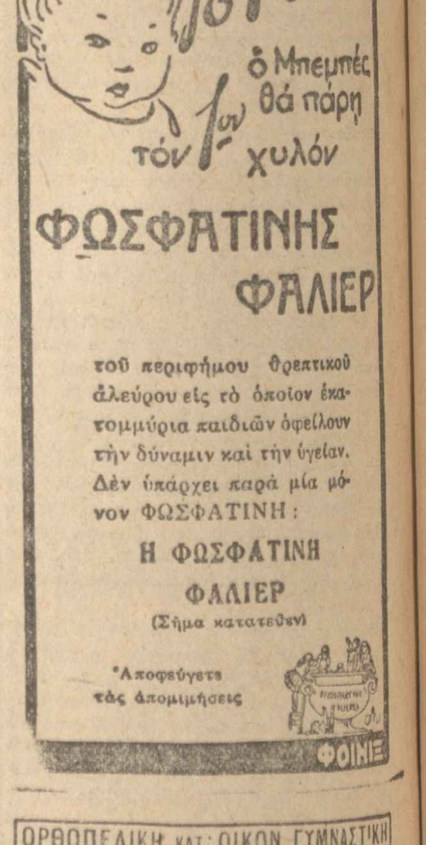

Τὸ 1ον δόντι ὁ Μπεμπές θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλόν ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ

τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου εἰς τὸ ὁποῖον ἑκατομμύρια παιδιῶν ὀφείλουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ: Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ (Σῆμα κατατεθέν)

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ APOLL

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ΚΟΥΝΤΣ 9. ΟΔΟΣ ΘΗΣΕΩΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΑΜΙΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ 2—5 ΙΟΥΝΙΟΥ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΘΑΛΑΜΗΓΟΥ "ΜΥΚΑΛΗΣ,,

ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΕΙΣ ΣΑΜΟΝ

ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΙΜΑΙ: Α' 500 δρ. Β' 400 δρ., Δ' ἀλλὴ 300 δρ. καὶ Γ' 200 δρ. — Ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων, μονῶν, δεξιώσεις, χοροί, τελεταί.

Πληροφορίαι καὶ κράτησις θέσεων κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὰ Γραφεῖα Ἑνώσεως Σαμίων, Κοραῆ 5, ἐν Ἀθήναις, καὶ εἰς τὸ πρακτορεῖον Δ. Μεντζέλου, ἀκτὴ Τζελέπη, ἐν Πειραιεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΟΥ Β. ΠΟΛΟΥ

ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΠΑΓΩΜΕΝΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Η "ΙΤΑΛΙΑ,, ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΟΝ

Ο ΝΟΜΠΙΛΕ ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ

ΚΙΝΓΚ'Σ ΜΠΑΪΥ, 24 Μαΐου.—Ἀπὸ τῆς 4.28' πρωϊνῆς τῆς χθὲς ἡ «Ἰταλία» ταξιδεύει ὑπεράνω τῆς παγωμένης ἐρήμου. Ἦτο τέσσαρες παρὰ δέκα ὅταν ἤρχισεν ἡ ἐργασία τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ πηδαλιουχουμένου ἀπὸ τὸ ὑπόστεγον τοῦ Νὺ Ἀάλεσουντ. Αὕτη διεξήχθη κανονικῶς, εὐνοούσης τῆς ἐξαιρετικῆς γαλήνης τῆς ἀτμοσφαίρας. Οὔτε πνοὴ ἀνέμου εἰς τὸν διαυγῆ καὶ ἤρεμον ἀέρα.

Ἡ προσευχὴ τοῦ ταξειδιώτου

Τὸ ἀερόπλοιον ὡδηγήθη εὐπειθῶς εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδος μέτρων ἀπὸ τὸ ὑπόστεγον. Ὁ στρατηγὸς Νόμπιλε μὲ τὸν ταγματάρχην Ρομάνια τὸ ἠκολούθουν πεζῆ. Γύρω ἀπὸ τὴν λέμβον εἶχε συγκεντρωθῇ ἡ μικρὰ ὁμὰς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς «Πόλεως τοῦ Μιλάνου», οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦσαν τὰ κάγκελλα, ὡσεὶ διὰ νὰ πιστοποιήσουν τὸν συναδελφικὸν δεσμόν, ὅστις τοὺς συνδέει μὲ τὸ πλήρωμα τοῦ πηδαλιουχουμένου.

Ὁ Νόμπιλε φθάνει ἐν μέσῳ τῆς ὁμάδος καὶ τότε ὁ σεβ. Τζειανφραντσέσκι, φορῶν τὰ ἄμφια, ἀναγιγνώσκει τὴν προσευχὴν τοῦ ταξειδιώτου, τὴν ὁποίαν ἀκούουν ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἀσκεπεῖς. Ἡ ἱερουργία ὑπῆρξε βραχυτάτη, μυστικοπαθῶς ὡραία, ἁπλῆ καὶ συγκινητική.

Ὅταν ὁ ἱερεὺς ηὐλόγησε τοὺς ἀναχωροῦντας, ὁ Νόμπιλε ἀνῆλθεν εἰς τὴν λέμβον. Γυρισμένος ἀπὸ τὴν πορτίτσα, ἡ ὁποία πλαισιώνει τὴν λεπτήν μορφήν του, μὲ γαλάζιαν στολήν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς φωνάζει μὲ τὸ μεγάφωνον: «Ὅλοι ἕτοιμοι; Λάσκα.» Τὰ σχοινιὰ ἀφέθησαν καὶ τὸ ἀερόπλοιον ὑψώθη ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν.

Τὴν 5.45' ὁ ἀσύρματος τῆς «Ἰταλίας» διεβίβαζε τὸ ἑξῆς μήνυμα τοῦ στρατηγοῦ: «Μόλις διελθόντες τὴν νῆσον τοῦ Ἄμστερνταμ, βορειοδυτικῶς τῶν Σβάλμπαρντ, συναντῶμεν ἰσχυρὸν νοτιοανατολικὸν ἄνεμον ἐντάσεως πέμπτου βαθμοῦ τοῦ ἀνεμομέτρου Μποφόρ.»

Πρὸς τὸν Πόλον διὰ τῆς Γροιλανδίας

Ὁ Νόμπιλε ἀπέστειλε διαδοχικῶς σύντομα ραδιογραφήματα ἀγγέλλοντα ὅτι ἡ πτῆσις ἐπροχώρει κανονικῶς καὶ τὸ σύνηθες: τὰ πάντα βαίνουν καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου. Τοῦτο συνετέλει εἰς τὸ νὰ μᾶς ἀφήσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Πόλον ἀκολουθῶν περίπου τὴν γραμμὴν τοῦ 10ο μεσημβρινοῦ. Ἀπεναντίας ἀργὰ ἀπόψε ἡ «Πόλις τοῦ Μιλάνου», συνέλαβε ἕνα ραδιογράφημα τοῦ Νόμπιλε πρὸς τὸν «Ποντεστὰ» τοῦ Μιλάνου, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Τὴν 22 ὥραν τῆς 23 Μαΐου διετρέξαμεν χίλια τριακόσια χιλιόμετρα, ἐκ τῶν ὁποίων χίλια περίπου εἰς ζώνην μέχρι τοῦδε ἀνεξερεύνητον. Ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου τῆς Γροιλανδίας ἡ «Ἰταλία» προχωρεῖ πρὸς τὸν Πόλον κατὰ μῆκος τοῦ 27ο μεσημβρινοῦ δυτικῶς τοῦ Γκρήνουϊτς. Ὑποθέτω ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Πόλον περὶ τὴν πρώτην ὥραν τῆς εἰκοστῆς τετάρτης τοῦ μηνός, κατὰ τὸν μέσον χρόνον τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἔχομεν ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου τὸ λάβαρον τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου.»

Προφανῶς ὁ ἀντίθετος ἄνεμος τὸν ὁποῖον εἶχε συναντήσει εἰς τὸ ὕψος τῆς νήσου Ἄμστερνταμ, ἔπεισε τὸν στρατηγὸν ν' ἀλλάξῃ τὸ δρομολόγιόν του. Ἀντὶ νὰ κατευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Πόλον, ἐπροτίμησεν ἀσφαλῶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς ζώνης τῆς δερομένης ὑπὸ τοῦ ἀντιθέτου ἀνέμου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀφῄρει πολλὴν ταχύτητα, ἐπωφελούμενος τῆς παρεκκλίσεως διὰ νὰ ἐξερευνήσῃ τὴν ἐκτεταμένην ἀνεξερεύνητον περιοχὴν μεταξὺ τῶν Σβάλμπαρντ καὶ τῆς Γροιλανδίας. Εἰς τὸν Πόλον ἡ Ἰταλία θὰ ἔφθανε μὲ πορείαν, ὅπως θὰ ἐλέγαμεν, κυκλωτικήν, διατρέχουσα βεβαίως ζώνας ὀλιγώτερον διαπνεομένας ὑπὸ ρευμάτων ἀέρος.

Ἀναμένομεν τώρα τὴν ραδιοτηλεγραφικὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀφίξεως ἐπὶ τῆς βορείας κορυφῆς τοῦ κόσμου. Δύο ἄλλα μηνύματα ἀνέφερον ὅτι ἡ πτῆσις ἐπροχώρει κανονικῶς πρὸς βορρᾶν. Τὸ πρῶτον λέγει:

«Τὴν 23 ὥραν Κεντρικῆς Εὐρώπης εὑρισκόμεθα ἐπὶ τοῦ 27ο μεσημβρινοῦ δυτικῶς τοῦ Γρήνουϊτς καὶ τῆς 88ο βορείου πλάτους. Τὰ πάντα ἔχουν καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου. Νόμπιλε.»

Τὸ ἄλλο, σταλὲν τὴν 0.24', εἰδοποιεῖ:

«Ἐντὸς εἴκοσι λεπτῶν ἡ ἰταλικὴ σημαία θὰ κυματίσῃ διὰ δευτέραν φορὰν ὑπεράνω τοῦ Πόλου.»

Ἡ «Ἰταλία» ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸν Πόλον. Ὁ Νόμπιλε τηλεγραφεῖ πρὸς τοὺς ἐντιμ. Μπάλμπο καὶ Σιριάννι:

«Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Πόλον. Τὴν 1.20' ἐρρίψαμεν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν· τὴν 1.30' τὸν Σταυρόν. Ξαναπαίρνομεν τώρα τὸν δρόμον τοῦ γυρισμοῦ. Θὰ ἀναφέρω βραδύτερον τὸ δρομολόγιον τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθήσω.

Ὁ κυβερνήτης τῆς «Ἰταλίας» ἀναγγέλλει τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ποντίφηκα διὰ τῶν ἑξῆς ραδιογραφημάτων:

«Α.Μ. Βασιλέα, Ρώμην.— Ἀπὸ τὸν Βόρειον Πόλον, τὸ πλήρωμα τῆς «Ἰταλίας» στρέφει εὐλαβῶς τὴν σκέψιν πρὸς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα. Στρατηγὸς Νόμπιλε.»

«Α.Α. Πῖον 11ον, Ρώμην. Τὴν 1.30' τῆς σήμερον, 24 Μαΐου, μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν ἐρρίψαμεν ἐπὶ τοῦ πάγου τοῦ Βορείου Πόλου τὸν σταυρόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ὑμετέρα Ἁγιότης μᾶς ἐνεπιστεύθη. Ἐγὼ καὶ οἱ σύντροφοί μου ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἁγ. τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν ὑψηλοτάτην ἀποστολήν, ἣν μᾶς ἐνεπιστεύθητε, καὶ ἀνανεοῦμεν τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας ἡμῶν εὐσεβείας.— Στρατηγὸς Νόμπιλε.»

Μετ' ὀλίγον ὁ ἀσύρματος τῆς «Πόλεως τοῦ Μιλάνου» συλλαμβάνει τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Νόμπιλε πρὸς τὴν σύζυγόν του:

«Χίλια φιλιὰ εἰς σὲ καὶ τὴν Μαρίαν καὶ στοργικὴν σκέψιν πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀγαπητῶν μου συντρόφων.—Οὐμβέρτος».

CESCO TOMASELLI

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΝΟΜΑ!..

Ἡ νεαρὰ κυρία Ζὰκ Ρουμιέρ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ δυνατὴ κρίσι τῶν κολικῶν τοῦ ἥπατος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑπέφερε, καταπείστηκε νὰ περάσῃ τρεῖς βδομάδες στὸ Σὲν-Λουξέν, ἀφάνη λουτρόπολη τῶν Βοσίων, ἀλλὰ ποὺ τὰ νερά της ἔκαναν, ὡς φαίνεται, θαύματα. Μόλις εἶχαν περάσει δυό-τρεῖς ὧρες ἀπὸ τὴν ἄφιξή της ὅταν ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου χτύπησε τὴν πόρτα τῆς κάμαράς της. Ἐρχόταν νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά της στὸ βιβλίο τῶν ταξειδιωτῶν. Δὲν εἶχε ὅμως βάλει καλὰ-καλὰ τὸ τελευταῖο γράμμα τῆς ὑπογραφῆς της καὶ ὁ ξενοδόχος ἔσκυψε ὡς κάτω, κάνοντας ὑπόκλισι γιομάτη σεβασμό.

—Διάβασα καλά, κυρία! Εἶσθε ἡ κυρία Ζὰκ Ρουμιέρ! Τί τιμὴ γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο μου!... Εἶμαι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος!

—Ναί... Εἶμαι ἡ κυρία Ζὰκ Ρουμιέρ... καὶ ἦρθα νὰ περάσω εἴκοσι μέρες στὸν τόπο σας... εἶπε χαμογελῶντας ἐκείνη.

—Τί εὐτυχία καὶ τί τιμή!

Καὶ ὁ ξενοδόχος ἔφυγε πισωδρομῶν μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτὰ καὶ σέρνοντας τὰ πόδια...

—Καλὸ καὶ τοῦτο... εἶπε ἡ κυρία Ρουμιὲρ σὰν ἔμεινε μόνη. Φαίνεται πὼς θἄχωμε πάλι τὴν ἴδια ἱστορία... μὲ ἄλλη τουρνούρ ὅμως.

Καὶ ἡ κυρία Ρουμιὲρ γέλασε.

Τώρα καὶ κάμποσο καιρό, ἡ κυρία Ρουμιὲρ ἦταν οὕτως εἰπεῖν θῦμα τοῦ ὀνόματός της. Τὸ ἐπίθετο Ρουμιέρ, ὅπως καὶ τὸ μικρὸ ὄνομα Ζάκ, τοῦ πατρός της, τὸ εἶχαν δυὸ ἄνθρωποι: ἕνας ἁπλὸς κατασκευαστὴς κονσερβῶν (ὁ σύζυγός της) κι' ἕνας δραματικὸς συγγραφεὺς ποὺ δυό-τρία ἔργα του τὸν εἶχαν κάμει τελευταῖα διάσημο.

Τώρα, βέβαια, τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως εἶχε καὶ ἕνα ἒς στὸ τέλος, πρᾶγμα ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπόρου. Αὐτὸ ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸ εἶχαν παρατηρήσει διὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο ὅτι μόνο τὸν Ρουμιὲρ τὸν συγγραφέα ἤξεραν.

Αὐτὸ ὅμως ἦταν ἕνας μπελᾶς τοῦ διαβόλου γιὰ τὴν κυρία. Ἔπρεπε διαρκῶς νὰ βάζῃ τὰ πράγματα στὴ θέση τους!

Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὴ φορὰ αὐτὴ δὲν ἀποκατέστησε τὴν ἀλήθεια. Ἄφησε τὰ γεγονότα νὰ τραβήξουν τὸ δρόμο τους... Τί θὰ χάνε, ἐπὶ τέλους, ἂν ἐπὶ εἴκοσι μέρες δεχόταν τὶς τιμὲς ποὺ θὰ γίνουνταν στὸ ὄνομα Ρουμιέρ; Μήπως δὲν ἦταν ἄλλωστε καὶ δικό της;

Καὶ πραγματικά. Μόλις ἐμφανιζόταν πουθενά, ἀμέσως ψιθυρίσματα κολακευτικὰ τὴν ὑποδέχουνταν. Ὅλοι ἦταν πρόθυμοι νὰ τὴν ὑπηρετήσουν, νὰ τὴν περιποιηθοῦν, νὰ τὴν γιομίσουν κομπλιμέντα!

Κι' ἐκείνη ἀπολάβαινε τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἐνδόξου ὀνόματος ποὺ ἔφερε καὶ ἦταν ἀληθινὰ εὐτυχής. Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶνε, ἂν ἕνα πρωῒ ξαφνικὰ οἱ ντόπιες ἐφημερίδες δὲν ἀνάγγελαν τὴν ἔλευση τοῦ διασήμου συγγραφέως Ζὰκ Ρουμιὲς (μὲ ἒς). Προκειμένου νὰ κάμῃ μιὰ διάλεξη στὴ γειτονικὴ πόλη, θὰ σταματοῦσε ἐπὶ ἕνα ἡμερονύχτιο στὸ Σὲν-Λουξέν.

Καθένας μπορεῖ νὰ φαντασθῇ τὴν κατάσταση τῆς κυρίας Ρουμιὲρ ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ τὸ κεραμίδι! Στὴν ἀρχὴ σκέφθηκε νὰ πάρῃ τὰ μπαγκάζια της καὶ νὰ τοῦ δίνῃ. Ἔπειτα ὅμως ἄλλαξε γνώμη. Θὰ πήγαινε στὸν μεγάλο συγγραφέα, θὰ τοῦ τὰ διηγεῖτο ὅλα καὶ θὰ τὸν παρακαλοῦσε ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα ὡς εἶχαν! Πραγματικὰ ὁ συγγραφεὺς Ζὰκ Ρουμιὲρ δέχτηκε εὐχαρίστως τὴν παράκληση τῆς κυρίας Ρουμιὲρ τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ἡ αἰτοῦσα ἦταν θελκτικώτατη!

Μάλιστα ἔπαιξε μὲ τόση χάρη καὶ γοητεία καὶ τσαχπινιὰ τὸ ρόλο τοῦ συζύγου ποὺ τοῦ εἶχε ἀναθέσει, ὥστε χρειάστηκε νὰ παρατείνῃ τὴ διαμονή του στὸ Σὲν-Λουξέν. Ἕνας τόσο ἐρωτευμένος σύζυγος δὲν ἐγκαταλείπει τὴ γυναῖκα του τόσο γρήγορα...

Ἡ δὲ κυρία Ρουμιέ; Μὰ ἁπλούστατα εὔρισκε ὅλα τοῦτα ποὺ ἐλάμβαναν χώραν σχεδὸν... νόμιμα!

. . . .

Πέρασαν χρόνια. Ἦρθε ὁ παγκόσμιος πόλεμος, τέλειωσε, κι' ὅπως συνέβη μὲ πολλούς, οἱ δουλειὲς τοῦ κ. Ζὰν Ρουμιὲρ (χωρὶς ἒς) πῆραν ἕνα τρομαχτικὸ ἀνήφορο. Μὲ τὶς κονσέρβες ὄχι μόνο εἶχε κάμει ἑκατομμύρια, ἀλλὰ ἔγινε καὶ παγκοσμίως γνωστός!

«Ὁ μεγάλος βιομήχανος, ὁ δαιμόνιος Ρουμιὲρ!», ἄκουγες παντοῦ, σ' ὅλο τὸν κόσμο!... Ἀλλὰ ἐνῷ αὐτὰ συνέβαιναν μὲ τὸν Ρουμιὲρ χωρὶς ἔς, τὸν Ρουμιὲρ μὲ ἒς τὸν σκέπαζε ἡ λήθη! Δυό-τρεῖς θεατρικὲς ἀποτυχίες, ἄλλοι καλύτεροί του ποὺ ἀνάτειλαν τὸν χαντάκωσαν τελείως. Ἐπειδὴ δὲ ἦταν καὶ νευρασθενικός, ἔχασε τὸ κουράγιο του, ἀρχίνησε ν' ἀμφιβάλῃ κι' ὁ ἴδιος γιὰ τὸ ταλέντο του, ὥς ποὺ ἀποσύρθηκε σὲ κάποιο χωριό, ὅπου οὐδεὶς πλέον τὸν θαναθυμήθηκε! Ἀκόμα καὶ ἡ κυρία Ρουμιὲρ τὸν εἶχε ἐντελῶς λησμονήσει: Δοσμένη ὅλη στὴ νέα της θέση, ποὺ γινόταν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα λαμπρότερη, στὰ ταξείδια της, στὶς κοσμικὲς σχέσεις της, ποὺ νὰ ξαναθυμηθῇ τὸν Ρουμιὲρ τὸν ἀφανῆ τώρα πλέον!

Ἀλλὰ ἂν ἐκείνη τὸν εἶχε λησμονήσει, ὁ ξενοδόχος τοῦ Σὲν-Λουξὲν τοὺς θυμόταν καὶ τοὺς δυὸ περίφημα.

Ἦταν καλοκαίρι καὶ ὁ μεγάλος βιομήχανος τὸ περνοῦσε μὲ τὴ γυναῖκα του σὲ κάποια ἐξοχὴ τῶν Βοσγίων... Τὸ ξενοδοχεῖο τους ἦταν τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα φυσικὰ κ' ἔμεναν κατενθουσιασμένοι κι' οἱ δυό. Μονάχα ποὺ ὁ διευθυντὴς ἔλειπε καὶ δὲ μποροῦσαν νάχουν κάποιες ἀνέσεις ποὺ αὐτὸς θὰ παραχωροῦσε. Θἄρχόταν ὅμως γρήγορα.

Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν κατάπληξη τῆς κυρίας Ρουμιὲρ ὅταν ἕνα βράδυ τὸν εἶδε νὰ μπαίνῃ στὴ βεράντα ποὺ καθόταν, νὰ ζητήσῃ τὰς διαταγάς της.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ξενοδόχος τὴν ἀνεγνώρισε ἀμέσως.

—Ἆ!... ἡ προαίσθησίς μου δὲν μὲ ἀπάτησε λοιπόν! εἶπε καὶ ὑποκλίθηκε βαθειά... Ἤξερα πὼς ἡ κυρία Ρουμιὲρ ποὺ μὲ ζητοῦσε, δὲ μποροῦσε νὰ ἦταν ἄλλη... καὶ ξανὰ ὑποκλίθηκε.

—Ἐμένα; Μὲ γνωρίζετε;

—Μὰ ναί! Ἄλλοτε στὸν Σὲν - Λουξέν... Ὑπάρχουν, κυρία μου, ξένοι ποὺ δὲν λησμονοῦνται... ἰδίως ὅταν εἶνε μεγάλοι συγγραφεῖς, ὅπως ὁ σύζυγος τῆς κυρίας!

Ἡ κυρία Ρουμιὲρ τότε σηκώθηκε ὀρθία καὶ μὲ κίνημα ποὺ δὲν δεχόταν ἀντίρρηση, εἶπε ξηρά:

—Κάνετε λάθος!

—Μὰ ὄχι...

—Ναί... κάνετε λάθος σᾶς λέω... Πρῶτον τὸ ὄνομά μου γράφεται χωρὶς ἔς... Εἶμαι ἡ κυρία Ζὰκ Ρουμιέρ... ἡ κυρία Ζὰκ Ρουμιὲρ τοῦ κατασκευαστοῦ κονσερβῶν... ὅπως ἤμουν ἀνέκαθεν... Μὲ ἀκοῦτε; Ἀνέκαθεν!

Ὁ ξενοδόχος, τί νὰ κάμῃ, ὑποκλίθηκε ξανὰ καὶ εἶπε:

—Πολὺ καλά, κυρία...

EDMOND SEE

Ἐκείνη: Πώ! Πώ! μ' αὐτὸν τὸν φοβερὸν πονοκέφαλον δὲν μπορῶ νὰ πάω στὸ χορὸ ἀπόψε.
Ἐκεῖνος: Ἀγαπητή μου δὲν γνωρίζεις τὸ VERAMON? Νὰ, πάρε 2 δισκία καὶ μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ αἰσθανθῇς ὅτι ἀνεγεννήθης.

VERAMON SCHERING

Τὸ νέον τοῦτο φάρμακον διὰ τὴν κεφαλαλγίαν, ὀδονταλγίαν καὶ ἡμικρανίαν πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

Νέα καὶ [illegible] ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν

Ὁμιλεῖ ὁ στρατηγός...

«Δόστε μου τὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ σωπάσω»

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάϊος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ στρατηγός!... Ὁ γκενεράλος!... ποιὸς δὲν τὸν γνωρίζει; Ὅλοι τὸν γνωρίζουν τὸν στρατηγὸν Ἀβερέσκου. Κι' ὅσοι δὲν τὸν ἐγνώριζαν, ἐπληροφορήθησαν γι' αὐτὸν τὸν περασμένον Ἰούνιον, ὅταν ἐντὸς 2—3 ὡρῶν ἀπὸ μέλλων δικτάτωρ εἶχε μεταβληθῇ εἰς τέλος πρωθυπουργόν.

Ὁ στρατηγὸς λοιπὸν Ἀβερέσκου ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ ἢ μᾶλλον νὰ γράφῃ, μετὰ τὴν πολιτικὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν εἰς τὴν Ἄλμπα-Γιούλια.

Πράγματι ὁ κ. Ἀβερέσκου δημοσιεύει εἰς τὴν «Ἰντρεπτάρεα» κατ' αὐτὰς μίαν σειρὰν ἄρθρων, εἰς τὰ ὁποῖα κάμνει τὴν ἀνασκόπησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἄμπις»—ἄβυσσος.

Ὁ στρατηγὸς δὲν εἶνε γνωστὸς ὡς συμβολιστής. Ἐν τούτοις πολλοὶ δὲν θέλουν νὰ πιστεύσουν ὅτι ἡ «ἄβυσσος» τῆς ὑπογραφῆς, δὲν ἔχει καμμίαν συμβολικὴν σχέσιν, μὲ τὴν ἄβυσσον ποὺ χωρίζει τὸν ὑπογράφοντα ἀπὸ τὴν πρωθυπουργίαν. Τὰ ἄρθρα ταῦτα, λέγουν, εἶνε ἡ γέφυρα ἡ ὁποία θὰ ἑνώσῃ τὴν ...κάτωθεν τῶν εὑρισκομένην «ἄβυσσον» μετὰ τοῦ πρωθυπουργικοῦ θώκου.

Τί λέγουν αὐτὰ τὰ ἄρθρα; Γνωστὰ πράγματα παρουσιασμένα ὑπὸ μίαν νέαν [illegible] μορφήν. Αὐτὸ συνέβη τοὐλάχιστον μὲ τὰ δύο πρῶτα ἄρθρα τῆς σειρᾶς αὐτῆς.

Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ εἰπῇ κανεὶς τὸ ἴδιο πρᾶγμα καὶ διὰ τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ. Εἰς αὐτὸ βρίσκονται μερικὰ πράγματα ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα τόσον διὰ τὴν πολιτικὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἄλμπα-Γιούλια, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐθύνην τῶν φιλελευθέρων, διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ὁποίας ἀνατρέχει ὁ στρατηγὸς εἰς μερικὰ γεγονότα συνδεόμενα μὲ τὴν κυβερνητικὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἰουνίου 1927.

Ἡ πολιτικὴ συγκέντρωσις τῆς Ἄλμπα-Γιούλια ἦτο δυνατόν, κατὰ τὸν στρατηγὸν Ἀβερέσκου, νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἐπαναστατικὸν κίνημα:

«Εἶνε ἀληθές—γράφει εἰς τὸ ὑπὸ τῆς «Ἰντρεπτάρεα» δημοσιευθὲν τρίτον ἄρθρον του—ὅτι τὰ ὅσα συνέβησαν εἶχαν ἀποτελέσματα μᾶλλον σωτήρια παρὰ ἐπιζήμια· τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὠργάνωσαν καὶ προήδρευσαν τῆς πολιτικῆς συγκεντρώσεως τῆς 6ης Μαΐου. Θὰ ἦτο ἀσυγχώρητος ἐλαφρότης νὰ πιστευθῇ ὅτι τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο πρόσφορον δι' ἕνα σοβαρὸν κλονισμόν. Ἡ κατάστασις τῶν πνευμάτων ἦτο πρόσφορος διὰ τὴν ἔγερσιν ταραχῶν. Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐκμετάλλευσις τῆς καταστάσεως αὐτῆς, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν ὀργανωτῶν. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ κλείσωμεν τὰ μάτια μας, διότι: «Was nicht ist, Kann noch werden»

Διὰ τὴν ἀνησυχητικὴν κατάστασιν αὐτὴν ὅμως τῶν πραγμάτων, ὁ στρατηγός, εὑρίσκει ὡς μόνους ὑπευθύνους τοὺς φιλελευθέρους.

Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων—λέγει ὁ κ. Ἀβερέσκου—εἶνε τὸ μόνον προπολεμικὸν κόμμα τὸ ὁποῖον ἐπέζησε τοῦ πολέμου. Τοῦτο ὅμως δὲν ἠννόησε τὸ μεταπολεμικὸν πνεῦμα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μεταχειρίζεται τὰς παλαιὰς μεθόδους. Τὰς μεθόδους ταύτας, μιμούμενον καὶ τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα, κατέληξεν εἰς τὰς λαϊκὰς πολιτικὰς διαδηλώσεις.

«Ἡ εὐθύνη τῆς κυβερνήσεως ἔγκειται εἰς τὸ ἁπλούστατον γεγονός, ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνεται, ἢ μᾶλλον δὲν θέλει νὰ ἀντιληφθῇ—γράφει ὁ κ. Ἀβερέσκου—ὅτι ἕνεκα τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου ἦλθεν οὕτω εἰς τὴν ἀρχήν, τῆς μορφῆς ἣν ἔδωσεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, τῆς συνθέσεώς της τῆς ἰδίας, στερεῖται τοῦ ἀπαιτουμένου γοήτρου διὰ νὰ ἐμπνέῃ σέβας καὶ ἑπομένως νὰ δύναται νὰ δεσπόζῃ τῶν καταστάσεων καί, παρ' ὅλα αὐτά, ἀψηφοῦσα καὶ αὐτὴν τὴν εὐθυκρισίαν, παραμένει εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ ἀτμόσφαιραν γενικῆς σχεδὸν ἀντιπαθείας».

Μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁ στρατηγὸς δὲν εἶχε θέσει εἰς κίνησιν τὸ βαρὺ πυροβολικόν του. Ἀλλ' ἡ γενικὴ ἀνασκόπησις τῆς καταστάσεως τὸν ἔφερε μοιραίως καὶ εἰς τὴν ἐξιστόρησιν μερικῶν ὀδυνηρῶν συμβάσεων διὰ τὸ κόμμα του, τὰ ὁποῖα προὐκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησίν του καὶ τὴν κινητοποίησιν τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ.

«Τί ἔκαμαν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1926 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1927, οἱ φιλελεύθεροι—διερωτᾶται ὁ στρατηγὸς—διὰ νὰ ἀποκτήσουν διὰ μιᾶς καὶ πάλιν τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐπαναρχίσουν μίαν νέαν κυβερνητικὴν περίοδον;!

»Τίποτε. Τοὐναντίον διὰ τῶν ἐκπληκτικῶν δηλώσεων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματός των, ὅτι αὐτὸς λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁσάκις τὴν ζητεῖ, διὰ τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου ἦλθον εἰς τὴν ἀρχήν, ὑποβάλλοντες εἰς ἀληθινὰ μαρτύρια τὸν ἑτοιμοθάνατον Βασιλέα, διὰ τῆς προδοσίας των ἀπέναντι τῶν βοηθῶν των Ἐθνικοαγροτικῶν, μετέβαλον τὴν σιωπηρὰν κατ' αὐτῶν ἐχθρότητα εἰς αἴσθημα ἐπαναστατικόν, ἀχαλίνωτον, ἀπροκάλυπτον, θορυβῶδες.

»Ἄνευ οὐδενὸς λόγου, στὰ καλὰ καθούμενα, ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν τὸ τέχνασμα τῆς «ἐθνικῆς κυβερνήσεως», ἐξαναγκάζοντες τὸν Βασιλέα νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν κομμάτων σχέσεις, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κυβερνήσεως!»

Περαιτέρω ὁ στρατηγὸς ὁμολογεῖ ὅτι ὅταν ἔκαμε αὐτὸς ἐκλογὰς τὸ 1926 τὸν Μάρτιον, μολονότι εἶχεν ὑποστηρίξει εἰς αὐτὰς τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ περισσοτέρας τῶν ἑπτὰ ἑδρῶν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἐν συνεχείᾳ οὗτος ἀπαριθμεῖ τὰ σφάλματα τῆς κυβερνήσεως καὶ καταλήγει μὲ τὴν ἑξῆς προειδοποίησιν—συμπέρασμα:

«Πῶς εἶνε δυνατὸν—γράφει ὁ στρατηγὸς—νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ δεσπόζῃ τῶν καταστάσεων ἡ κυβέρνησις αὐτή, ἡ ὁποία ἔχουσα συνείδησιν τῆς ἀδυναμίας της, τρέμει σὰν τὸν λαγωὸ στὸ ἐλαφρότερο φύσημα;

»Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἔχουν τὴν ἐξήγησίν των καὶ αἱ ἀμφιταλαντεύσεις καὶ οἱ δισταγμοὶ τῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐν μέρει διστάζει καὶ ἐν μέρει ἀκολουθεῖ μίαν ὁδὸν πολὺ ἐσφαλμένην.

»Ἰδοὺ διατί εἰς τὸ Κισνόβιον ἀπεστάλη ὁλόκληρος στόλος ἀεροπλάνων· ἰδοὺ διατί τὴν ἡμέραν τῆς 6ης Μαΐου ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ εὑρίσκεται ἓν μέλος τῆς κυβερνήσεως (ἐννοεῖ τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ταταρέσκου) εἰς Ἀγκοῦντ.

»Ἰδοὺ διατί τὴν ἡμέραν τῆς πολιτικῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν, οἱ κατέχοντες τὴν δύναμιν (τὴν στρατιωτικὴν ἐννοεῖ) ἐν τῷ Κράτει, εἶχαν τόσον ἐν Βουκουρεστίῳ, ὅσον καὶ ἐν Ἀγκοῦντ τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὸν οὐρανόν!... (Ὡς γνωστὸν διὰ τὴν 6ην Μαΐου ἡτοιμάζετο νὰ ἔλθῃ εἰς Ρουμανίαν ὁ Κάρολος διὰ τῶν 6 ναυλωθέντων ἀεροπλάνων).

»Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ διατυμπανισθεῖσα πολιτικὴ συγκέντρωσις ἀπέληξεν εἰς θλιβερὸν ἀποτέλεσμα, ἀπέληξεν εἰς μηδέν, ὀλίγον τι ὅμως καλύτερον ἐὰν ἦτο διοργανωμένη, καὶ ζωογονεῖτο οὐχὶ διὰ λόγων μισοκομισμένων, ἀλλὰ διηυθύνετο, κατόπιν ἀποφάσεων καλῶς ἐσκεμμένων καὶ δραστηρίως καὶ μεθοδικῶς ἐφαρμοζομένων, εἶχεν ὅλας τὰς πιθανότητας μιᾶς ἐπιτυχίας, διότι τὸ ὀχύρωμα τὸ ὁποῖον ἵσταται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν, ἀποτελεῖται ἀπὸ σεσηπὸς ὑλικόν.

»Ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς κυβερνήσεως ἀποτελοῦν κίνδυνον διαρκῆ μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτὴν τῆς γενικῆς δυσαρεσκείας.

»Ἂς μὴ πιστεύῃ αὐτὴ πὼς ὅ,τι δὲν ἐπέτυχε σήμερον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ αὔριον.

»Εἶνε ἕνα καθῆκον ὄχι μόνον πατριωτικόν, ἀλλὰ καὶ αὐτοσυντηρήσεως, ἡ περισυλλογὴ ἐφ' ὅσον εἶνε εἰσέτι καιρός, διότι ἂς εἶνε βέβαιοι οἱ φιλελεύθεροι, ὅτι τὰ πρῶτα κτυπήματα θὰ εἶνε ἀποφασιστικὰ διὰ τὴν τύχην τῶν θεμελίων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐὰν θὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν προκλητικότητα».

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν λεγομένων τοῦ κ. Ἀβερέσκου.

Ὅταν ὅμως ἐξετάσῃ κανεὶς ὀλίγον τὴν προσωπικότητα τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὸν πολιτικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀμέσως ἀντιλαμβάνεται τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τῶν γραφομένων καὶ τοῦ τόνου αὐτῶν.

Εἰς ἁπλουστέραν γλῶσσαν τὸ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων αὐτῶν σημαίνει: Ἐγὼ μπορῶ νὰ κάμω τοὺς Ἐθνικοαγροτικοὺς νὰ σωπάσουν. Ἐγὼ μπορῶ, ὡς στρατηγός, νὰ γίνω κύριος τῆς καταστάσεως εἰς ὁποιανδήποτε στιγμήν. Ἔχω ὅμως καὶ γιὰ τὴν γοῦναν σας γράμματα, κύριοι φιλελεύθεροι. Δῶστέ μου ὅμως τὴν ἀρχὴν γιὰ νὰ σωπάσω».

Καὶ μιὰ καὶ τοῦ μπῆκε τοῦ στρατηγοῦ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχήν, ἤρχισε νὰ ἐργάζεται. Οὕτω τὸ κόμμα του θὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ πρόγραμμά του, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Τιμπάραν εἰς μέγα πολιτικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπεμακρύνθη τῆς ἀρχῆς ἡ κυβέρνησις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, καὶ θὰ συντάξῃ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν Υ. Ἀντιβασιλείαν ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκου...

...Ἑπομένως ἡ Υ. Ἀντιβασιλεία δὲν θὰ ἔχῃ νὰ διαλέξῃ μόνον μεταξὺ τῶν φιλελευθέρων καὶ τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν, ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως κυβερνητικῆς κρίσεως.

Ἡ παροιμία ὅμως «ὁ πεινασμένος ψωμὶ θωρεῖ» δὲν εἶνε μόνον ἑλληνική, ἡ ἀντίστοιχός της ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ρουμανικήν, καὶ ἐγένετο ἤδη χρῆσις της ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τῶν παρακολουθούντων τὰς κινήσεις τοῦ στρατηγοῦ κύκλων.

Β. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ μ...ρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Μιχαὴλ χαιρετῶν στρατιωτικῶς τὰ παρελαύνοντα στρατεύματα. Ὄπισθεν αὐτοῦ ἡ Βασίλισσα Μαρία, ἡ Πριγκήπισσα Μήτηρ Ἑλένη καὶ δεξιὰ (μὲ τὰ γυαλιὰ) ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἐλισσάβετ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΤΟΞΟΝ

Ἡ καταιγὶς ποὺ ἐνέσκηψε κατ' αὐτάς, ἔκαμε ἕναν φιλήσυχον ἄνθρωπον νὰ ἐξαφανισθῇ τελείως. Οἱ πάντες κινοῦνται, οἱ πάντες ὁμιλοῦν καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης ἔσπευσε νὰ διπλοαμπαρωθῇ μέσα εἰς τὸ καβοῦκι τῆς σιωπῆς του.

Ἀκούονται ὅλων αἱ γνῶμαι, σχολιάζονται ὅλων αἱ ἐπισκέψεις, καὶ μόνον ὁ κ. Ζαΐμης ἔγινεν ἄφαντος χωρὶς νὰ ρωτᾷ κανεὶς «τί λέει ὁ πρωθυπουργός;»

Οὐδεὶς θὰ ἔχῃ ἄλλωστε τὴν ἀφέλειαν νὰ ὑποβάλῃ τοιοῦτον ἐρώτημα, διότι πάντες γνωρίζουν τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Ζαΐμη.

Εἴτε κυβερνᾷ, εἴτε δὲν κυβερνᾷ, πρέπει πρῶτα νὰ τελειώσῃ ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη καταιγὶς καὶ τότε ὁ κ. Ζαΐμης θὰ ἐμφανισθῇ ὡς οὐράνιον τόξον διὰ νὰ σημειώσῃ μὲ τὴν σιωπηλήν του ἐμφάνισιν ὅτι ὁ ὁρίζων ἔχει τελείως τακτοποιηθῇ.

Ἔτσι πρωτοῆλθε τὸ 1897. Μετὰ τὸν σάλον τοῦ πολέμου, ἔπρεπε ἡ εἰρήνη νὰ ὑπογραφῇ, μετὰ τὸν σάλον τῶν λαϊκῶν ταραχῶν ποὺ ἔγιναν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετὰ τοὺς θορύβους ποὺ ἐπροκάλεσεν ἡ ἐκ τοῦ λαϊκοῦ θορύβου προελθοῦσα ὀλιγόμηνος κυβέρνησις Ράλλη, ἐχρειάσθη ἡ ἐγγύησις τῆς ἐρημίας καὶ τῆς τάξεως, καὶ ὡς τοιαύτην ἐφεῦρεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὴν σιωπὴν τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἔτσι ἦλθε ὁ κ. Ζαΐμης καὶ κατὰ τὸ 1901.

Αἱ ταραχαὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰς ἁπλῆν γλῶσσαν μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἐπροκάλεσαν πυροβολισμοὺς ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ ἐκηδεύθησαν θύματα τὴν ἑπομένην τῶν ταραχῶν.

Ἡ κυβέρνησις ἐκλονίσθη. Εἶχε πάντοτε μαζί της τὴν Βουλήν, ἀλλὰ ἦτο ἀμφίβολον ἐὰν εἶχε καὶ τὸν λαὸν μὲ τὸ μέρος της, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Θεοτόκης παρῃτήθη.

Τὸ οὐράνιον τόξον ἐπεφάνη καὶ πάλιν εἰς τὸν ὁρίζοντα, προφέρον χωρὶς λέξεις καὶ χωρὶς τόνον φωνῆς τὸ «εἰρήνη ἡμῖν». Καὶ εἰρηνεύσαμεν πράγματι.

Ὁ λαὸς γρήγορα ἐλησμόνησε τὸ παράπονόν του κατὰ τῶν πυροβολισμῶν καὶ τὸ μεταφρασθὲν Εὐαγγέλιον ἐτέθη κατὰ μέρος.

Ἀλλὰ μετὰ [illegible] ὀλίγων ἐτῶν ἐσωτε-

[illegible] τὴν ἠρεμίαν τῆς Κρητικῆς Ἡγεμονίας. Μία ἐπανάστασις εἰς τὸ Θέρισσον, στρέφεται ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνος ἑδρεύοντος εἰς τὰ Χανιά.

Τότε ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐσκέφθη ὅτι τὸ οὐράνιον τόξον δὲν εἶνε χρήσιμον μόνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐξαγωγὴ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν ἔξω τότε Ἑλληνισμόν.

Καὶ ὁ κ. Ζαΐμης καὶ ἡ σιωπή του—δυὰς ὁμοούσιος καὶ ἀχώριστος—ἀπεστάλησαν κατ' εὐθεῖαν εἰς Κρήτην. Ἐπέτυχε τὸ πείραμα καὶ ἐκεῖ. Ὁ κ. Ζαΐμης ἐγκαθίσταται εἰς τὸ Παλάτι τῆς Χαλέπας. Καὶ ποία νομίζετε ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἐνέργεια αὐτοῦ; Νὰ τοποθετήσῃ τάβλες εἰς τὰ κάγκελα τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, ὥστε περιπατῶν ἐκεῖ «σιγῶν καὶ ἀθέατος» νὰ ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Κρήτης τὴν περιπόθητον πολιτικὴν ἠρεμίαν. Καὶ τὸ ἐπέτυχε.

Τὰ μετέπειτα ἱστορικὰ γεγονότα εἶνε ὁπωσδήποτε γνωστά. Τὸ οὐράνιον τόξον οὐδέποτε ἀπώλεσε τὴν χρησιμότητά του, καὶ ὅταν μετὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐκλήθη νὰ ἀντικαταστήσῃ ἕνα ζωηρὸν καὶ ἐπαναστάτην πρωθυπουργόν, ἠρνήθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κυβερνητικὸν μέγαρον, προτοῦ φύγουν καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους εἶχε συλλέξει ἐκεῖ ὁ κ. Κονδύλης.

Τὸ οὐράνιον τόξον θέλει καὶ περιβάλλον εἰρηνικόν, ἀλλέως δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ὅπως δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις Γαλάνη

Τὸ ὅτι ἕνας καλλιτέχνης, καὶ ξένος μάλιστα, ἐπῆρε στὴ Γαλλία, στὸν κατ' ἐξοχὴν τόπο τῆς ζωγραφικῆς, τὴν θέσι ποὺ ἔχει ἐκεῖ σήμερα ὁ Γαλάνης, εἶνε ἤδη ἕνας τίτλος ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ, καὶ μόνος αὐτός, τὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ πρὸς τὴν ἀξία τοῦ Ἕλληνος αὐτοῦ καλλιτέχνου. Ὅταν ἐπιβάλλεται κανεὶς στὸ Παρίσι, ὄχι δὲ μὲ τὰ ἐμπορικὰ μέσα ἄλλων καλλιτεχνῶν, μὲ ρεκλάμες καὶ τυμπανοκρουσίες, ἀλλὰ τίμια καὶ ἀθόρυβα, μὲ μόνη τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας του, θὰ πῇ ὅτι κάτι συμβαίνει καὶ ὅτι δὲν εἶνε τυχαία καὶ ἀδικαιολόγητη ἡ ἐπιβολὴ αὐτή. Ὁ Γαλάνης ἔχει σήμερα ἕνα ὄνομα στὸ Παρίσι, ὄνομα ποὺ ἐμπνέει γενικὸ σεβασμό. Δὲν εἶνε μικρὸς ὁ τίτλος αὐτός, καὶ οἱ Ἕλληνες ποὺ θὰ κρίνουν ἐδῶ τὸν συμπατριώτη τους καλλιτέχνη, δὲν πρέπει νὰ τὸν ξεχνοῦνε.

Ξενιτεμένος ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τριάντα σχεδὸν ὁλόκληρα χρόνια, γυρίζει τώρα ὁ Γαλάνης σ' ὅλη τὴν ὡραιότητά του, σ' ὅλη τὴν ἀκμὴ τῆς δημιουργικότητός του. Δὲν ἐπῆγαν χαμένα τόσα χρόνια ἐργασίας. Τὸ βλέπει κανεὶς καὶ ἀπ' τὸ λιγοστὸ μέρος τῆς ἐργασίας του — πενήντα ἐν ὅλῳ κομμάτια— ποὺ ἐκθέτει ἐδῶ. Πίνακες, σχέδια, ἔργα χαρακτικῆς.

Οἱ χαλκογραφίες καὶ οἱ ξυλογραφίες ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐκθέσεως, ὄχι ἄδικα ἴσως, γιατὶ ὁ Γαλάνης μοῦ φαίνεται ὅτι ἐκφράζεται πιὸ ἐλεύθερα, πιὸ ἄνετα, προσωπικώτερα μὲ τὴν χαρακτική. Θέμα, σύλληψις, ἐπεξεργασία, σχέδιο καὶ φόρμα, ὅλα στὰ κομμάτια τῆς τέχνης του αὐτῆς, ἔχουν περισσότερη δύναμι, περισσότερη ἀτομικότητα παρ' ὅ,τι στοὺς πίνακάς του. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται. Ὁ Γαλάνης, σὰν τὸν Γύζη, εἶνε περισσότερο πνεῦμα πλαστικό, ἐραστὴς τοῦ σχεδίου καὶ τῆς μορφῆς, παρὰ τοῦ χρώματος. Τὸ παρετήρησαν ὅλοι οἱ κριτικοί του καὶ τὸ βλέπει κανεὶς μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ ρίχνει στοὺς πίνακάς του. Τοπεῖα, natures mortes, συνθέσεις, ὅλα ἔχουν μιὰ πλαστικότητα, μιὰ ἀναγλυφικότητα, ποὺ ποτέ, πολὺ σπάνια ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὶς συναντᾷ κανεὶς στοὺς κολορίστες ζωγράφους. Σὲ ὅ,τι βλέπει ὁ Γαλάνης ξεχωρίζει πρῶτα γραμμή, σχέδιο, καὶ ὕστερα χρῶμα. Καὶ φυσικά, ἔτσι καὶ ζωγραφίζει.

Δὲν εἶνε ὅσο φαντάζονται μερικοὶ εὔκολο νὰ πῇ κανεὶς γιὰ ἕνα ζωγράφο ἂν ἔχει ἢ ὄχι προσωπικὴ αἴσθησι τοῦ χρώματος. Γιὰ νὰ τὸ ποῦμε μὲ βεβαιότητα αὐτό, πρέπει ὁ ζωγράφος νὰ εἶνε πολὺ πρωτότυπος, πολὺ τολμηρὸς στὶς χρωματικὲς ἁρμονίες του, στοὺς χρωματικοὺς συνδυασμούς του, ἔτσι ποὺ τὸ πρᾶγμα νὰ κάμνῃ εὐθὺς ἐντύπωσι. Μὲ τὸν Γαλάνη δὲν συμβαίνει αὐτό. Τὰ χρώματά του ποτὲ δὲν ξαφνίζουν. Καὶ ὅμως εἶνε προσωπικά. Τί τὸ προσωπικώτερο, αἴφνης, ἀπὸ τὴν γκριζοπράσινη ἁρμονία ποὺ βλέπομε στὴν «Οἰκογένεια», στὴν γνωστὴ μεγάλη του σύνθεσι; Εἶνε τόνοι ἐντελῶς προσωπικοὶ καὶ ὅμως δὲν κάνουν καμμιὰ ἐντύπωση γιατὶ δὲν ἔχουν τίποτε τὸ θορυβῶδες καὶ χτυπητό.

Μοῦ φαίνεται ὡστόσο ὅτι τὸ τοπεῖο εἶναι τὸ εἶδος ὅπου ὡς ζωγράφος ἐκδηλώνεται μὲ τὸν ἀρτιώτερο καὶ προσωπικώτερο τρόπο, ὁ Γαλάνης. Ὅλα του τὰ τοπεῖα, ἀλλὰ καὶ τὰ Προβηγκιανὰ ἐπίσης (ἴσως γιατὶ ἡ φύσις τῆς Προβηγκίας μοιάζει μὲ τὴν Ἑλληνικὴ καὶ συνεπῶς τὴν αἰσθάνεται καὶ τὴν ἀποδίδει καλύτερα ὁ Γαλάνης), φανερώνουν μιὰ τέχνη λεπτή, ὥριμη, ἄρτια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Πίνακες ὅπως ὁ «Δρόμος», ἡ «Πεδιάδα τοῦ Κασσίς» δείχνουν ὅτι ἡ φύσις μίλησε βαθειὰ στὴν ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ, τοῦ ἀπεκάλυψε μερικὰ ἀπὸ τὰ μυστικά της. Δὲν τὴν ξεσήκωσε, δὲν τὴν ἀντέγραψε, δὲν τὴν μετέφερε νεκρὴ καὶ τεμαχισμένη στὸ τελλάρο του, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ δώσῃ κάτι ἀπὸ τὸν παλμὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάσα της.

Τὸν ἴδιο αὐτὸ παλμό, τὸν ἴδιο ζεστὸ αὐτὸ τόνον ἔχουν καὶ τὰ γυμνὰ τοῦ Γαλάνη. Ὄχι δὲ μόνον στὴν ζωγραφική, ὅπου εἶναι ἐλάχιστα ἄλλωστε — ἕνα ἢ δύο — ἀλλὰ καὶ στὶς χαλκογραφίες καὶ στὰ σχέδιά του ἀκόμη. Ἔκφρασις, στάσις, κίνησις, ὅλ' αὐτὰ εἶναι πολὺ προσωπικὰ στὰ γυμνά του, στὰ ὁποῖα— σὲ μερικὰ τοὐλάχιστον — μοῦ φαίνεται ἐπὶ πλέον ὅτι ἐκδηλώνεται ἐντονώτερα, παρ' ὅ,τι ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, καὶ ὁ μοντερνισμός του. Πολὺ χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι τὰ ὑπ' ἀριθ. 4, 6 καὶ 19 γυμνά του, τὸ τελευταῖο ἰδίως.

Ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου ὁ Γαλάνης φανερώνεται ἀληθινὰ μαῖτρ ἀπαράμιλλος εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ χαρακτική. Μερικὰ τοπεῖα, ἡ «Ξαπλωμένη», τὸ «Κανάτι», οἱ «Τρεῖς Χάριτες» μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ὅ,τι τελειότερο μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ στὴν τέχνη αὐτή. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ μπορῇ ἄλλος καλλιτέχνης σήμερα στὴν Εὐρώπη νὰ σύρῃ μὲ ὅσην ὁ Γαλάνης ἄνεσι καὶ ἐλευθερία τὸ χέρι του ἐπάνω στὸ ξύλο καὶ τὸν χαλκό. Τί θαῦμα οἱ «Τρεῖς Χάριτες», καὶ τί ἀσύγκριτο ἐντρύφημα τῶν ματιῶν τὸ «Τοπεῖον Κασσίς»! Αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι τὰ ὑλικὰ αὐτά, τὸ ξύλο καὶ ὁ χαλκός, εἶναι γιὰ τὸν Γαλάνη οἱ πιὸ εὔπλαστες οὐσίες, οὐσίες ἐπάνω στὶς ὁποῖες χαράσσει μὲ ὅσην εὐκολία ζυμώνει στὰ χέρια του ὁ γλύπτης τὸν πηλό.

Ἡ Ἔκθεσις τοῦ Γαλάνη ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὸ σημαντικώτερο γιὰ τὸν τόπο μας, μετὰ τὴν ἔκθεσι τοῦ Γύζη, καλλιτεχνικὸ γεγονὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν. Πρέπει νὰ θεωρούμεθα εὐτυχεῖς ποὺ μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἰδοῦμε ἔστω καὶ μικρὸ μέρος τῆς ἐργασίας ἑνὸς τέτοιου καλλιτέχνου καὶ νὰ εὐχώμεθα νὰ ἰδοῦμε πολὺ γλήγορα πιὸ ὁλοκληρωμένο τὸ ἔργο του γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὸ ἐκτιμήσωμε καὶ πιὸ βαθειά.

Κ. ΠΑΡΑΣΚΟΣ

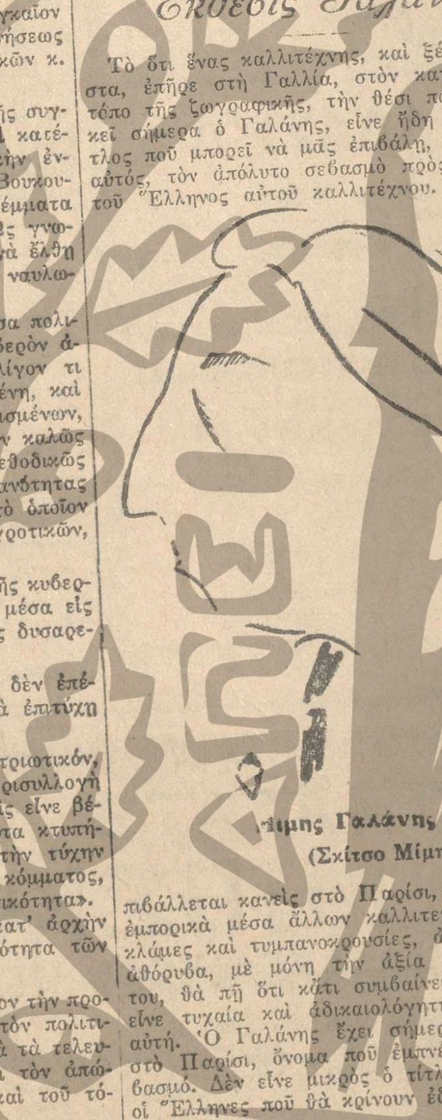

Μίμης Γαλάνης
(Σκίτσο Μίμη Βιτσώρη)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΤΟ ΡΕΖΙΛΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ο ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος. — Αἱ σημεριναὶ πόλεις παίρνουν σιγὰ-σιγὰ τὴν ὄψιν ἐμποροπανηγύρεων. Τὰ ἰσόγεια μαγαζιὰ ἀραδιάζονται σὲ ἀτελείωτες σειρές, καὶ ἐλλείψει χώρου, τὸ ἐμπόριον προχωρεῖ καὶ εἰς τὰ ἄλλα πατώματα. Εἰς τοὺς δρόμους, ἐπάνω εἰς τὰ πεζοδρόμια καὶ γύρω-γύρω εἰς τὰς πλατείας, ἕνα ὑπαίθριον παζάρι προσελκύει τοὺς διαβάτας. Σήμερα δὲν ὑπάρχουν πλέον δρόμοι χωρὶς ἐμπορικά. Καὶ ἂν ὑπῆρχαν, θὰ μᾶς ἐφαίνοντο πένθιμοι εἰς τὴν μονοτονίαν των καὶ μελαγχολικοὶ εἰς τὴν μοναξιά των. Τοὺς ἔχουμε συνειθίσει. Ἡ κρυστάλλινη βιτρίνα κατέλαβε μέρος ἀναφαίρετον εἰς τὴν καθημερινὴν δραματικήν μας διασκέδασιν. Εἶνε ὡσὰν τὰ κρύσταλα τοῦ τηλεσκοπίου, πίσω ἀπὸ τὰ ὁποῖα βλέπομεν ὅλην τὴν πόλιν. Μέσα σὲ μιὰ πόλιν ἄγνωστη, ἡ βιτρίνες ἀποτελοῦν τὸ σαλόνι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων. Ἐκεῖ ἁπλώνονται ὅλα τὰ κάλλη καὶ ὅλη ἡ αἰσθητική, ἐκεῖ ἐπιδεικνύεται ἡ πολιτισμένη ἐξέλιξις τῶν κατοίκων. Πίσω ἀπὸ τὶς βιτρίνες τῶν ἐμπόρων βλέπει κανεὶς τὸ ποιὸν τῶν πελατῶν των, ὅπως ἐπάνω εἰς τὰ τραπεζάκια τῶν ὑπαιθρίων πωλητῶν, ὅλην τὴν εὐπιστίαν τῶν διαβατῶν. Μία πόλις ποὺ θὰ ἔκλεινε τὶς βιτρίνες τῶν μαγαζιῶν καὶ θὰ ἐξεδίωκε τοὺς ὑπαιθρίους της ἐμπόρους, θὰ μᾶς ἐφαίνονταν σήμερα ἀνυπόφορη, χολερόπληκτη, ἕνα εἶδος πόλεως ὑπὸ καραντίναν.

Τί θὰ ἐλέγαμεν ὅμως ἐὰν συνέβαινε τὸ ἀντίθετον; Ἐὰν μία πόλις μετεβάλλετο ἀποτόμως εἰς παζάρι, χωρὶς κατοικίας, χωρὶς διαλείμματα εἰς τὸν ἐμπορικόν της ὀργασμόν; Δὲν ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς τραγικωτέραν ζωὴν δι' ἕνα πληθυσμόν. Εἶναι ἡ μόνη μέθοδος διὰ τὴν μετάδοσιν τῆς καλπαζούσης ἠλιθιότητος εἰς τοὺς κατοίκους. Εἶνε ἡ μέθοδος τῆς ἀποβλακώσεως διὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Νὰ μία τέτοια πόλις, ἐδῶ, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ θεὸς νὰ δώσῃ νὰ καταστραφῇ γρήγορα! Κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ τὴν χρησιμότητά της, ἀλλὰ ὅλοι θέλουν ἐφήμερην τὴν ὕπαρξίν της. Εἶνε ἡ «πόλις» ποὺ ἐκτίσθη μὲ ξύλινα παραπήγματα, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Βερσαλλιῶν, καὶ ὠνομάσθη ἐμποροπανήγυρις τῶν Παρισίων. Μία ἀληθινὴ πόλις. Μὲ τὰς λεωφόρους της, τοὺς δρόμους της, τὰς συνοικίας της, τὰ μεταφορικά της μέσα, τὴν ἀστυνομίαν της καὶ τὸν πυροσβεστικόν της λόχον. Μία ἐμποροπανήγυρις, ὅπου κυκλοφοροῦν αὐτοκίνητα ἀνάμεσα εἰς τὰ παραπήγματα τῶν ἐκθετῶν καὶ ὅπου πρέπει νὰ ἔχετε μεγάλην ἀντοχὴν εἰς τὴν πεζοπορίαν διὰ νὰ διασχίσετε μερικὰ χιλιόμετρα τῆς ἐκτάσεώς της. Λέγουν ὅτι ἡ ἐμποροπανήγυρις τῶν Παρισίων δὲν εἶνε ἡ πρώτη εἰς ἔκτασιν, καὶ ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μεγαλύτεραι καὶ ἐπιβλητικώτεραι. Κάτι ποὺ ἐνθυμίζει τὰ μαμούθ, ἐμπρὸς εἰς τὰ ἀρνάκια τοῦ γάλακτος. Ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλλάξοι! Τὸ νὰ ὑποστῇ κανεὶς ὅλην αὐτὴν τὴν ἐμπορικὴν σύγχυσιν, αὐτὸν τὸν πυρετὸν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, εἶνε ἤδη ἕνα δεῖγμα ἐγκεφαλικῆς ἀντοχῆς! Ποιὸς ἐγγυᾶται διὰ τὰ μεγαλύτερα;

Ἡ ἐφετεινὴ ἐμποροπανήγυρις καταλαμβάνει ἀπὸ τῆς πύλης τῶν Βερσαλλιῶν, πολλὰ χιλιόμετρα εἰς ἔκτασιν, ἔξω τῶν Παρισινῶν τάφρων. Ἕνα ὀγκωδέστατον βιβλίον εἶνε ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἐπισκέπτου. Ἔτσι ἀπὸ τὴν εἴσοδον σᾶς πιάνει ἴλιγγος. Εἰς κάθε γωνίαν σᾶς προσφέρουν ἕνα σχέδιον κατατομῆς καὶ κατανομῆς τῆς ἐκθέσεως. Εἶναι ἕνα σχέδιον ἀληθινῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν καλεῖσθε νὰ ἐπισκεφθῆτε χωρὶς διακοπήν. Κάθε τόσο, ἕνα γραφεῖον πληροφοριῶν, εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας διὰ νὰ σᾶς κατατοπίζῃ. Ἂν κουρασθῆτε, ἔχετε πρόχειρα τὰ μικρὰ ἠλεκτρικὰ λεωφορεῖα ποῦ σᾶς περιφέρουν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τῆς ἐκθέσεως. Ὁδηγοί, ὅσους θέλετε διὰ νὰ σᾶς διευκολύνουν. Ἐπιγραφαὶ διὰ νὰ σᾶς συγχύσουν περισσότερον τὴν παρατηρητικότητα. Μηχανήματα ἐν λειτουργίᾳ διὰ νὰ σᾶς ξεκουφάνουν. Ἀπὸ τοῦ ὕψους ἑνὸς τῶν δύο πύργων τῆς εἰσόδου ἕνας τερατώδης τηλεβόας, μυκᾶται καὶ σπείρει ἐκκλήσεις ἀφ' ὑψηλοῦ ὡς σάλπιγξ τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἐξαγγέλλει εἰδήσεις, δίδει πληροφορίας, κάμνει συστάσεις, ἐπεκτείνει τὴν διαφήμισιν ὡρισμένων ἐκθετῶν καὶ ἑνώνει τὸν βραχνὸν μυκηθμόν του εἰς τὸν ἐκκωφαντικὸν θόρυβον τῶν μηχανημάτων ἐν λειτουργίᾳ.

Τί νὰ ἰδῆτε καὶ τί νὰ πρωτοθαυμάσετε εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτήν. Ὅλαι αἱ βιομηχανίαι ἀντιπροσωπεύονται μὲ τὰ καλύτερα εἴδη των καὶ ὅλη ἡ μηχανικὴ ἀναζήτησις ἔφερεν ἐδῶ τὰ ἀρτιώτερα δειγματολόγιά της. Ὑπάρχει ὅλη ἡ κλίμαξ τῶν τελειοποιήσεων, ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἀθυρμάτων μέχρι τῶν μηχανημάτων ποῦ τρυποῦν τὴν γῆν καὶ τὴν σκληρότερην ὕλην. Ὑπάρχουν καλαισθητικὰ ἀντικείμενα, διακοσμητικὰ εἴδη, χιλίων εἰδῶν κομψοτεχνήματα ποῦ ἔχει παραγάγει ἡ τάσις τῆς δημιουργίας πρωτοτύπων εἰδῶν. Ἀφθονοῦν βέβαια τὰ εἴδη ποῦ χρειάζονται ἀπαραιτήτως εἰς τὰς σημερινάς μας ἀνάγκας, καὶ εἶνε ἄπειρα τὰ προϊόντα τῆς διατροφῆς. Βλέπει κανεὶς τὰς στιβαγμένας ποσότητας καὶ ἐναλλαγὰς τῶν τροφίμων καὶ ἔχει σαφῆ ἰδέαν τῆς περιπλοκῆς τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν εἰς τὴν ἁπλῆν ὑπόθεσιν τῆς διατροφῆς μας. Ἔπειτα, κάθε γωνία γῆς παράγει τὸ ἰδικόν της εἶδος κατὰ προνόμιον καὶ ὑπερηφανεύεται. Ἕνα εἶδος τοπικισμοῦ ἐγωϊστικοῦ, σωβινιστικοῦ, κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῶν προϊόντων. Καὶ εὐθὺς κατόπιν ἔρχεται φανατικώτερος, ἀλαζονικώτερος, ὁ ἐθνικισμὸς ποῦ χωρίζει τοὺς ἐκθέτας καὶ τὴν παραγωγήν των εἰς φυλάς.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πάλην, εἰς τὸν διεθνῆ αὐτὸν συναγωνισμόν, εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος ἑκάστου Ἔθνους, εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς ποιότητος τῶν ἐθνικῶν εἰδῶν, εἰς τὴν ὑπερήφανον ἔκθεσιν τῶν ἀποκλειστικῶν προϊόντων ἑκάστης χώρας, ἐκείνων ποῦ δὲν παράγονται πουθενὰ ἀλλοῦ τόσον τέλεια, καὶ ποῦ δὲν ὑπάρχουν ἄλλα τόσον φημισμένα, συμμετέχει, ἀλλοίμονον, τρισαλλοίμονον! καὶ ἡ Ἑλλάς.

Τί κακορίζικοι ποῦ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πέρνουν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐμφανίσουν τὴν Ἑλλάδα ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰς μίαν διεθνῆ ἔκθεσιν, ὅπως ἡ ἐμποροπανήγυρις τῶν Παρισίων. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἔμποροι, βιομήχανοι, ἐξαγωγεῖς, ὀργανωταί, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποῦ ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχουν τόσην ὀλίγην συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας των; Καὶ πῶς ἠμποροῦν νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὸν ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν κόσμον;

Τὸ ἑλληνικὸν περίπτερον ἀνέλαβε νὰ τὸ ὀργανώσῃ τὸ ἐν Παρισίοις ἑλληνικὸν ἐπιμελητήριον πρὸς ὄνειδός του. Διότι τὸ ὀργάνωσε τὴν τελευταίαν στιγμήν, διὰ νὰ δείξῃ τάχα τί ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅταν θέλῃ, μόνον του, χωρὶς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀντιπροσώπου του. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀξιοδάκρυτον.

Εἰς ἕνα τετράγωνον κιόσκι, διπλάσιον ἀπὸ τὰ κιόσκια τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, ἔχει κλεισθῇ ἡ ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια. Νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω τὰ ἐκθέματα ποῦ συνεκέντρωσε τὸ περίφημον αὐτὸ ἐπιμελητήριον. Δύο δοχεῖα μέλι, ἕνα πιᾶτο σταφίδες Κορίνθου —μὴ νομίσετε ὅτι μειώνω ἐπίτηδες τὴν πραγματικότητα!—μόνον ἕνα πιᾶτο σταφίδες, δύο ἔπιπλα κατασκευασθέντα ὑπὸ

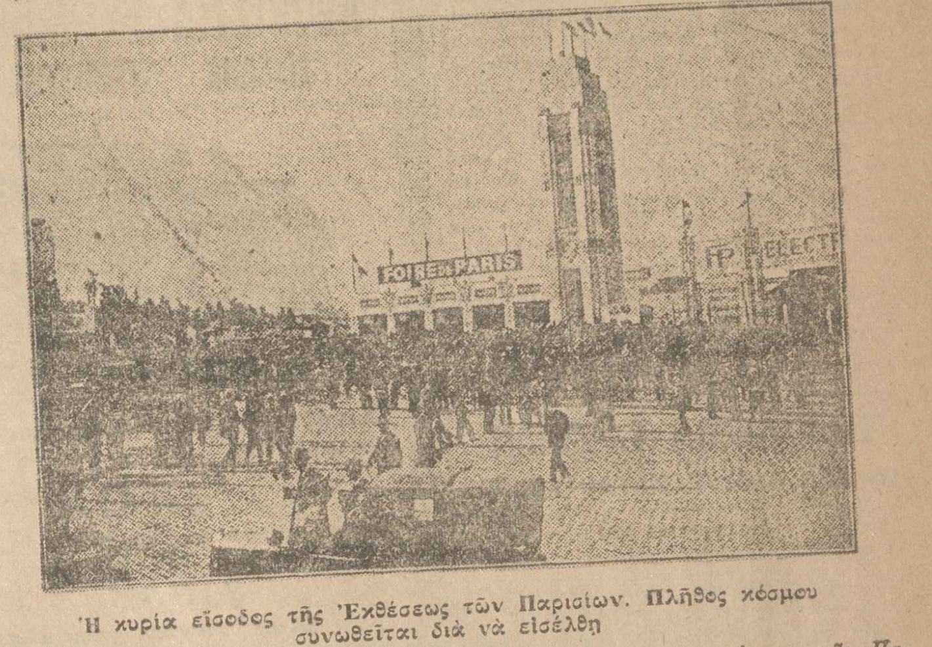

Ἡ κυρία εἴσοδος τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων. Πλῆθος κόσμου συνωθεῖται διὰ νὰ εἰσέλθῃ

Ἕλληνος ἐπιπλοποιοῦ ἐγκατεστημένου ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν εἰς τὸ Παρίσι, δύο γοῦνες ἀπὸ κιτρινισμένην ἀλεποῦ, μερικὲς δαντέλλες καὶ τέσσαρας φωτογραφίας τοῦ κ. Μπουασονᾶ.

Καὶ δὲν ἐντράπηκαν νὰ παρουσιάσουν ἔτσι τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν ἐπροτίμησαν νὰ μὴ δεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς θέσεως διὰ τὸ ἑλληνικὸν περίπτερον. Καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τιτλοφοροῦνται, ἑλληνικὸν ἐπιμελητήριον μὲ πρόεδρον, ἕνα τραπεζίτην, ὁ ὁποῖος συνιστοῦσεν εἰς τοὺς πελάτας του δι' ἐγκυκλίων νὰ καταστρέψουν μίαν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, κερδοσκοποῦντες χωρὶς ἐπίγνωσιν τῶν συνεπειῶν. Διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἰδοὺ μία ἀκόμη ἀφορμή,—τὸ ρεζίλευμά μας εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τῶν Παρισίων—διὰ τὴν παῦσιν ἐπὶ ἀντεθνικῇ συμπεριφορᾷ τοῦ προέδρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Παρισίων.

Εἰς τὸ βάθος τῆς ἐκθέσεως, μία ἑλληνικὴ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἡ τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, κατέλαβε χωριστὰ δύο περίπτερα καὶ ἐπιδεικνύει εἰς τὸ κοινὸν τὴν χρῆσιν τῆς Κορινθιακῆς εἰς τὰ κέϊκ, τὰ σταφιδόψωμα καὶ τὰ γλυκίσματα.

Πρέπει νὰ ἰδῆτε πῶς παρουσιάζονται τὰ ἄλλα Κράτη διὰ νὰ θρηνήσετε τὴν ἀναξιοπρέπειαν μὲ τὴν ὁποίαν παρουσιάσθη τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον. Πρέπει νὰ ἰδῆτε τὴν μικρὰν Ἐσθονίαν πῶς ὠργάνωσε τὸ περίπτερόν της. Ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἔχουν ἐδῶ τὰ καλύτερα εἴδη των. Ἔχουν τὰ Κράτη αὐτὰ ἕνα εἰδικὸν ὀργανισμὸν ἐκθέσεων εἰς τὸν τόπον των καὶ ἠμποροῦν νὰ ἐπιδεικνύουν ἀξιοπρεπῶς τὰ εἴδη των. Οἱ Μπολσεβίκοι ξεύρουν τί σημασίαν ἔχει ἡ ἐμπορικὴ προπαγάνδα καὶ τὸ περίπτερόν των εἶνε ἕνα μοντέλλο ἐκθέσεως. Χρειαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἕνα τέτοιον ὀργανισμόν, ἕνα μουσεῖον ἐμπορικόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ φεύγουν κάθε τόσο τὰ ἐκθέματα μας εἰς ὅλας τὰς διεθνεῖς ἀγοράς. Καὶ νὰ ἀπαγορεύσωμεν εἰς τὸν καθένα νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ὅταν δὲν ἔχῃ ἔλθει εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῶν ἐκθέσεων, ὅπως ἔπρεπε νὰ εἶχε ἀπαγορευθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Παρισίων, τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ πεῖσμα τῆς ἀπομονώσεώς του.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΜΟΝΙΜΩΝ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἐπίστρωσις δι' ἀσφαλτικοῦ σκυροδέματος (γρανιτασφάλτου) διαφόρων ὁδῶν τοῦ Δήμου Πειραιῶς, συμφώνως τοῖς ἐγκεκριμένοις σχετικοῖς ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας (Διεύθυνσιν Δημοσίων Ἔργων) ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ἀπὸ τῆς 11ης π.μ. μέχρι τῆς 1ης μ.μ. Τὰ ἔργα προϋπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς 7.000.000, ἡ δὲ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας τὴν ἑνδεκάτην (11ην) Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. Ἡ ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 300.000.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων Ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν

Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων

ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Διὰ νὰ καθαρίζετε τοὺς πνεύμονάς σας, καὶ νὰ ἀποφεύγετε τὸν βῆχα, τὸ συνάχι, τὰς ἀσθενείας τοῦ λάρυγγος καθὼς καὶ τὴν βρογχίτιδα. Μεταχειρισθῆτε
ΠΑΣΤΙΛΙΑΙ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα VALDA

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ "Ο ΦΑΡΟΣ" Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Α. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ αἱ διατυπώσεις τοῦ ταξειδίου σας ἠγγυημέναι, ἀναθέσατε εἰς τὸν ΦΑΡΟΝ τὴν ὑπόθεσίν σας.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ἀναγνωρίζονται παρ' ὅλων τῶν Ἑταιριῶν δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

ΜΟΝΟΝ οἱ ἐπιβάται τοῦ Φάρου ἔχουν τὰς καλλιτέρας καμπίνας ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ παρακολουθοῦνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας του μέχρι τελευταίας στιγμῆς.

Ο ΦΑΡΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ὡς Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐπισήμως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
2 Ἰουνίου «Βύρων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
7 » «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
22 » «Ἀσία» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
29 » «Σατούρνια» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
4 Ἰουλίου «Ἔδισων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
19 » «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ΑΥΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

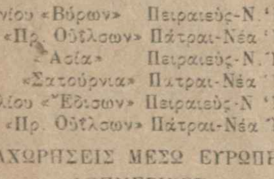

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 3.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μητροπόλεως 9.
ΚΟΖΑΝΗ ἔναντι Ἐθνικῆς Τραπέζης
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street
Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ
Η ΔΙΤΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ
ΜΕ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΔΡΑΧΜΟΥΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

Διὰ νὰ μὴ λείψη ἀπὸ κανένα Ἕλληνα ἰατρὸν ἢ φοιτητὴν τῆς Ἰατρικῆς ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα δίτομος ἐξ 800 σελίδων, 600 εἰκόνων ἐγχρώμων καὶ μή, ἐπὶ χάρτου ἀρίστου ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ, ἀπεφασίσαμεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν μεγάλην καινοτομίαν: Νὰ χορηγήσωμεν ταύτην ἀπὸ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ μὲ εἰκοσιπενταδράχμους μηνιαίας δόσεις. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἐν λόγῳ Ἀνατομικὴ δὲν περιορίζεται ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, εἰς τὴν ξηρὰν Ἀνατομικὴν περιγραφὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἐνδιατρίβει ἐν τῇ περιγραφῇ μᾶλλον εἰς τὰς σχέσεις τῶν διαφόρων ὀργάνων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ χρήσιμον ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, εἰς πάντα ἰατρὸν καὶ ἀπαραίτητον διὰ πάντα φοιτητὴν τῆς Ἰατρικῆς παρασκευαζόμενον διὰ τὰς ἐξετάσεις του καὶ τὴν ἐν γένει κατανόησιν τῆς Ἰατρικῆς. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα πλεονέκτημα τοῦ νέου τούτου βιβλίου, ὅπερ πρέπει ἀπαραιτήτως ἀντὶ πάσης θυσίας, νὰ ἀποκτήσωσιν ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ἰατροὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς καὶ διὰ τοῦτο προβαίνομεν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν καινοτομίαν μὲ τὴν πλήρη πεποίθησιν ὅτι προσφέρομεν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν. Τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων ὡρίσθη δρχ. 450. Πᾶς ἰατρὸς ἢ φοιτητὴς ἀποστέλλων διὰ συστημένης ἐπιστολῆς δρχ. 50 ὡς πρώτην δόσιν καὶ δρχ. 25 κατὰ μῆνα μέχρις ἐξοφλήσεως λαμβάνει ΑΜΕΣΩΣ ἐλευθέραν ταχυδρομικῶν τελῶν τὴν Ἀνατομικήν. Εἰς τοὺς προπληρώνοντας ἀποστέλλονται καὶ οἱ δύο τόμοι ἀντὶ δρχ. 400. Διεύθυνσις κ. Ν. Π. Μιχαλακέαν ὁδὸς Μεταξᾶ 18 Ἀθήνας. Ἀποστολαὶ καθ' ἑκάστην.

ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΟΙ
ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ MARSHALL
ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

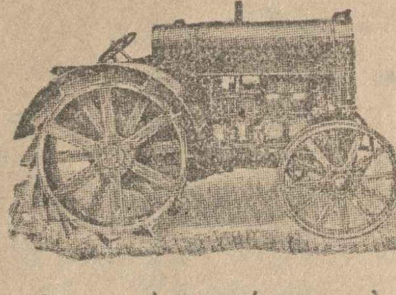

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ ΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ
Κόπτουσι πολὺ ψιλὸ τὸ ἄχυρο, διότι ἐκτὸς τῶν τυμπάνων τῆς τρόμπας καὶ τοῦ ἀχυροκοπτικοῦ τυμπάνου, εἶναι ἐφωδιασμέναι καὶ μὲ ἀχυροθλιπτικὸν τύμπανον. Δὲν κόπτουσι διόλου τὸν καρπόν.
Κινοῦνται καὶ μεταφέρονται μὲ πετρελαιοάροτρα ἀκαθάρτου πετρελαίου
"ΜΟΥΝΚΤΕLL,,
μὲ κινητῆρα πραγματικὸν ἀκαθάρτου πετρελαίου. Ἁπλούστατον εἰς τὸν χειρισμόν του. Ἐφέτος παρελήφθησαν
33 ΠΛΗΡΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
Παρέχονται μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς
ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ & ΚΑΖΑΖΗΣ
Ὁδὸς Ἀριστείδου 15 ΠΕΙΡΑΙΑ, Ὁδὸς Ὀλυμπίου Διαμαντῆ 33
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΒΟΛΟΣ, ΛΑΡΙΣΣΑ

ΚΟΝΙΑΚ
ΒΕΡΜΟΥΤ-ΛΙΚΕΡ
ΠΟΥΡΗ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΟΥΡΗΣ
1868
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΣΕΙΣΜΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΗ
ΚΑΡ & ΔΖΕΝΕΡΑΛ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΟΥΙΤΤΩΛ & Σ^{ΙΑ} (ΕΛΛΑΣ) Λ^{ΤΔ}
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μέγαρον Συρεγγέλα, τηλ. 4-26
ΑΘΗΝΑΙ: Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 1. τηλ. 2-34

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Τέρμα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλῖναι Α', Β', Γ' θέσεως. Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμονοθώραξ

ΑΝΤΛΙΑΙ
ΚΕΝΤΡΟΦΥΓΕΣ — ΕΜΒΟΛΟΦΟΡΟΙ — ΒΑΘΕΩΝ ΦΡΕΑΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ
Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ & Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 38 ΑΘΗΝΑΙ ΦΙΛΩΝΟΣ 61 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΡΟΦΥΛΑΞΑΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Ἡ μυῖγες σκορπᾶνε τὸ σπόρο τῆς κάθε ἀρρώστιας καὶ ὁ θάνατος ποῦ μᾶς θερίζει προέρχεται ἀπ' αὐτές.

Καὶ μέσα ἀκόμα στ' σπίτια μας αὐτὰ τὰ ἔντομα μεταφέρουν τὸν σπόρο τῶν κολλητικῶν ἀσθενειῶν ποῦ μάζεψαν στὰ διάφορα σκουπίδια καὶ σὲ κάθε σαπίλα.

Προφυλάξατε τὰ παιδιά σας
Τρομπάρετε FLIT

Σὲ λίγα λεπτὰ τὸ FLIT σκοτώνει ὅλα τὰ βρωμερὰ καὶ ἐπικίνδυνα ἔντομα μυῖγες, κοργιούς, κουνούπια, ψύλλους, κατσαρίδες κ.λ.π. Καταστρέφει τ' αὐγά τους καὶ τὰ ξετρυπώνει ἀπ' τὶς χαραμάδες ποῦ χώνονται.

Τὸ FLIT καταστρέφει τὸ σκῶρο καὶ τ' αὐγά του, μὰ δὲν πειράζει καθόλου τὰ ροῦχα.

Εἶνε τὸ πειὸ τέλειο ἐντομοκτόνο, μὲ μυρωδιὰ εὐχάριστη καὶ ἀκίνδυνη. Οἰκονομικὸ γιατὶ 100 ο)ο εἶνε ἡ δύναμί του, καὶ ἡ τιμή του μικρή, τὸ μεταχειρίζεται ὅλος ὁ κόσμος ἀνεξαιρέτως.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΚΗΣ & Σ^{ΙΑ}
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51—ΑΘΗΝΑΙ

FLIT
TRADE MARK REGISTERED
FLIT
DESTROYS Flies Mosquitoes Roaches Bed Bugs
ΦΟΝΕΥΕΙ
ΤΕΣ ΜΥΙΓΕΣ ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΡΟΥΣ
ΤΑ ΜΕΡΜΗΓΚΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΡΓΙΟΥΣ

Η ΠΛΗΡΩΜΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (β' Πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην 28ην, 29ην καὶ 30ὴν Μαΐου ἐ. ἔ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Ἀρ. Μητρ.		Ἐπαρχίας
58	Ἀϊδινίου	Ἡλιουπόλεως
476	Ἀδριανουπόλεως	Ἀδριανουπόλεως
91	Ἀραβάν	Ἰκονίου
37	Ἀλατσάμ	Ἀμασείας
39	Ἁγιασματακίου	Δέρκων
19	Ἀδᾶ - Τεπέ	Δαρδανελλίων
38	Ἀκαλάν	Δέρκων

Οἱ δικαιοῦχοι, ὡς ἐδηλώθη ἤδη θὰ εἰσπράττωσι μόνον τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀποζημιώσεώς των μετρητά, διὰ δὲ τὰς ἀναλογούσας ὁμολογίας των θὰ λαμβάνωσι μίαν προσωρινὴν ἀπόδειξιν τῆς Τραπέζης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλάττωσι καλῶς οὕτως ὥστε ὅταν ἐκτυπωθῶσιν αἱ ὁμολογίαι καὶ κληθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς Τραπέζης διὰ νὰ τὰς παραλάβωσιν θὰ προσαγάγωσιν αὐτοπροσώπως τὴν προσωρινὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν διὰ νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἀπόδειξις αὐτὴ δὲν εἶναι ἐμπορεύσιμος καὶ δὲν πρέπει οἱ δικαιοῦχοι νὰ τὴν πωλήσωσιν ἢ νὰ τὴν ἐνεχυριάσωσι διότι θὰ εἶναι ἔπειτα ἀδύνατον νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των ἐν καιρῷ.

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὰ μετρητά των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων, τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταὐτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι ὁ δικαιοῦχος εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένος εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν του ὀκτὼ (8) μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς του.

Αἱ προσφυγικαὶ Ὀργανώσεις εἰδοποιοῦνται ὅτι τὰ ἔντυπα πιστοποιητικῶν θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

(Συνεταιρισμὸς Καταναλωτῶν)

Ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. καὶ εἰς τὰ ἐν Λαρίσῃ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας, τὴν προμήθειαν ὑλικῶν δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ, προβλεπομένης συνολικῆς ἀξίας περίπου δραχμῶν 400.000 (τετρακοσίων χιλιάδων) συμφώνως τῇ ἐγκεκριμένῃ μελέτῃ καὶ τοῖς ὅροις συγγραφῆς.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς ἐκ τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 21 Μαΐου 1928

Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Νικόλαος Φίλιος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 4000 χιλιογράμμων βάμβακος ὑδροφίλου καὶ 1500 χιλιογράμμων βάμβακος κοινοῦ ναρθήκων, ἐνεργηθησόμενος ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὴν 2 Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς διὰ προφορικῶν προσφορῶν.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν οἱ αὐτοὶ μὲ τοῦ προηγουμένου διαγωνισμοῦ εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ ΙΥ γραφεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως Ὑγειον. Ὑπηρεσίας.

Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν ἐκλογικῶν εἰδῶν ἤτοι ψηφοδελτίων, φακέλλων, βιβλίων καὶ κιβωτίων, ἐνεργηθησομένην τὴν 2 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10-12 μ.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Διοικητικῷ Τμήματι.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

Δ. Γ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ Ἰατρὸς συφιλιδολόγος, δερματολόγος, τ. βοηθὸς τῶν Δερματολογικῶν κλινικῶν Πανεπιστημίων Βιέννης, Λειψίας. Σατωβριάνδου 52 α 9—1, 4—8.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον Βερροίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως Βερροίας κατὰ τὴν 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι Βερροίας.

Τὸ ἔργον συνιστάμενον εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν χυτοσιδήρων σωλήνων καὶ κατασκευὴν δεξαμενῆς ὑδρεύσεως προϋπολογισθεῖσα εἰς 1.100.000, ἡ δὲ καταθετέα ἐγγύησις εἰς 60.000 δραχμάς.

Πάντα τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ Βεροίας, δύναται δὲ νὰ λάβουν γνῶσιν αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθημερινῶς κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι κεκτημένοι δίπλωμα διὰ πάσης φύσεως ἔργα.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Βερροίας

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΤΑ ΝΕΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΜΠΙΣΚΟΤΩΝ
Γ. ΕΞΑΡΧΟΣ (ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ)
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
Ὁδὸς Ἰάκχου ἀριθ. 18. Γραφεῖον Στοὰ Ἀρσακείου ΠΑΖΑΡ
ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΕΦΑΜΙΛΛΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ-ΑΣΥΓΚΡΙΤΑ ΜΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Πρωτίστως ὑγιεινά. Τελεία ἐπιστημονικὴ κατασκευή. Καθαριότης ἀπαράμιλλος. Φημισμένα ὡς τὰ Ἀγγλικά. Ἁγνότης ὑλικῶν καταφανής. Ποικιλία θαυμασία.
ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΣΑΣ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ
Ζητήσατε ΑΘΗΝΑΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΑ στὰ καλὰ Καταστήματα.—Ζητοῦνται μόνιμοι ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς Ἐπαρχίας.

Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20-22
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΝΕΟΝ 44
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Α') ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ & ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ
JOHNE-WERK
Ἀνώνυμος ἑταιρία Μηχανῶν Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας Bautzen τῆς Σαξωνίας ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ: Τῶν καθέτων τυπογραφικῶν πιεστηρίων TIP—TOP καὶ MONOPOL μὲ κυλινδρικὸν μελανεῖον, τὰ μέγιστα διαδεδομένων ἐν Ἑλλάδι. Χειροπιεστηρίων Boston. Κυλινδρικῶν Λιθογραφικῶν Πιεστηρίων 2 χρωμάτων «Offset Bautzen». Τῶν περιφήμων ταχυκοπτικῶν χάρτου «Perfekta» καὶ ABR εἰς 15 διαφόρους τύπους. Διαφόρων βοηθητικῶν μηχανημάτων τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας. Ζητήσατε εἰδικὸν κατάλογον εἰς τὴν ἑλληνικήν.

BOHN & HERBER
Ἐργοστάσια Μηχανῶν καὶ Χυτήρια ἐν Wurzburg Βαυαρίας.
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ: Τῶν περιφήμων ἐπιπέδων τυπογραφικῶν ταχυπιεστηρίων τύπου Record εἰς 5 μεγέθη καὶ Ultra-Record μετὰ ἢ ἄνευ αὐτομάτου χαρτοθέτου. Ἅπαντες οἱ ἄξονες τῶν μηχανῶν μας λειτουργοῦν ἐντὸς ἐνσφαιρῶν Τριβέων (Ρουλεμάν).

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
Στερεοτυπίας, Λιθογραφικὰ πιεστήρια, Ραπτικαὶ Μηχαναὶ Βιβλιοδεσίας, Διπλωτικαὶ Χάρτου, Χαρακοκοπτικαὶ καὶ Βιβλιοδετικαὶ καὶ Κυτιοποιΐας, Φωτοτσιγκογραφικὰ Μηχανήματα, Πρέσσαι Διορθώσεων.

OTTO-BAER
Ἐργοστάσια χρωμάτων Τυπογραφίας—Λιθογραφίας ἐν Radebeul-Dreiden. Ἡ μεγαλυτέρα παρακαταθήκη Τυπογραφικῶν καὶ Λιθογραφικῶν Μελανῶν ὡς καὶ Πάστας Κυλίνδρων. Προμηθευταὶ τῶν μεγαλυτέρων Ἑλληνικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ἐργοστάσια διεθνοῦς φήμης.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Συνθετηρίων, Γραμμῶν, Μετάλλων, Σελιδοθετῶν, Γωνιοκοπτῶν καὶ λοιπῶν ὑλικῶν τυπογραφίας, Τσόχες, Μῆτρες, Κορδέλλες, Καουτσοὺκ κ.λ.π. πρὸς χρῆσιν Κυλινδρικῶν Πιεστηρίων Ἐφημερίδων.

Β') ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ
HATZ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΩΝ ΕΝ RUHSTORF
Κινητῆρες Diesel Δίχρονοι 4, 6, 9, 14 καὶ 20 ἵππων δυνάμεως. Ἡ κινητήριος Δύναμις ἥτις προτιμᾶται ἀπὸ κάθε ἐπιχείρησιν βιομηχανικὴν καὶ Γεωργικήν. Δι' ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις κινήσεως καὶ φωτὸς διὰ Ναυπηγεῖα, ἐργοστάσια καὶ ἀτμόπλοια, διὰ τὴν κίνησιν συμπιεστήρων ἀντλιῶν, γερανῶν, μύλων, πριονιστηρίων κ.λ.π. Οἰκονομία εἰς καύσιμον ὕλην 40—80 ο)ο ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμόν.

LINDE
Ἐργοστάσια Παγοποιητικῶν Μηχανῶν ἐν Wiesbaden Γερμανίας. Ἐγκαταστάσεις ψύξεως δι' ὁλόκληρα διαμερίσματα. Ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς Πάγου. Σύνθετοι ἐγκαταστάσεις ψύξεως καὶ Παραγωγῆς Πάγου. Αὐτόματα ψυγεῖα δι' ὅλας τὰς χρήσεις δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τύπου «Autobolar».

PANHARD & LEVASSOR
Ἐργοστάσια μηχανῶν κατεργασίας ξύλου καὶ αὐτοκινήτων ἐν Παρισίοις. Τὸ μεγαλείτερον καὶ εἰδικώτερον ἐργοστάσιον τῆς Εὐρώπης διὰ μηχανὰς Κατεργασίας ξύλου. Πριονοκορδέλλαι εἰς ὅλους τοὺς τύπους. Πλάναι κλπ.

ROBERT KIEHLE
Ἐργοστάσια Μηχανῶν κατεργασίας καὶ ἐπεξεργασίας Δερμάτων ἐν ΛΕΙΨΙΑ. Πάσης φύσεως εἰδικὰ Μηχανήματα Βυρσοδεψίας.

WOTAN WERKE
Ἐργοστάσια Μηχανουργικῶν ἐργαλείων καὶ Μηχανημάτων. Φρέζες—Γραναζοκόπται—Τροχοὶ—Τόρνοι—Ἐργαλεῖα Ἀκριβείας.

OTTO PRESSLER
Ἐργοστάσια Ἐπιστημονικῶν Ἐργαλείων καὶ Ὀργάνων ἐν ΛΕΙΨΙΑ. Ὄργανα, Ἐργαλεῖα καὶ Συσκευαὶ δι' Ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ Ἐργαστήρια καὶ Χημεῖα.

B. E. W.
Ἠλεκτρικὰ Ἐργοστάσια τῆς Βαυαρίας ἐν Μονάχῳ. Ἠλεκτροκινητῆρες παντὸς τύπου καὶ πάσης δυνάμεως, διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν χρῆσιν.

SEITZWERKE
Ἐργοστάσια Μηχανῶν, φίλτρων καὶ Ἀποστειρωτικῶν συσκευῶν διὰ ἐργοστάσια Οἰνοποιΐας.

KELLER & KNAPPICH
Μηχανήματα ὀξυγονοκολλήσεως—Φορηταὶ συσκευαί.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ
ΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΕΓΓΥΩΝΤΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΥΠΕΡΟΧΗΝ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Ἀναγράφουσαι αἱ ἑσπεριναὶ βενιζελίδες τὴν ἀδέκητον καὶ θλιβερὰν διὰ τοὺς ὑπουργησίμους των ἀγγελίαν τῆς τροπῆς τῆς καταστάσεως πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως, εὑρέθησαν εἰς κωμικὴν ἀνάγκην νὰ παρουσιάσουν καὶ ταύτην τὴν τροπὴν ὡς σύμφωνον πρὸς ὅσα ἐξ ἀρχῆς τῆς κρίσεως ὁ Ἀρχηγός των συνίστα! Ὁ πτωχὸς ὁ κ. Βενιζέλος μὴ δὲν εἶχεν ἐκλιπαρήσει τὸν κ. Καφαντάρην νὰ μὴ παραιτηθῇ; Ἀδιάφορον ἂν διὰ τῆς γνωστῆς ἐπιστολῆς του τοῦ συνίστα νὰ περιποιηθῇ τὴν ὑγείαν του. Μήπως δὲν ὡρκίσθη ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξιν ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν; Ἀδιάφορον ἐὰν ὡμίλησεν εἰς τὴν Λέσχην του προχθὲς ὡς ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς καταστάσεως θέτων τὸ ἀστεῖον δίλημμα: ἢ δέχονται οἱ ἀντίπαλοί μου τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ὁπότε μεταστρέφω διὰ νὰ ἐκπνεύσω εἰς τὴν ξένην (δάκρυα τῶν ἀκουόντων), ἢ ἀναλαμβάνω τὴν Ἀρχὴν καὶ λύω ὁριστικῶς τὸ καθεστωτικόν. Καὶ ὡς Κυβερνήτης ἀκόμη προχθὲς ἐβεβαίωσε τοὺς δημοκρατικοὺς Τάϊμς, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική του θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως. Αἱ δὲ ἐφημερίδες του ἐδημοσίευαν καὶ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ὑπουργῶν του: Ἄθως Ρωμάνος, Παναγῆς Βουρλούμης, Πετρίδης, Κασσαβέτης, Γόντικας, Κανναβὸς κλπ. κλπ., οἱ ὁποῖοι πάντες ἀνέμεναν χθὲς νὰ εἰδοποιηθοῦν διὰ τὴν ὁρκωμοσίαν, ὁπότε ἐνέσκηψεν ὁ ἀπροσδόκητος δι' αὐτοὺς κεραυνός, καὶ ἔσπευσαν οἱ δυστυχεῖς, πελιδνοὶ εἰς τὴν Κηφισσιὰν διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἂν πράγματι ὁ Μέγας Ἐπανενσκήψας θὰ παρέμενεν ἔξω τῆς Ἀρχῆς. Τοιουτοτρόπως ὁ γενικὸς ἀπολογισμὸς τῆς τελευταίας πολιτικῆς ἀποπείρας τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι, εἰς τὰς μεγάλας γραμμάς, ὁ ἀκόλουθος:

Ἐξεκίνησε πρὸς κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς καὶ ἀπέμεινε μὲ νέα διπλώματα ὑπεξαιρέσεως(?) καὶ μὲ τὴν θανάσιμον ὑπόληψιν τῶν «Τάϊμς», ὅτι εἶναι συνηθισμένος νὰ ἐπικρατῇ διὰ τῶν ξένων λογχῶν.

Ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὸ κόμμα ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην καὶ συνετέλεσεν ἐκουσίως εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου Προοδευτικοῦ κόμματος, ἀποσχισθέντων ἐκ τοῦ Βενιζελικοῦ 27 μελῶν.

Ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τοῦ καθεστωτικοῦ καὶ προέβαλε διλήμματα εἰς τὸν ἀντίπαλον πολιτικὸν κόσμον καὶ τὰ διλήμματά του ἔμειναν μετέωρα ἀναρπασθέντα ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, αὐτὸς δὲ ἀναγκάζεται, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κολοβωθέντος κόμματος νὰ δηλοῖ ὅτι θὰ δώσῃ ψῆφον εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπὶ πλέον, δὲν δύναται κἂν νὰ παρηγορηθῇ ἐπαναλαμβάνων τὸ λόγιον τοῦ Φραγκίσκου Α' μετὰ τὴν ἧτταν του: «Τὰ πάντα ἀπώλοντο, πλὴν τῆς τιμῆς».

Η ΑΠΟΡΙΑ Καὶ ἐρωτᾷ πικροθύμως ἡ μία τῶν ἀπογευματινῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων: «Ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ μὴ μεταβληθῇ τίποτε εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας, ἦτο ἀνάγκη ν' ἀναστατωθῶμεν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν κρίσιν, νὰ δημιουργηθοῦν κίνδυνοι περιπλοκῶν σοβαρῶν, νὰ ἀπασχοληθῇ καὶ πάλιν μαζί μας ὁ παγκόσμιος Τύπος;» Ἡ ἀπορία της εἶνε λογικωτάτη, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι θὰ ἔπρεπε τὴν ἐρώτησίν της νὰ τὴν ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Διότι αὐτὸς ἐδημιούργησε τὴν κρίσιν, αὐτὸς τοὺς κινδύνους τῶν περιπλοκῶν, αὐτὸς ἔκαμε νὰ ἀπασχοληθῇ μαζί του καὶ ὁ ξένος Τύπος καὶ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ πῶς ἐπεκράτει ἄλλοτε διὰ τῶν ξένων λογχῶν. Διὰ νὰ πεισθῇ δὲ ἡ διαπορούσα ἐφημερὶς ὅτι ὁ πάτρων της πταίει μόνον δι' ὅλα αὐτά, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ: θὰ συνέβαινε τίποτε ἐξ αὐτῶν ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρενοχλῶν τὸν Θουκυδίδην;

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΑ *Ἡ ἵδρυσις ἑνὸς νέου κόμματος, μέλλοντος νὰ προστεθῇ εἰς τὰ τόσα ἤδη ὑπάρχοντα, κόμματος δὲ πρὸς τὰς κεντρικὰς γραμμὰς τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπίπτωμεν, θὰ μᾶς ἄφινεν ὅλως ἀδιαφόρους, ἐὰν ἡ ἵδρυσις τοῦ νέου ὑπὸ τὸν κ. Γ. Καφαντάρην πολιτικοῦ κόμματος δὲν εἶχε τὴν ἠθικὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷ ἀκριβῶς ἐκ τοῦ λόγου, ὁ ὁποῖος ἐπέφερε τὴν δημιουργίαν του. Ὁ κ. Καφαντάρης ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀνευθύνων γνωμῶν καὶ τῶν θελήσεων τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ ἐννοοῦντος νὰ σατραπεύῃ ἀδιαφιλονικήτως. Καὶ ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἀνεξαρτήτου ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον προσῆλθε τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀποτελούντων τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἠξίωσεν ὁ κ. Βενιζέλος νὰ τοῦ ἀποδοθῇ, ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἠθικῆς τιμωρίας τοῦ κακοῦ γέροντος.*

ΑΥΤΑ ΑΚΡΙΒΩΣ Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἁρπάζεται ἀπὸ δύο χαρακτηρισμούς, ἕνα τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη καὶ ἕνα τοῦ κ. Βενιζέλου, ποῦ δίδει μὲ ἀμεροληψίαν ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος εἰς τὰ δημοσιευόμενα ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» Πολιτικὰ του Ἀπομνημονεύματα διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ συμφέροντα εἰς αὐτὸ κομματικὰ συμπεράσματα. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁμιλεῖ ἡ Α.Β.Υ. περὶ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν δεικνύει τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν λεπτότητα καὶ τὸν ἱπποτισμὸν τοῦ Ὑψηλοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς προθέσεώς Του ὅπως ἱστορήσῃ τὰ γεγονότα καὶ παρουσιάσῃ τὰ πρόσωπα χωρὶς καμμίαν προκατάληψιν καὶ καμμίαν μνησικακίαν. Αὐτὰ δὲ ἀκριβῶς τὰ προσόντα τοῦ συγγραφέως προσδίδουν περισσοτέραν βαρύτητα εἰς ὅσα ἄλλα περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου γράφει, τὰ ὁποῖα τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» δὲν κρίνει, φαίνεται, σκόπιμον ν' ἀναφέρῃ.

ΠΑΖΑΡΕΥΜΑΤΑ Ὁ Μέγας Ἀπατεών, ὅταν ἤκουσεν, ὅτι ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν καταρρίπτει εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ παζαρέματος τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, παρετήρησε μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ἠθικὴν ἀναισθησίαν, ὅτι ὅλαι αἱ συμβάσεις εἶνε προϊὸν μακρῶν παζαρευμάτων. Κρίνων ἐξ ἰδίων, —καὶ ὁ ἴδιος εἶνε ἱκανὸς τὰ πάντα νὰ παζαρεύσῃ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἐπικουρία τῶν ξένων λογχῶν—ἀθάνατοι «Τάϊμς»! — πιστεύει ὅτι ὅλα εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ἀρχαί, πεποιθήσεις, ἀντιλήψεις εἶνε ἀντικείμενα δοσοληψίας ὑπὸ συμφέροντας ὅρους. Καὶ ἤρχισε τὸ παζάρευμα, ὅπως οἱ Ἀθίγγανοι, προτείνων τὴν ἐλαχίστην δυνατὴν τιμὴν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, τὴν ἐξευτελιστικῶς ἐλαχίστην τῶν τιμῶν—τὸν ἑαυτόν του—προσφερθεὶς ν' ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἑλλάδος. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ χωρὶς κανὲν ἀντάλλαγμα, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀναξιόπιστον τοῦ παζαρομανοῦς.

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ καὶ πάλιν κυβέρνησις διὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ κοινά, ἀπολακτιζομένης τῆς βενιζελικῆς αὐτῆς ἐπιδρομῆς, ὑπενθυμίζομεν, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἀπολαβαὶ τοῦ κατωτέρου ἰδίως δικαστικοῦ προσωπικοῦ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου εἶνε πενιχρόταται, ὅλως ἀνεπαρκεῖς, μηδόλως ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας. Ἡ ἐπὶ τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ἐπιτροπὴ τοὺς ἐλησμόνησεν εἰς τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν της, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ τοὺς λησμονήσῃ καὶ ἡ Πολιτεία.

ΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ Οἱ σταλέντες παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ Λουτράκι μηχανικοὶ διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν οἰκημάτων, ἀπεφάνθησαν, ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισκευασθοῦν ἐντὸς δεκαπενθημέρου, ἀρκετὰ δὲ εἶνε καὶ ἐντελῶς ἄθικτα. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εἶνε καὶ τὰ λουτρά, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν ν' ἀρχίσουν ἀμέσως λειτουργοῦντα. Τὸ Λουτράκι, ὡς γνωστόν, δὲν ὑφίσταται, παρὰ μόνον χάρις εἰς τὰ λουτρά του καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ κάθε δυνατὴ μέριμνα διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ ἀμέσως ἡ λειτουργία των.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΙΑΤΟΥ Οἱ σεισμοπαθεῖς μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κιάτου διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει ἐκ τῆς ἀποφασισθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος τῆς 14ης Μαΐου 1927 περὶ ἀπολυτηρίων καὶ προαγωγικῶν ἐξετάσεων. Δι' αὐτοῦ τὰ τρία τέταρτα τῶν τελειοφοίτων ἢ ἀπορρίπτονται, ἢ παραπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν τὸν Σεπτέμβριον, ὁπότε δὲν θὰ δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν πλέον εἰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις οὐδαμοῦ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῶν δημοσίων σχολῶν διενεργοῦνται ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, καὶ διότι, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν μίαν μελέτην των, δὲν θὰ δύνανται νὰ μελετήσουν καὶ δι' ἄλλας ἐξετάσεις. Τὸ ὑπουργεῖον θὰ ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦν οἱ σεισμοπαθεῖς μαθηταὶ τοῦ Κιάτου.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ
ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 26 (Πρ[illegible] [illegible]λα).—Ἡ ἐφημερὶς «Πολίτικα» τοῦ Βελιγραδίου δημοσιεύει τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἡμιεπισήμων τινῶν κύκλων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ἧς ἐξουσιοδοτήθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο.

Αἱ συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο αἱ συνομολογηθεῖσαι τὴν 25ην Ἰουλίου τοῦ 1925 ρυθμίζουν ὁριστικῶς πολλὰ πολιτικά, νομικά, διοικητικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα ἀνακινηθέντα ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, τῆς συμφωνίας τῆς συνομολογηθείσης μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας εἰς Ραπάλλο, διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Σάντα-Μαργκερίτα καὶ τῆς Ρώμης τὸ 1924. Ὁ διακανονισμὸς τῶν ζητημάτων τούτων δὲν ὑπῆρξε πάντοτε εὔκολος. Πρόκειται ἐν τούτοις νὰ μάθωμεν ἂν τὰ ζητήματα ταῦτα ἠδύναντο καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ σύμβασις τῆς Ρώμης δὲν ἦτο εἰσέτι ἐν ἰσχύϊ νὰ ἐλύοντο καλύτερον παρ' ὅ,τι θὰ ἐλύοντο διὰ νέων διαπραγματεύσεων ὑπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν ἰταλονοτιοσλαυϊκῶν σχέσεων. Ἐπεκράτησεν ἡ σκέψις καθ' ἣν στιγμὴν εἶχον λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ Νοτιοσλαυΐα θὰ προήρχοντο ταχέως εἰς γενικὴν πολιτικὴν συμφωνίαν καὶ θὰ ἀνέβαλλον τὰ πάντα μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συμφωνίας ταύτης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἱ διαπραγματεύσεις παρείλκυον περισσότερον παρ' ὅσον ἐφαίνετο ἀναγκαῖον κατέστη προφανὲς ὅτι αἱ συνομιλίαι διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀναθεώρησιν τῶν συνομολογηθεισῶν συμβάσεων καὶ τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ ὅλων τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀφεώρων αἱ ρηθεῖσαι συμβάσεις θὰ ἀνεβάλλοντο διὰ μακροτέραν προθεσμίαν. Ἐν τοσούτῳ πλεῖστα ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων εἶνε μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν Νοτιοσλαυΐαν καὶ δὲν δύνανται ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας νὰ ἀφεθῶσιν ἐκκρεμῆ. Κατ' ἀκολουθίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔκρινεν ὅτι δὲν ἦτο πλέον λογικὸν νὰ μὴ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Σκουπτίναν πρὸς κύρωσιν αἱ συμβάσεις ὡς κατηρτίσθησαν καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον προσεχώρησεν εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην. Αἱ σχέσεις οὕτω μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας θὰ διασαφηνισθοῦν καλύτερον. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀληθὴς φύσις τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα τίθενται μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν σχέσεων πραγματικῆς φιλίας θὰ διεσαφηνίζετο καλύτερον.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΑΙΘΟΥΣΑ "ΑΤΤΙΚΟΥ,,
Σήμερον Κυριακὴ ὥραν 10 3/4 π.μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ:
ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 15, 25, 35 πωλοῦνται εἰς τὸ «Ἀττικόν».

ΟΑΣΙΣ-ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
ΗΧΩ

ΘΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
"ΤΡΙΑΝΟΝ,,
ΕΝΤΟΣ ΚΗΠΟΥ
ΘΕΣΕΩΝ 2.500
Πανεπιστημίου—Ἱπποκράτους 7
(Παραπλεύρως τοῦ ΝΤΕΛΙΣ)
Τὸ ἀριστοκρατικώτερον Βαριετὲ τῶν Ἀθηνῶν
ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΜΕΓΑ ΒΑΡΙΕΤΕ ΣΙΝΕΜΑ
Ὅλα τὰ καλύτερα Νούμερα τῶν Παγκοσμίων ΒΑΡΙΕΤΕ καθὼς καὶ αἱ καλύτεραι ΤΑΙΝΙΑΙ
ΤΙΜΑΙ
Πολυθρόναι μετὰ φόρου Δρχ. 30
Α' Θέσις » » » 20
Γεν. εἴσοδος » » » 10
"ΦΑΜΑ,,

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝΙΩΝ
Η 6^Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ
ΤΗΝΟΝ ΚΑΙ ΔΗΛΟΝ
Τὴν 3ην καὶ 4ην Ἰουνίου (Κυριακὴν καὶ Δευτέραν, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος) μὲ τὸ θαυμάσιον θαλαμηγὸν
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΓΙΑΣ
Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς, Σάββατον 2 Ἰουνίου, 10 1/2 μ.μ., καὶ ἐπάνοδος Τρίτην 5 Ἰουνίου, ὥραν 6 π.μ.
Ἡ ἐκδρομὴ θὰ κινηματογραφηθῇ ὑπὸ τῆς μεγάλης Κινηματογραφικῆς Ἑταιρείας Παραμάουντ.
Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια: Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» Ι. Δ. Κολλάρου καὶ Σίας, Σταδίου 50, Καταστήματα: Σαρντοπούλου-Κασδόνη ὁδὸς Σταδίου 25, Γιαννίσηπρωτόπαπα Αἰόλου 179, Κουτσουμάδη καὶ Σίας Σταδίου 9α. Ξενοδοχεῖον «Μητροπόλεως» ὁδὸς Σταδίου.
Ἐν Πειραιεῖ: Γραφεῖα Ἀτμοπλοΐας Τόγια.

"USKIDE,,
Αἱ σόλες καὶ τὰ τακούνια «ΟΥΣΚΑΪΔ» εἶνε ἀνεγνωρισμένα ὡς τὰ στερεώτερα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ καλύτερα δέρματα.

US
USKIDE
INUSABLE-IMPERMÉABLE-NE GLISSE PAS

ΔΕΝ ΓΛΥΣΤΡΟΥΝ, ΕΙΝΕ ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
Διατηροῦνται δυὸ φορὲς περισσότερον ἀπὸ τὰ καλύτερα δέρματα.
Εἶνε ἀναπαυτικὰ καὶ δὲν κουράζουν τὸ πόδι.
Διατηροῦν τὴν φόρμαν τοῦ ὑποδήματος.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 24 (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ
Ζητοῦνται σοβαροὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς ἐπαρχίας

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ
ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος τοῦ κ. Καφαντάρη συνῆλθον χθὲς εἰς σύσκεψιν οἱ φίλοι του βουλευταί. Μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐκτάκτως συγκληθεῖσαν σύσκεψιν τῶν φίλων βουλευτῶν τοῦ κ. Καφαντάρη, συνεζητήθη ἐν ἀρχῇ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ εἰς τὸ νέον κόμμα.

Ἀπεφασίσθη δὲ ὁμοφώνως ὅπως ὀνομασθῇ τοῦτο «Προοδευτικόν».

Ἐσυζητήθη κατόπιν εὐρέως ἡ στάσις τὴν ὁποίαν ὀφείλει τὸ κόμμα νὰ τηρήσῃ ἐπὶ τῆς σημειωθείσης, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἰδίως ἡμέραν, κινήσεως πρὸς διακανονισμὸν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐτέθησαν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ ἐπὶ τῆς τηρηθησομένης πορείας, ἀνέθεσε δὲ τὸ κόμμα ἐν λευκῷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συνεννοήσεων καὶ τὴν λῆψιν τῶν τελικῶν ἀποφάσεων εἰς τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος.

Εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι στερρὰ εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ κόμματος ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει τηρήσῃ τὴν σφραγίδα τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας του.

Οἱ βουλευταὶ οἱ ὁποῖοι παρέμειναν ὑπὸ τὸν κ. Καφαντάρην εἶνε οἱ ἑξῆς:

Ἀλαμανῆς Χ. Τρικκάλων, Ἀμπατζόπουλος Δ. Θεσσαλονίκης, Βελλιανίτης Ε. Κερκύρας, Γεωργιάδης Γ. Ἀθηνῶν, Γκλαβάνης Ε. Λαρίσσης, Κυριαζῆς Π. Κυκλάδων, Καφαντάρης Γ. Αἰτωλοακαρνανίας, Κίρκος Μ. Θεσσαλονίκης, Κρεμεζῆς Σ. Φθιωτιδοφωκίδος, Μαλακάσας Π. Φθιωτιδοφωκίδος, Μάρκου Α. Ἀχαΐοἠλιδος, Μελᾶς Α. Ἰωαννίνων, Μερλόπουλος Μεσσηνίας, Μεσαντζῆς Μ. Θεσσαλονίκης, Μιτᾶκος Κ. Θεσσαλονίκης, Μπακᾶς Γ. Πρεβέζης, Μπενάκης Δ. Μεσσηνίας, Μυλωνᾶς Α. Ἰωαννίνων, Πετσάλης Κ. Σπετσῶν, Σταυρίδης Ε. Καβάλλας, Στεργιόπουλος Χ. Φθιωτιδοφωκίδος, Στρατηγόπουλος Α. Ἀθηνῶν, Στρίγκος Γ. Πειραιῶς, Τσακανίκας Γ. Αἰτωλοακαρνανίας, Τσιγκόλης Ι. Αἰτωλοακαρνανίας, Χατζηνάκης Σ. Τρικκάλων, Ἐξηντάρης Γ. Καβάλλας.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗ

Ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Γ. Ἐξηντάρης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην ἐπιστολὴν δι' ἧς παραιτεῖται τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, προσθέτων ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ μετέχῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ ἐν περιπτώσει ἀνασυγκροτήσεως τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως ὁ κ. Ἐξηντάρης δὲν θὰ μετάσχῃ πλέον αὐτῆς.

Κατὰ τὸ νέον Σύνταγμα ἡ παραίτησις ἑνὸς βουλευτοῦ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Σῶμα.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΙΠΕΝ Ο ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ἐκ τοῦ «Προοδευτικοῦ Κόμματος» ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἐδημοσιεύθη εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ὁμιλῶν σήμερον πρὸς τοὺς φίλους του βουλευτὰς ἐχαρακτήρισεν αὐτοὺς ὡς «ἐπιλέκτους». Ὁ κ. Καφαντάρης εὐχαριστῶν τοὺς φίλους του, οἵτινες μετ' αὐτοῦ ἵδρυσαν τὸ νέον κόμμα εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Ὀφείλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν θερμήν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν στάσιν, τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας ἥτις μοῦ δημιουργεῖ ἱερὰς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν συνιδρυτῶν τοῦ νέου κόμματος. Ἐνόμιζα ὅτι τὸ νέον κόμμα θὰ εἶχε τὴν ἐμφάνισιν ἁπλοῦ πυρῆνος ἐπιδεκτικοῦ μελλοντικῆς ἐξελίξεως, ἤδη ὅμως πείθομαι ὅτι τὸ κόμμα μας δημιουργεῖται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἰσχυρὸν λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνων οἵτινες τὸ ἀπήρτισαν, λόγῳ τῆς δυνάμεως ἣν οὗτοι ἐκπροσωποῦν, λόγῳ τῆς πίστεως ἥτις συνενώνει καὶ θερμαίνει αὐτοὺς πρὸς νέους ἀγῶνας καὶ τέλος λόγῳ τῆς ἐκδήλου συμπαθείας μεθ' ἧς τὸ περιβάλλει τὸ σύνολον δύναταί τις νὰ εἴπῃ τῆς κοινῆς γνώμης.» Ταῦτα ἀκριβῶς ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ οὐδὲν πλέον.»

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 159489 τοῦ 1927 Δ.Υ.Σ. καὶ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 212)1)16 5)27 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν συναγωνισμὸν δι' ἐγγράφων ἐνσφραγίστων προσφορῶν, μὲ συμπλήρωσιν τιμολογίου τὴν ἐργασίαν ἐπενδύσεως διὰ μαρμάρων τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν Καταστημάτων τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου ἐν τῷ γηπέδῳ τέως Βασ. Σταύλων, ἐνεργηθησόμενον τὴν 5ην Ἰουνίου, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται μεταξὺ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν, ὡς καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν Γραφείων προμηθείας τῶν ἀπαιτουμένων μαρμάρων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν 40.000 δραχ. εἰς χρῆμα ἢ χρεώγραφα Ἐθνικῶν Δανείων, λογιζομένων μὲ τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς προηγουμένης ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν Τραπεζῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Τῆς προσμετρήσεως, τιμολογίου καὶ ὅρων συμφωνιῶν ὡς καὶ τῶν σχετικῶν σχεδιαγραμμάτων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως Κτημάτων.

Ἀντίγραφα σχεδίων χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1928

Ὁ Διευθυντὴς
Ε. ΔΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντ)ρχης Ἐπιμελ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΟΙΟΝ
Πωλεῖται τὸ πλοῖον «Προφήτης Ἠλίας» μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων πετρελαιοκίνητον, ἐν καλῇ καταστάσει, χωρητικότητος 50 τόννων, μάρκας «Σκάντια», μὲ μηχανὴν 35 ἵππων, ταχύτητος 7—8 μιλλίων, καραβόσκαρο ναυπηγηθὲν ἐν Σκιάθῳ, εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Διὰ πληροφορίας γράψατε κ. Γεώργιον Χατζηνῖκον εἰς Ἀργαλαστὴν Βόλου ἢ ἀπευθυνθῆτε κ. Κ. Παπαλεξάνδρου Γραφεῖα «Πρωΐας» ὥρας 12—2 καὶ 7—9 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ
ΠΡΟΣ ΛΗΨΙΝ ΜΕΤΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΩΝ
ΠΟΙΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἐστάλησαν πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Ἀθήναις εὑρισκομένους Μακεδόνας Βουλευτὰς προσκλήσεις, δι' ὧν ἐκλήθησαν νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ὅπως συσκεφθοῦν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας περὶ τῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες πρέπει νὰ γίνουν ἐντεῦθεν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πλημμυροπαθῶν. Ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας προσῆλθον εἰς τὴν σύσκεψιν οἱ πρώην ὑπουργοὶ κ.κ. Α. Ἀργυρός, Ι. Βαλαλᾶς καὶ Δημ. Πάζης καὶ οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ἰασωνίδης, Παπαγεωργίου, Παπαδᾶτος, Ζάχος, Μανούσης, Βουτυρᾶς, Μόδης, Γρηγοριάδης κλπ. Ἐν ἀρχῇ ὁ καθηγητὴς κ. Χρηστομᾶνος, ὅστις καὶ προήδρευσε τῆς συσκέψεως ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τοὺς λόγους, οἵτινες προήγαγον τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν νὰ προβῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν κ.κ. βουλευτῶν Μεθ' ὃ ἔλαβον τὸν λόγον ἀλληλοδιαδόχως οἱ κ. κ. βουλευταὶ ὑποβαλόντες διαφόρους προτάσεις καὶ ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς ὑπάρξεως τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ἥτις τόσον εὐεργετικῶς δρᾷ ἐν Μακεδονίᾳ.

Τέλος ἡ συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸ Προεδρεῖον τῆς Μ.Ε.Ε. νὰ καταρτίσῃ πολυμελῆ ἐπιτροπὴν ἑδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποεπιτροπὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις καὶ Καβάλλᾳ.

Ὡσαύτως ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως μία ἐπιτροπὴ μεταβῇ τὸ ταχύτερον εἰς Μακεδονίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ζημιῶν τῶν πλημμυροπαθῶν, καθ' ὅσον κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν κατεστράφησαν αἱ ἐφετειναὶ ἐσοδεῖαι ὅλων τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες μέχρι τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας τοῦ ἐρχομένου ἔτους οὐδένα πόρον ζωῆς θὰ ἔχουν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν πλημμυροπαθῶν κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀντ. Χρηστομάνου, Ναταλίας Π. Μελᾶ, Ι. Βαλαλᾶ καὶ Γ. Παπαθανασίου, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς Μ.Ε.Ε., ἐκ τῶν κ.κ. Νικ. Κανελλοπούλου, βιομηχάνου, Διον. Λομβέρδου, Διευθυντοῦ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, Στεφ. Πεσμαζόγλου, Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας», Κ. Κύρου, Διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας», Βασιλ. Σιμωνίδου, Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τῶν Μακεδόνων βουλευτῶν κ. κ. Ἀθ. Ἀργυροῦ, Νικ. Μανούση, Ἀχ. Παπαδάτου, Ν. Ἰασωνίδου, Α. Βουτυρᾶ, Φ. Παπαγεωργίου καὶ Λ. Κυβετοῦ.

Πληροφορούμεθα, ὅτι κατηρτίσθη ἤδη, πρωτοβουλίᾳ τῆς Μ.Ε.Ε. καὶ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ Κυριῶν εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουν αἱ κ.κ. Μαρία Δραγούμη, Ἄννα Τριανταφυλλίδου, Ναταλία Μελᾶ, Ἑλένη Χρηστομάνου, Σοφία Πανταζίδου, Ὄλγα Κυβετοῦ, Β. Κλ. Χατζηλαζάρου, Ἑλ. Ἀδοσίδου κλπ. αἵτινες ἐργάζονται δραστηρίως διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑορτῶν, αἱ εἰσπράξεις τῶν ὁποίων θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἀτυχῶν πλημμυροπαθῶν.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ προαγγελθὲν ἤδη ἀεροπορικὸν ταξείδιον ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου τῶν Ἑλλήνων ἀεροπόρων κ.κ. Ἀ[illegible] συνταγματάρχου τῆς ἀεροπορίας καὶ Πα[illegible]κου ὑπολοχαγοῦ ἀεροπόρου. Ἤδη οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου καὶ ἐκτελοῦν δοκιμὰς μὲ τὸ ἀεροπλάνον ὅπερ ἀφίκετο ἐκ Γαλλίας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προεκηρύχθη διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν 5 κενῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πεζικοῦ διὰ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν καὶ 55 ὑπαξιωματικῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ αὐτοῦ σώματος. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐνταῦθα τὴν 10ην—15ην Ἰουνίου.

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΛΑΜΩΝ ΚΑΙ ΑΒΙΑΣ Η "ΕΛΑΙΑ,,

Πρόσκλησις ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ 26 καὶ κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐκτάκτου γεν. συνελεύσεως τῆς 17ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι εἰς ἔκτακτον γεν. συνέλευσιν τὴν 24ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Φαρρῶν ἀριθ. 72) μὲ θέματα συζητήσεως:

1) Διάλυσις τῆς Ἑταιρείας καὶ καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς διαλύσεως καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ καταστατικοῦ ἢ ἄλλως.

2) Μείωσιν τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας πρὸς ἐκποίησιν τῶν πλεοναζόντων μηχανημάτων.

Καλοῦνται ἑπομένως οἱ κ.κ. μέτοχοι οἱ ἔχοντες δικαίωμα παραστάσεως νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των ἢ καὶ τὰ πληρεξούσιά των ἢ καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον ἔγγραφον ἐν τῷ ἐνταῦθα γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνέλευσιν.

Ἐν Καλάμαις τῇ 23 Μαΐου 1928

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΣΥΡΙΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ;
Προτιμήσατε τὸ ἐν ΚΗΦΙΣΣΙΑ τελείως ἀνακαινισθὲν
ΞΕΝΟΔ. Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
(ΠΡΩΗΝ ΤΖΑΝΙΔΟΥ)
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Γ. ΧΑΛΑ

"ΙΖΟΤΤΑ-ΦΡΑΣΚΙΝΗ,,
Isotta Fraschini
IF
MILANO
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Διὰ πληροφορίας καὶ προσφορὰς ἀποτανθῆτε εἰς
Φ. Φ. ΡΩΣΣΗ—Ἀθῆναι
Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1/2—μ.

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΛΑ 1928
ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΩΝ
DOUGLAS
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Μ. ΚΑΡΥΔΗΣ Μηχ.
Πλούτωνος 6—Καποδιστρίου 27

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΔΙΑ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΙ
ΠΩΣ ΚΑΝΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πόλεως Ἀθηνῶν ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι πολλάκις ἐπιβάται αὐτοκινήτων ταξὶ μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πληρώσωσι ἔπεσαν θύματα πλεονεξίας τῶν ὁδηγῶν, ἐσχάτως δὲ κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως νέου νόμου «περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων» πολλοὶ ὁδηγοὶ ἀγνοοῦντες τὰς νέας διατάξεις ἐξακολουθοῦν νὰ εἰσπράττουν ὅ,τι καὶ πρότερον καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προλάβωμεν τὸ εἰς βάρος τῶν πολιτῶν γινόμενον κακόν, ἀλλὰ καὶ τὴν δίωξιν ὡσαύτως τῶν ἐν καλῇ πίστει εὑρισκομένων ἐκ τῶν ὁδηγῶν κοινοποιοῦμεν πρὸς γνῶσιν τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν αὐτοκινήτων ταξί.

Α' Περιμετρικὴ ζώνη. Διαγράφεται διὰ τῶν ὁδῶν Πατησίων δεξιὰ Κοδριγκτῶνος ὁδὸν Κυψέλης, ὁδὸν Ἑπτανήσου, Ἁγίου Μελετίου, δεξιὰ Πατησίων μέχρι τῆς πλατείας Ἀγάμων, ἐπιστροφὴ διὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἶτα Ἁγίου Μελετίου μέχρι τῶν Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν Σ.Ε.Κ. καὶ Σ.Π.Α.Π., παραλλήλως δὲ πρὸς ταύτας μέχρι τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ, διὰ ταύτης μέχρι τῆς Λαχαναγορᾶς καὶ εἶτα πρὸ τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἑταιρείας Τροχιοδρόμων διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁδοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ἀμαλίας Ὄλγας ἀριστερὰ γεφύρας Σταδίου Ρηγίλης, Κηφισσίας, Ἀλεξάνδρας μέχρι Πατησίων.

Β' Καθωρίσθησαν δύο τιμολόγια (ταρίφαι) τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις ὡς ἑξῆς:

1ον Τιμολόγιον (ταρίφα). α' Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης π.χ. ἀπὸ πλατείας Συντάγματος μέχρι πλατείας Κάνιγγος.

β' Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἀπὸ σημείου ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης εἰς σημεῖον ἐκτὸς ταύτης καὶ ἐπιστροφὴν ἐντὸς τῆς ζώνης, π.χ. ἀπὸ Ὁμονοίας μέχρι Ἀλυσσίδας καὶ ἐπιστροφήν.

γ) Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἀπὸ σημείου ἐκτὸς τῆς ζώνης πρὸς σημεῖον ἐντὸς αὐτῆς κείμενον π.χ. ἀπὸ Παγκρατίου μέχρι πλατείας Συντάγματος.

δ) Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἀπὸ σημείου ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης εἰς σημεῖον πρὸς ἕτερον σημεῖον ἐκτὸς ἐπίσης ταύτης ἀλλὰ πλησιέστερον πρὸς τὴν βάσιν π.χ. ἀπὸ Κηφισσίας μέχρι Γηροκομείου.

2ον τιμολόγιον (ταρίφα). α' Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἀπὸ σημείου ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης κειμένου πρὸς σημεῖον ἐκτὸς ταύτης ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν βάσιν π.χ. ἀπὸ Πανεπιστημίου εἰς Φάληρον.

β) Διὰ πᾶσαν διαδρομὴν ἀπὸ σημείου ἐκτὸς τῆς ζώνης πρὸς ἕτερον σημεῖον ἐκτὸς ταύτης, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένον τοῦ πρώτου, ἤτοι ἀπὸ Κηφισσίας εἰς Τατόϊον.

Αὐτοκίνητον λειτουργοῦν ἐντὸς περιμετρικῆς ζώνης οἱασδήποτε πόλεως ὀφείλει νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου (ταρίφα).

Ο κ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ

Ὁ βουλευτὴς Μεσσηνίας κ. Καντιάνης μᾶς παρεκάλεσε νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ὁμάδα Βοζίκη, ἀλλὰ ἔχει δηλώσει εἰς τὸ Προεδρεῖον εἶναι ἀνεξάρτητος Βασιλόφρων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ

Σήμερον (χθὲς) 26 Μαΐου εἰς τὰς 7 ὥρ. 55 λ. 34 δ. ἐσημειώθη ὑπὸ τῶν σεισμογράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου σεισμικὴ δόνησις μετρίας ἐντάσεως καὶ διαρκείας, προελθοῦσα ἀπὸ βορειοδυτικὰ καὶ ἐξ ἀποστάσεως 480 χιλιομέτρων. Ἡ δόνησις αὐτὴ ἐγένετο περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀρκετὰ αἰσθητὴ εἰς Κέρκυραν.

(Ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπείου)

ΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἐλάβομεν ἐξ Ἀραχώβης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Κ. Καλμαντῆς μετ' ἄλλων, ἐνεδρεύοντες ἐν μέσῃ ἀγορᾷ μας, ἐπετέθησαν κατὰ διερχομένου Παπασταθοπούλου ἐμπόρου πλήξαντες αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος διὰ φονικῶν ὀργάνων.

Πράκτωρ Ἐφημερίδων

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

Ο κ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ
ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Διομήδης θ' ἀναχωρήσῃ μετὰ δεκαπενθήμερον διὰ Γενεύην ὅπως παραστῇ εἰς τὴν τακτικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θέσῃ ὑπ' ὄψει τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἤρχισεν ἡ λειτουργία αὐτή.

Ὁ κ. Διομήδης θὰ ὑποβάλῃ ἐπίσης καὶ ἔκθεσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν, ὡς ὁρίζει, ἄλλως τε, τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ τμήματος κινήσεως ξένων καὶ διαβατηρίων συνελήφθησαν χθὲς ὁ Εὐστ. Διάκος ἐπιθεωρητὴς τῆς [illegible] καὶ ὁ Ἠλίας Ἀαρὼν ἐκ Νάξου διότι διὰ πλαστοπροσωπίας, ἐξέδωκαν στρατολογικὸν πιστοποιητικὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ δευτέρου μὲ τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπεχείρησε νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ὁ Διάκος ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἀαρὼν 17.500 δραχμὰς καὶ παρουσίασεν ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατολογικὸν γραφεῖον ἕνα ὑπερήλικα. Τὸ πιστοποιητικὸν παρουσίαζε τὸν Ἀαρὼν εἰς ἡλικίαν ἄνω τῶν 35 ἐτῶν καὶ μὴ βαρυνόμενον μὲ στρατολογικὰς ὑποχρεώσεις ἐνῷ πράγματι οὗτος εἶνε ἡλικίας 31 ἔτους καὶ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλῃ ἀντισήκωμα. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ ὁ Ἀαρὼν εἶχεν ἐκδώσῃ καὶ ἕνα ἄλλο πλαστὸν πιστοποιητικὸν ἀπὸ τὴν «Παμπροσφυγικὴν» Πειραιῶς τὸ ὁποῖον τὸν παρουσίαζεν ὡς πρόσφυγα καταγόμενον ἐκ Κων)πόλεως. Μὲ τὸ πιστοποιητικὸν αὐτὸ κατώρθωσε καὶ ἐνεγράφη δημότης Ἀθηναίων ἐξαπατήσας τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Νομαρχίας.

Διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς «Παμπροσφυγικῆς» Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὸ πλαστὸν πιστοποιητικὸν τῆς καταγωγῆς του.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Τὴν 4ην μ.μ. συνέρχονται εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ἠπειρῶται πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐν Ἠπείρῳ καταστάσεως διαμαρτυρίαν διὰ τὴν συνεχιζομένην κακοδιοίκησιν καὶ τὴν λῃστοκρατίαν καὶ λῆψιν σοβαρῶν ἀποφάσεων.

Τὴν συγκέντρωσιν διοργανώνει ὁ Ἠπειρωτικὸς Σύνδεσμος τοῦ Πειραιῶς, ἐκλήθησαν δὲ νὰ παραστοῦν ἅπασαι αἱ Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις καὶ οἱ βουλευταὶ Ἠπείρου. Τὸ ψήφισμα τῆς συγκεντρώσεως θὰ τηλεγραφηθῇ εἰς τὰς ἁπανταχοῦ Ἠπειρωτικὰς Ὀργανώσεις διὰ νὰ υἱοθετηθῇ καὶ ἐπιδιωχθῇ ἀπὸ κοινοῦ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀποφάσεων ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνῆλθε χθὲς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας Ρούσσου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, τῆς οἰκίας ἔνθα ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις καὶ τῆς οἰκίας ἔνθα ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου. Βραδύτερον δὲ θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς γωνιαίας οἰκίας Πανεπιστημίου—Ἐδουάρδου Λῶ, ὥστε νὰ περιλάβῃ ὁλόκληρον τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ὁμήρου—Πανεπιστημίου—Ἐδουάρδου Λῶ.

Ἡ Τράπεζα ἠγόρασε τὰ κτήματα ταῦτα ὅπως ἐν καιρῷ προβῇ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν ἰδίου μεγάρου, καθ' ὅσον τὸ ἤδη τοιοῦτον, εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζεται σήμερον, ἀνήκει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Σήμερον τὴν 10 π. μ. τελεῖται πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Πειραιεῖ Κρητῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν κατὰ διαφόρους πολέμους πεσόντων Κρητῶν.

Κατὰ τὸ μνημόσυνον ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, κατερχόμενος πρὸς τοῦτο εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης ἐκτελούμενα εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σχολείου πολέμου καὶ τοῦ κέντρου Ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀσκήσεις μάχης Σώματος στρατοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀναχωροῦν ἀπὸ τῆς αὔριον μεταβαίνοντες εἰς Θεσσαλονίκην οἱ μαθηταὶ τῶν δύο σχολείων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς στρατηγὸς κ. Μπραγιών, ὁ διοικητὴς τοῦ σχολείου Πολέμου στρατηγὸς κ. Καθενιώτης, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ σχολείου πολέμου καὶ τοῦ κέντρου ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κάτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΝΕΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ--ΜΕΤΑΞΑ

ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΗ Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ;

ΥΠΟΠΤΟΣ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝΩ ΑΡΧΙΚΩΣ ΕΔΕΧΘΗ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ

Ὁ κ. Μεταξᾶς μετὰ τὴν χθεσινὴν νυκτερινὴν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην πρόκειται νὰ συναντηθῇ ἐκ δευτέρου μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, πιθανώτατα ἐν τῷ Κυβερνείῳ, ἂν δὲν συνηντήθη ἤδη μετ' αὐτοῦ ἐντὸς τῆς νυκτὸς ὡς ἐβεβαίουν μερικαὶ πληροφορίαι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Ἡ συνάντησις αὕτη γίνεται ὅπως ἐξετασθῇ ἂν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κυβέρνησιν Ζαΐμη ἀνασχηματιζομένην. Ἡ ὑποστήριξις αὕτη, ἀνεξαρτήτως τῆς στάσεως ἣν θ' ἀποφασίσῃ σήμερον τελικῶς ὁ κ. Τσαλδάρης νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῆς ὑπὸ ἀνασχηματισμὸν κυβερνήσεως, κρίνεται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν μετεχόντων αὐτῆς δύο δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους ἀλλὰ καὶ διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ὁ προκαλέσας τὴν κυβερνητικὴν κρίσιν, ἐφόσον δὲ δὲν ἐξησφαλίζετο αὐτοῦ ἡ στάσις, ἡ κυβέρνησις θὰ ἐτέλει κατά τινα τρόπον ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν νέας κρίσεως.

Κατὰ τοὺς κύκλους τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὁ κ. Βενιζέλος, ἐκτεθειμένος ἤδη, θὰ ὑποσχεθῇ τὴν ὑποστήριξίν του εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐξ ἀντιθέτου οἱ περὶ τὸν κ. Βενιζέλον ἐξεφράζοντο μετὰ σκεπτικισμοῦ, χαρακτηρίζοντες τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως ὡς πολιτικὸν τέχνασμα πρὸς μακροτέραν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῶν τριῶν κομμάτων, στηριζομένων ἐν τῇ Βουλῇ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, πότε ἐπὶ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ πότε ἐπὶ τοῦ Λαϊκοῦ. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσέθετον ὅτι εἰς ὁμάδα φίλων του ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως τὰς ἀγνοεῖ καὶ ὅτι αὐτὸς δὲν εἶπεν ἀκόμη τὴν τελευταίαν λέξιν. Γεγονὸς εἶνε ὅτι ἡ στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου παραμένει λίαν ὕποπτος. Καταφαίνεται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Μεταξᾶν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη τὴν λύσιν τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως, ὑποσχεθεὶς καὶ τὴν ὑποστήριξίν του. Οὐδένα ὅρον προέβαλεν, ἁπλῆν γνώμην ἐξέφρασεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ Γερουσίας. Τὸ τοιοῦτο ἐπανέλαβεν ὁ ἴδιος καὶ πρὸς τὸν κ. Πλαστήραν ὅστις μαθὼν τὰ κατὰ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν κ. Μεταξᾶν καὶ ἀμφιβάλλων ἔσπευσε παρ' αὐτῷ νὰ βεβαιωθῇ. Χθὲς τὴν πρωΐαν ὅμως ὅταν διάφοροι φίλοι του, πρωτοστατοῦντος τοῦ υἱοῦ του, ἔσπευσαν νὰ τοῦ ἐκφράσουν τὴν ἔκπληξίν των, ὁ κ. Βενιζέλος ἐφάνη μεταβάλλων στάσιν καὶ ἤρχισε προβάλλων ὅρους, ὡς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Γερουσίας κ.ἄ. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ λύσις τοῦ ἀνασχηματισμοῦ παρουσιάζετο σὺν τῇ προόδῳ τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πιθανωτέρα, ἐπὶ τοσοῦτον αἱ διαθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξεδηλοῦντο ἀμφίβολοι.

Οἱ περὶ αὐτὸν σημειωτέον ὡμίλουν τὴν νύκτα περὶ ἀσφαλοῦς ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως, ἐπιμένοντες ὅτι ὁπωσδήποτε τὰ πράγματα θὰ ἀχθοῦν πρὸς λύσιν κυβερνήσεως Βενιζέλου, ὅστις διενεργῶν ἐκλογὰς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ταυτοχρόνως θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκλογήν του ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ χρίσῃ καὶ τὸν ὁριστικὸν διάδοχόν του ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων.

Τὴν νύκτα αἱ τορπιλλιστικαὶ διαθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου κατέστησαν ἐκδηλότεραι. Ἐγίνετο δὲ λόγος περὶ διαβημάτων πρὸς αὐτὸν διαφόρων στρατιωτικῶν παραγόντων, ὅπως μὴ δεχθῇ τὴν λύσιν τοῦ ἀνασχηματισμοῦ.

ΕΠΙ ΠΟΙΑΣ ΒΑΣΕΩΣ ΔΙΗΜΕΙΦΘΗ

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑΞΑ-ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΥΠΟ ΤΙΝΑΣ ΟΡΟΥΣ ΘΑ ΚΑΘΙΣΤΑΤΟ ΔΥΝΑΤΟΣ Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς πληροφορίας μας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτερινῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐξέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν πραγματικὴν διαμόρφωσιν τῆς καταστάσεως καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν διαφόρων συνεννοήσεων καθ' ὅλον τὸ λῆξαν εἰκοσιτετράωρον. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσε πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅτι ἡ στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἔναντι τῆς ἐνδεχομένως ἀνασχηματισθησομένης Κυβερνήσεως εἶναι ἀκαθόριστος καὶ ἐζήτησε νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ ἂν τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπανέλαβε πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ὑπεστήριζε τὴν Κυβέρνησιν μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου. Προσέθεσε μάλιστα ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι ἡ ψῆφος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν θὰ ἦτο ἄλλωστε ἀναγκαία εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον ταύτην θὰ ὑπεστήριζε τὸ κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου, καθότι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τούτου θὰ διέθετεν ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπεστήριζε τὸ Λαϊκὸν κόμμα τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, θὰ ἔκαμνε τοῦτο τὴν δήλωσιν ὅτι ψηφίζει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καθότι θεωρεῖ τὴν παραμονήν της ἀναγκαίαν διὰ γενικωτέρους λόγους, χωρὶς ὅμως ἡ ψῆφος αὕτη νὰ σημαίνῃ καὶ συμμετοχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως ἥτις θὰ ἐκυβέρνα ὑπὸ ἰδίαν της μόνον εὐθύνην.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας των φαίνεται ὅτι ὑπεδείχθη πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα, καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περίπτωσιν ἡ νέα Κυβέρνησις ἐστηρίζετο εἰς τὴν ψῆφον τοῦ κόμματος τοῦ κ. Βενιζέλου, — ὁπότε φυσικὰ δὲν θὰ ἐτύγχανε καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος —ὅτι τὸ τελευταῖον καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν θὰ ἐξήσκει ἀπὸ συστήματος πολεμικὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅτι θὰ καθίστα τὸ ἔργον αὐτῆς κατὰ τὸ δυνατὸν εὐκολώτερον.

Ἐπίσης συνεζητήθησαν διάφορα σχετικὰ ζητήματα ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι δὲν προέκυψαν δυσχέρειαι σοβαραί.

Ἐκ τῆς συνομιλίας ταύτης δύναται νὰ προκύψῃ ὅτι ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως δὲν προσκρούει πλέον εἰς δυσχερείας ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Τσαλδάρη καθορισθείσης ὁριστικῶς τῆς στάσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἐὰν δὲν ἐπικρατήσουν παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ αἱ ὑποδείξεις τοῦ περιβάλλοντός του περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν ἀνωτέρω, καὶ ἐὰν ὁ κ. Μεταξᾶς δὲν ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως καὶ παρὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐφ' ὅσον ταύτην θὰ ὑπεστήριζεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως δέον νὰ θεωρῆται ὡς βέβαιος. Πάντως ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι δὲν ἀποκλείονται τὰ ἀπρόοπτα, δεδομένου ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται ἰσχυρά.

Εἰς περίπτωσιν ἀνασχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μὴ διαρκέσουν πέραν τοῦ δεκαπενθημέρου εἰσερχομένου τοῦ σώματος κατόπιν εἰς τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν διὰ νὰ συνέλθῃ πλέον καὶ πάλιν κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΜΙΞΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΜΑΓΧΕΣΤΡΙΑΝΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀγγλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ δημοσιεύων ἐκτενῆ σχόλια ἐπὶ τῶν τελευταίων γεγονότων ἐν Ἑλλάδι. Ὁ Φιλελεύθερος Τύπος γενικῶς εὐνοεῖ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικήν.

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» εἰς νέον κύριον ἄρθρον, γράφει ὅτι, ὁ κ. Βενιζέλος ἐγνωστοποίησε πλέον τὸν λόγον τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν πολιτικήν, συνιστάμενον εἰς τὸν φόβον ἐνεργοτέρας ἀντιδράσεως τῶν βασιλοφρόνων κατὰ τοῦ πολιτεύματος. Ὁ φόβος οὗτος στηρίζεται ὄχι τόσον εἰς πιθανότητα ἐπιτυχίας τῶν βασιλοφρόνων, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἀμφίβολος, ὅσον εἰς τὴν πιθανότητα ἐκρήξεως ἐμφυλίου σπαραγμοῦ ἐξ ἀναμίξεως τοῦ στρατοῦ καὶ ἐγκαθιδρύσεως στρατιωτικῆς δικτατορίας. Ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον, εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς τοιοῦτον κίνδυνον καὶ καθῆκόν του θεωρεῖ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος. Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» προσθέτει, ὅτι αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος θὰ χρησιμοποιήσῃ, θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν ἐπιβαλόντων αὐτάς.

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς κρίνει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιδεξίως προεκάλεσε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων εἰς ἄμεσον ἀπόφασιν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσχεδιάζετο δι' ἀργότερον καὶ μᾶλλον πρόσφορον χρόνον δρᾶσις τῶν βασιλοφρόνων, θέσας εἰς δίλημμα τὰ ἀντιβενιζελικὰ κόμματα ἢ ν' ἀποδεχθοῦν τὴν Δημοκρατίαν, ἢ ν' ἀντιμετωπίσουν αὐτὸν εἰς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ οἱ βασιλόφρονες ἀρνοῦνται νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἧττάν των, τὰ γεγονότα θὰ ἐπακολουθήσουν ἀναλόγως. Οἱ βασιλόφρονες ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀντιληφθέντες ὅτι ἀποδεχόμενοι ταύτην θὰ κατεπάτουν τὴν πολιτικήν των καὶ θὰ κατέστρεφον τὸ γόητρόν των παρὰ τῷ λαῷ.

«Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Βενιζέλου, συνεχίζει, εἶνε βαρυσήμαντος καὶ ἡ ταχύτης τῆς λήψεως αὐτῆς παρέλυσε πάντας τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ κατέστησεν αὐτὸν κύριον τῆς καταστάσεως. Ἀπομένει συνεπῶς εἰς αὐτὸν νὰ συγκεντρώσῃ πέριξ αὐτοῦ τὸ ἔθνος διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε.»

ΝΕΑΙ ΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΔΟΝΗΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΙ ΚΡΟΤΟΙ ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΠΟΓΝΩΣΕΙ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Μεγάλη ἀνησυχία ἐπικρατεῖ εἰς ὅλην τὴν σεισμόπληκτον περιοχὴν λόγῳ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σεισμικῶν δονήσεων.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθησαν δύο πάλιν σεισμικαὶ δονήσεις ἀρκετὰ ἰσχυρᾶς ἐντάσεως. Ἡ μία τὴν 2.30' μ.μ. καὶ ἡ ἑτέρα τὴν 3 μ.μ. Ἐπὶ μίαν δὲ ὁλόκληρον ὥραν μετὰ τὰς δονήσεις ταύτας, ἤτοι μεταξὺ τῆς 3ης καὶ 4ης ἀπογευματινῆς ἠκούοντο ὑποχθόνιοι κρότοι.

Ὁ ἀπὸ τῆς χθὲς ἰσχυρὸς ἄνεμος, ἐξακολουθεῖ νὰ πνέῃ μανιωδῶς, ἐπιφέρων μεγάλας [illegible]

Κορινθίας. Σμήνη δὲ ἀκρίδων ἐπιταχύνουν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς.

Οἱ κάτοικοι εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει. Εἰς ὅλα τὰ χωρία θὰ γίνουν αὔριον λιτανεῖαι κατὰ τῶν θεομηνιῶν.

Ἡ δυσφορία ἔχει ἐπαυξηθῇ καθ' ὅσον λόγῳ τῆς πολιτικῆς κρίσεως οὐδεμία ἐνέργεια γίνεται ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων πρὸς προστασίαν καὶ βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν κατοίκων.

Ἀπειλεῖται ὀργάνωσις συλλαλητηρίων ἐντόνων διαμαρτυριῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψιν τῶν πλη-

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΖΑΪΜΗ ΔΕΝ ΚΑΤΕΛΗΞΑΝ ΕΙΣ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ο ΔΥΟ ΑΡΧΗΓΟΙ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΝ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΠΟΨΕ

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα κατηναλώθη ὁλόκληρος εἰς συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν βάσεως πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς ὑπὸ παραίτησιν κυβερνήσεως Ζαΐμη, παραμενόντων ὅλων τῶν ὑπουργῶν, πλὴν τοῦ κ. Μαρῆ μεταστάντος εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ κ. Ἐξηντάρη παραιτηθέντος τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Κατὰ τὰς ἀπόψεις τῶν τριῶν ἐν τῇ κυβερνήσει ἡγετῶν αὕτη διαθέτουσα 80 ψήφους ἐν τῇ Βουλῇ (43 Ἐλευθερόφρονες, 28 Καφανταρικοὶ καὶ 9 Μιχαλακοπουλικοὶ) ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἑνὸς ἄλλου κόμματος, τὴν ἀνοχὴν δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν τῇ Βουλῇ συντόμως τὸ ἀπομένον ἔργον.

Τὸ κύριον σημεῖον πρὸς τὸ ὁποῖον ἐστράφησαν ἐξ ἀρχῆς αἱ συνεννοήσεις ἦτο ἂν ἡ ἀνασχηματιζομένη κυβέρνησις θὰ ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Λαϊκῶν μᾶλλον ἢ τῶν Φιλελευθέρων. Εἰς τὴν διαφορὰν δὲ τῶν σχετικῶν ἀντιλήψεων προσέκρουσαν περὶ τὴν μεσημβρίαν αἱ διαπραγματεύσεις εἰς ἃς ἐπρωτοστάτει ὁ κ. Μεταξᾶς. Οὗτος ἔθετεν ὅρον τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τὴν ὑποστήριξιν ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀδιαφόρως τῆς στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀντιθέτως οἱ δύο δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ καθορισθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη κυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο πολεμία τοῦ κ. Βενιζέλου.

Πρὸς τὴν ἑσπέραν αἱ ἀπόψεις τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου κατέστησαν μᾶλλον ἀδιάλλακτοι, ἐδημιουργήθη δὲ πρὸς στιγμὴν ἡ ἐντύπωσις περὶ ναυαγίου τῶν προσπαθειῶν διὰ τὸν ἀνασχηματισμόν. Παρὰ ταῦτα ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξηκολούθησε τὰς συνεννοήσεις, θεωρήσας ἀπαραίτητον νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην τὴν νύκτα. Μὴ ἐπελθόντος ὁριστικοῦ ἀποτελέσματος κατὰ τὴν δίωρον ταύτην συνομιλίαν τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καὶ Μεταξᾶ θὰ συναντηθοῦν οὗτοι καὶ σήμερον τὴν νύκτα, ὁπότε ἀναμένεται πλήρης διευκρίνισις τῆς καταστάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ὅλης χθεσινῆς κινήσεως ὑπῆρξεν οἷα κατωτέρω ἀναγράφεται:

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ.—ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ

Μὴ ἐξευρεθείσης βάσεως πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως γενικοῦ συνασπισμοῦ, χωρὶς τὸν κ. Βενιζέλον, οἱ κ.κ. Μεταξᾶς καὶ Μιχαλακόπουλος ἐστράφησαν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως. Μετὰ συνεννόησιν δὲ ὁ κ. Μεταξᾶς ἤρχισε δραστηρίως κινούμενος διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν κοινοβουλευτικῶν ἡγετῶν, οὕτως ὥστε ἡ ἀνασχηματισθησομένη κυβέρνησις νὰ στηριχθῇ ἀσφαλῶς ἐν τῇ Βουλῇ.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνῆλθε τὴν 12.10' τῆς μεσημβρίας εἰς τὸ Κυβερνεῖον καὶ γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῷ κ. Κουντουριώτῃ ἀνέφερεν εἰς αὐτὸν τὸ ναυάγιον ἀφ' ἑνὸς τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν κυβέρνησιν εὐρέος συνασπισμοῦ καὶ τὴν ἔναρξιν ἀφ' ἑτέρου συνεννοήσεων διὰ τὸν ἀνασχηματισμόν, τῷ συνέστησε δὲ νὰ καλέσῃ τὸ ἀπόγευμα τὸν κ. Ζαΐμην καὶ νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως.

Περὶ τῶν διαμειφθέντων μεταξὺ τοῦ κ. Κουντουριώτη καὶ αὐτοῦ ὁ κ. Μεταξᾶς, κατὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ τοῦ Κυβερνείου, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—Εἶδον τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅπως τὸν καταστήσω, καθ' ὑποχρέωσιν, ἐνήμερον τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως τῶν τριῶν κομμάτων (Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου καὶ Μεταξᾶ) ὑπὸ τὴν προεδρίαν καὶ πάλιν τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἐπίσης θὰ ἰδῶ τὸν κ. Ζαΐμην ὅπως τῷ ἀνακοινώσω τὰ πορίσματα τῶν συνεννοήσεων καὶ τὰς κρατούσας ἐλπίδας διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως. Τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ συνεννοήσεις αὗται, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐπιτρέπει τὴν ἐλπίδα τελικῆς εὐοδώσεώς των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ πολιτικὴ κρίσις δύναται νὰ τερματισθῇ καὶ ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος. Ὁπωσδήποτε δὲ πιστεύω ὅτι τὸ ἀπόγευμα θὰ δοθῇ κάποια λύσις.

Ἐρωτηθεὶς εἰδικώτερον διὰ τὴν ἐντύπωσίν του ἐκ τῆς συνομιλίας του μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Μεταξᾶς, ἀπέφυγεν οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν. Ἐτόνισε μόνον ὅτι εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀπόκειται νὰ δώσῃ τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν νομίζει καλήν.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῆς ἀνασχηματιζομένης κυβερνήσεως τῶν τριῶν κομμάτων εἰς τὴν Βουλήν, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν ὅτι αὕτη, ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐδιχάσθη, ἡ δὲ κυβέρνησις θὰ περιλαμβάνῃ ἤδη μόνον τὸ κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη, θὰ ἐμφανισθῇ ἁπλῶς εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ἐκεῖ δὲ θὰ καταδειχθῇ ἂν δύναται νὰ σταθῇ ἢ ὄχι.»

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΔΕΧΕΤΑΙ.—Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Ὁ κ. Μεταξᾶς μετέβη κατόπιν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη, ὅστις ἀπὸ τῆς προχθὲς νυκτὸς εἶχεν εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς νέας τροπῆς τῶν προσπαθειῶν. Ὁ κ. Ζαΐμης βολιδοσκοπηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ—ἐν γνώσει καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας—ἂν θὰ ἐδέχετο νὰ παραμείνῃ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνασχηματιζομένης, ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὴν προσωπικήν του γνώμην πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἔχουν μέγιστον καθῆκον ὅπως συντελέσουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῶν ἐπελθούσης γαληνεύσεως ἐν τῷ τόπῳ, ἥτις ὑπῆρξε καὶ τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν, τὸ ἀπορρεῦσαν ἐκ τῆς διὰ πολλῶν καὶ ἐπιμόχθων προσπαθειῶν γενομένης ἀποκαταστάσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Κατὰ συνέπειαν καὶ ὁ κ. Ζαΐμης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἀπέδωσε μεγίστης σημασίας ἀποτελέσματα, οὐδένα λόγον θὰ εἶχε νὰ διακόψῃ τὴν συμβολήν του, ἣν παρέσχεν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1926.

Ὁ κ. Μεταξᾶς κατελθὼν τὴν 1.30' μ.μ. ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ὁριστικὴ ἔκβασις τῶν προσπαθειῶν περὶ ἀνασχηματισμοῦ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῶν ἀποφάσεων ἃς θὰ ἐλάμβανε τὸ συσκεπτόμενον τὴν ὥραν ἐκείνην Προοδευτικὸν Κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Συνεννοηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὁ κ. Μεταξᾶς ἐζήτησε νὰ συναντηθοῦν μὲ τὸν κ. Καφαντάρην εὐθὺς ὡς ἐτελείωνεν ἡ σύσκεψις τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος. Πράγματι τὴν 2 μ.μ. οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ συνηντήθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ συνεσκέφθησαν μέχρι τῆς 3 1)2 μ.μ. Λήξασης τῆς συσκέψεως ταύτης τῶν κ.κ. Καφαντάρη, Μεταξᾶ καὶ Μιχαλακοπούλου, ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ πράγματα ἔβαινον πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅτι ἐχρειάζετο νὰ γίνουν συνεννοήσεις μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ μὲ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν θὰ ἐπετυγχάνετο πλειοψηφία ἐν τῇ Βουλῇ, ὁπότε καὶ μόνον θ' ἀνεσχηματίζετο ἡ Κυβέρνησις. Τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνέλαβε νὰ διεξαγάγῃ ὁ κ. Μεταξᾶς, ζητήσας συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὴν ἑσπέραν.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ—ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου συνηντήθη χθὲς μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν.

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ἡ συνομιλία ἀφεώρα εἰς τὴν ἐνημέρωσιν αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου τῶν διεξαχθεισῶν συνεννοήσεών του μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὸν κ. Μεταξᾶν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνεκοίνωσεν ἀργὰ μετὰ μεσημβρίαν εἰς συντάκτας ὅτι ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» εἶνε ξένη πρὸς τὰς διεξαγομένας συνεννοήσεις διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν της ἔναντι αὐτῆς, ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσεν ὅτι ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεασθῇ εἰς τὸ παράπαν ἐκ τῆς τακτικῆς ἣν θὰ τηρήσῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀπέναντι τῆς νέας Κυβερνήσεως.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΖΑΪΜΗΝ

Ὁ κ. Μεταξᾶς, συμφώνως πρὸς ἀναληφθείσαν ὑποχρέωσιν, ἐπεσκέφθη ἐκ δευτέρου χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν κ. Ζαΐμην εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε τὸ πόρισμα τῆς μεταμεσημβρινῆς συσκέψεως τῶν τριῶν ἀρχηγῶν (Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου, Μεταξᾶ) εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τὰς τεθείσας κατ' αὐτὴν βάσεις διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως, τιθεμένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ πάλιν, ἐφόσον θὰ ἐδέχετο ταύτην.

Μετὰ συζήτησιν, ὁ κ. Ζαΐμης ἀποδεχθεὶς καθώρισε μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ τὰς ὑπολειπομένας πρὸς διευκρίνισιν λεπτομερείας, τῶν ὁποίων τὸν διακανονισμὸν ἔχει ἐξ ἀρχῆς ἀναλάβει ὁ ἡγέτης τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ

Ὁ κ. Μεταξᾶς μετέβη ἀκολούθως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κουντουριώτη, περὶ τὴν 7ην μ.μ., τὸν ὁποῖον κατέστησεν ἐνήμερον τῶν νεωτέρων συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν τριῶν ἀρχηγῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς πρὸς τὴν βάσιν ἀπέληγον μέχρι τῆς στιγμῆς μᾶλλον εἰς συμφωνίαν. Ὑπελείπετο μόνον ὁ καθορισμὸς τοῦ ζητήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς ὑποστηρίξεως ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐστηρίζετο ἡ ἀνασχηματιζομένη Κυβέρνησις, δεδομένου ὅτι μετὰ τὸν διχασμὸν τῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν, αὕτη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ εἰς μόνας τὰς δυνάμεις τῶν ἐν αὐτῇ κομμάτων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπετέλεσεν ἐξ ἀρχῆς τὴν κυριωτέραν ἄκανθαν τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν τριῶν ἡγετῶν, λόγῳ τῆς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ριζικῆς ἀντιθέσεως τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Μεταξᾶ πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Φαίνεται ὅτι, μὴ παρασχεθεισῶν ἑκατέρωθεν σαφῶν ἐξηγήσεων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς στάδιον διαφωνίας ἐν προκειμένῳ, τὸ ὁποῖον ηὐρύνθη ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος ἀπολῆξαν εἰς τὴν ἀλλαχοῦ λεπτομερῶς ἀναφερομένην διάστασιν, ἐξ ἧς ἐνεφανίσθη τὴν νύκτα κινδυνεύουσα πραγματικῶς ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΒΑΣΕΩΝ Θ' ΑΝΑΣΥΝΕΚΡΟΤΕΙΤΟ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Μεταξᾶς, κατελθὼν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κουντουριώτη, συνωμίλησεν ἐκ νέου διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη, μετὰ τοῦ ὁποίου καθώρισε ὡς ἑξῆς τὰς βάσεις τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κοινοβουλευτικῆς αὐτῆς ὑποστηρίξεως θὰ ἐλύετο ἐν συμφωνίᾳ καὶ κατ' εὐχήν. Καθωρίσθη οὕτω, κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὅτι ἡ ἀνασχηματισθησομένη Κυβέρνησις θὰ θεωρηθῇ συνέχεια τῆς παραιτηθείσης, ἵνα συνεχίσῃ τὸ διακοπὲν ἔργον της, προσθέτουσα μόνον εἰς τὸ πρόγραμμά της καὶ τὴν κατ' οὐσίαν ἐπιδίωξιν τῆς ψηφίσεως ὡρισμένων νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε περιελαμβάνοντο καὶ εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως, συγκεκριμένως δὲ τοῦ νόμου περὶ Γερουσίας, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κ. ἄ.

Ἐπίσης καθωρίσθη ὅτι δὲν θὰ γίνῃ νέα διανομὴ τῶν ὑπουργείων μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει κομμάτων, ἑκάστου κόμματος διατηροῦντος τὰ ὑπουργεῖα τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὴν παραιτηθεῖσαν Κυβέρνησιν, παρὰ τὴν μείωσιν τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τὴν προσχώρησιν τῆς πλειονότητος τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν εἰς τὸ προσωπικὸν κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΒΟΖΙΚΗ

Ὁ κ. Μεταξᾶς κατελθὼν ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὥρας τῆς συναντήσεώς των, ἡ ὁποία ὡρίσθη διὰ τὸ μεσονύκτιον περίπου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἡγέτης τῶν Ἐλευθεροφρόνων κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βοζίκη, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Βοζίκην ὅτι αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως σχεδὸν ἐτερματίσθησαν καὶ ὅτι, κατόπιν τούτου, ἡ νέα Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναγγελθῇ ὡς βεβαία. Ἡ Κυβέρνησις αὕτη, κατὰ τὸν κ. Μεταξᾶν, θὰ ἐστηρίζετο ἐν τῇ Βουλῇ εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐφόσον τοῦτο ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του ὅτι εἶναι διατεθειμένον νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ, ὑπὸ τὸν μόνον ὅρον ὅτι δὲν θὰ ἐτέλει αὕτη ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἢ τὴν ἐπήρειαν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐνεφάνισεν ὡς συμφωνοῦντας εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην καὶ τοὺς δύο δημοκρατικοὺς ἡγέτας κ.κ. Καφαντάρην καὶ Μιχαλακόπουλον, ὑπὸ τοὺς ὅρους δὲ τούτους ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ καὶ τὰς ἔναντι τῆς νέας Κυβερνήσεως διαθέσεις τοῦ κ. Βοζίκη, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἀνέφερεν ὅτι, διὰ τὸν τελικὸν καθορισμὸν τοῦ χαρακτῆρος τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐπρόκειτο μετ' αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Τσαλδάρην.

Ὁ κ. Βοζίκης, ἀπαντῶν, ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν ὅτι, ἐφόσον τὸ Λαϊκὸν κόμμα θ' ἐδέχετο νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, μὴ τελοῦσαν πάντως ὑπὸ οἱανδήποτε κηδεμονίαν ἢ ἐπήρειαν τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ ἡ ἰδική του ὁμὰς θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑποστήριξίν της.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗ—ΜΕΤΑΞΑ

Κατόπιν προηγηθείσης συνεννοήσεως, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεσκέφθη ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τὸν κ. Τσαλδάρην εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ συνομιλία τῶν δύο ἀρχηγῶν διήρκεσε 1 1)2 περίπου ὥραν.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἀπερχόμενος, ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου τὰ ἑξῆς:

—Μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη ἀντηλλάξαμεν σκέψεις ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ζητημάτων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς πολιτικῆς κρίσεως, συγκεκριμένως δὲ ἐζήτησα νὰ γνωρίσω παρ' αὐτοῦ, ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν ἄλλων δύο ἀρχηγῶν τῆς ὑπὸ παραίτησιν Κυβερνήσεως, τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν τὸ Λαϊκὸν κόμμα πρόκειται νὰ τηρήσῃ ἔναντι ταύτης εἰς τὴν Βουλήν. Εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ἐξέθεσα ἐκ παραλλήλου καὶ τὰς σχετικὰς ἀντιλήψεις μου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ τὴν τελικὴν ἀπάντησίν του μέχρι τῆς σήμερον ἑσπέρας, ὁπότε θὰ συναντηθῶμεν ἐκ νέου.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπήντησε σαφῶς ὅτι: βεβαίως ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τσαλδάρη θὰ ἐπηρεάσῃ ὡρισμένως καὶ τὰς τελικὰς σκέψεις τῶν ἐν τῇ ὑπὸ παραίτησιν Κυβερνήσει ἀρχηγῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεχιζομένην προσπάθειαν διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν ταύτης. Διηυκρίνισεν ὅμως περαιτέρω ὅτι ἡ ὅλη στάσις τοῦ κ. Τσαλδάρη κατὰ τὴν συνομιλίαν δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ παρέχῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν συζητηθέντων θεμάτων θὰ εἶναι ἀρνητική.

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξήγησεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ὑποστηρίξεως τῆς ἀνασχηματιζομένης Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰμὴ ἐπὶ τῆς ἑξῆς βάσεως:

Ἡ νέα Κυβέρνησις δὲν ἐκπροσωπεῖ εἰμὴ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν κόμματα, καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐάν, ἐμφανιζομένη εἰς τὴν Βουλήν, τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως οἱουδήποτε, δὲν ἕπεται ὅτι καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τινός. Τοῦτο εἶναι σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως τεθειμένον. Δὲν δύναται ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης, νὰ ἀρνηθῇ καὶ τὴν ψῆφον οἱουδήποτε, ἄρα καὶ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος, ἐφόσον τοῦτο ἤθελε νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑποστήριξίν του. Ἐπὶ τοῦ σημείου ὅμως τούτου, ἤτοι περὶ τῆς στάσεως τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος, ὁ κ. Μεταξᾶς οὐδὲν εἶχε ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, ἐφόσον— ὡς ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου — ἡ ἐντολή του περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ βολιδοσκοπήσῃ μόνον τὸν ἡγέτην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὴν στάσιν αὐτοῦ ἔναντι τῆς ἀνασχηματιζομένης Κυβερνήσεως. Τελικῶς, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀφῆκε νὰ νοηθῇ ὅτι ἐκ τῆς σημερινῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐξαρτᾶται ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης δεχθεὶς περὶ τὴν 2 μετὰ μεσονύκτιον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἠρκέσθη νὰ δηλώσῃ τὰ ἑξῆς μόνον:

—Κατὰ τὴν γενικωτέραν μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ συζήτησιν ἀνέκυψεν ἡ ἀνάγκη τῆς διευκρινίσεως ὡρισμένων ζητημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα τόσον ὁ ἡγέτης τῶν Ἐλευθεροφρόνων ὅσον καὶ ἐγὼ παρίσταται ἐπιβεβλημένον νὰ συνεννοηθῶμεν, ἐκεῖνος μὲν μετὰ τῶν ἄλλων δύο ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀρχηγῶν, ἐγὼ δὲ μετὰ τῶν φίλων μου. Πρὸς τοῦτο ὡρίσαμεν νέαν συνάντησιν διὰ σήμερον τὴν νύκτα.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΙ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ «Τάϊμς» πληροφοροῦνται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ὁ κ. Μαρίγκοβιτς ἐπιζητεῖ τὴν κύρωσιν τῶν ἰταλοσερβικῶν συνθηκῶν τοῦ Νεττούνο, ἐπιθυμῶν ὅπως ἡ Σερβία λάβῃ μέρος εἰς τὸ προετοιμαζόμενον μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Ἰταλίας σύμφωνον, διότι ἐφοβεῖτο ὅτι τοῦτο ἐστρέφετο ἐναντίον τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Ταυτοχρόνως καταβάλλει προσπαθείας ὅπως φανῇ εὐάρεστος εἰς τοὺς Ἄγγλους τραπεζίτας, ζητοῦντας ὅπως ἐξασφαλισθῇ πολιτικὴ εὐστάθεια εἰς τὴν Ἀδριατικήν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ δανείου. Ἀπὸ τὴν ἐνέργειάν του ταύτην δὲν λείπει καὶ ὁ πολιτικὸς προσωπικὸς ὑπολογισμός, καθόσον ὁ κ. Μαρίγκοβιτς θέλει νὰ συστήσῃ ἰδιαιτέραν δημοκρατικὴν ὁμάδα.

Ἐν συναφείᾳ πρὸς ταῦτα εἰς τὸ Βελιγράδιον κρίνεται ὡς προσεχὴς ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν βραδύνῃ ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Λουμπλιάναν συνεκροτήθη μέγα συλλαλητήριον οἱ ρήτορες τοῦ ὁποίου ἐπετέθησαν κατὰ τῶν συμφωνιῶν τοῦ Νεττούνο.

ΦΟΒΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΗΣ "ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 26 (Ἀσύρματος).— Σοβαροὶ φόβοι ὑπάρχουν εἰς τὴν Κῖνγσμπεη διὰ τὸ ἀερόπλοιον «Ἰταλία», ὅπερ ἐβράδυνε πολὺ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ὁ ἀσύρματος δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ Κῖνγσμπεη ραδιογραφήματα. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἐλπίδες ὅτι τὸ ἀερόπλοιον ἔδει προσγειωθῇ εἰς μακρυνήν τινα περιφέρειαν.

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26 Μαΐου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ καπνεργάται Καβάλας ἔταξαν εἰς τοὺς καπνεμπόρους προθεσμίαν διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των μέχρι τῆς Δευτέρας, μὲ τὴν δήλωσιν, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θ' ἀπεργήσουν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε πάλιν καὶ χθὲς μὲ ἐπιφυλακτικότητα, ἐν ἀναμονῇ πάντοτε τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς κρίσεως. Προϊούσης ὅμως τῆς συνεδριάσεως, ἡ ἐπιφυλακτικότης αὕτη ἤρχισε νὰ ἐκλίπῃ καὶ ἡ ἀγορὰ νὰ παρουσιάζεται μὲ ἀγοραστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καὶ συνεκράτησε καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν. Τὸ κλείσιμον γενικῶς ἐδόθη ὑποστηριγμένον μὲ σχετικὴν σταθερότητα.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο καὶ χθὲς ἤρεμος.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχε καθορίσει τὰ ἑξῆς τιμάς:

Λίρα Ἀγγλίας 373.75—374.75, δολλάριον 76.52—76.74, Γενεύης 14.75—14.795, Βρυξελλῶν 2.135—2.147, Παρισίων 3.015—3.022.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 25)5 Κλείσιμον 25)5

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	64.—	5 ο)ο 1914	1750
5 ο)ο 1884	64.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	315
4 ο)ο 1887	52.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	52.—	Οἴνων	790
5 ο)ο 1890	62.50	Λαυρίου	26
5 ο)ο 1893	62.50	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	62.—	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	335
5 ο)ο 1910	60.50		
5 ο)ο 1914	73.50		
7 ο)ο 1924	98.75		
6 ο)ο 1928	90.75		
Κτηματικῆς	89.—		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγράδ	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πολ.
Δραχμὴ		374.75	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—	—.—	267
Στερλὶν	374.75		4.883	25.338	12.125	124.02	92.66	164.68	277.—	34.38	770	954
Δολλάριον	76.74	4.883		—.—	—.—	25.381	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.75	25.338	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	31.—	12.118	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.022	124.02	3.932	20.41	—.—		0.647	1.295	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.047	92.66	5.286	27.457	—.—	1.352		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.28	164.65	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.147	34.985	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—
Λέι	0.48	770.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λιρ. Τουρκ.	39.20	954	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 26ης Μαΐου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1888	4730	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4720	5 ο)ο	1898	73.—
4 ο)ο	1887	3930	5 ο)ο	1900	72.—
4 ο)ο	1889	3690	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4700	6 ο)ο	1917	81.50
5 ο)ο	1893	4250	6 ο)ο	1918	79.—
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	79 75
4 ο)ο	1902	4350	» Γ.ΣΤ.	1919	76.—
5 ο)ο	1907	1265	5 ο)ο 1920)π.		190.—
4 ο)ο	1910	4370	)μ.		190.—
5 ο)ο	1914	5393	6 1)2 ο)ο	1922	91.75
7 ο)ο	1924	7400	6 ο)ο	1926	81.—
8 ο)ο	1925	77178	8 ο)ο	1926	91.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1430	2.50 ο)ο 1912	66.—
2.60 ο)ο 1904	69.—	8.— ο)ο 1926	794.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	69850
Ἀθηνῶν	988
Ἀνατολῆς	990
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	814
Πειραιῶς	875
Βιομηχανίας	632
Οἰκονομίας	158
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	390
Κοσμ)πούλου	680
Θεσσαλίας	125.—
Χίου	690
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230
Ἀγγλοαμερικ.	59.—
Καραβασίλ.	4800
Σάμου	110

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	15
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	620
Παληοῦ	9.—
Χιακῆς	550
Μιχαλινοῦ	364
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	320

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	292
Καπνοῦ	206
Ἀπόλλων	250
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	1920
Λιπασματ.	1800
Χρωματ.	424
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	858
Παλλάς	290
Ἀβεζάπ	62
Κυλινδρομ.	130
Ἥλιος	55
Ψυγεῖα Θεσ.	280
Ἀθηνᾶ	255
Παγ. Πατησ.	95
Σάνιτας	76
Βέλος	87
Ἀλεξόπουλ.	340
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειραιῶς	335
Ἀνατολὴ	180
Χημ. Βιομηχ.	139
Μακρῆ	1220
Ἅλατος	225

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1175
Οἴνων	2350
Καμπᾶ	402
Ἡσαΐα	184
Ἕνωσις	290
Γεωργ. Βιομ.	350

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	405
Ἑνιαίας	570
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	5325
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθ.	600

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	140
Ἀνθρακωρ.	28
Ἐπ.) Κοιναὶ	156
) Προν.	200
Λαυρίου	45
Ὠρωποῦ	208

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	995
Τιτὰν	1960
Σέκερης	175
Τέκτων	332
Ἄτλας	203
Ἔργων	490
Κέκροψ	275
Κύκλωψ	225
Ἐργοληπτικὴ	340
Ὄλυμπος	225
ΑΚΤΕ	247
Πρώτη Οἰκοδ.	280
Καφαμπέλη	130

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	335
Ἐριουργίας	476
Βερμίου	480
Ἔρια	178
Ἑλλ. Ταπητ.	318
Χρυσαλλὶς	146
Ὑφαντουργ.	100
Πειρ. Ἐπιχ.	—

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ	
Θεσσαλίας	960
ΣΠΑΠ	725
Ἠλεκτρ. Σιδ.	910

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 26. — Ἡ σταφιδαγορὰ σταθερά. Πύλου 4160, Ὀλυμπίας 4150—4180, Ἀμαλιάδος 4300—4350, δελτία ἕτοιμα 3825, Ἰούνιος 3830, Ἰούλιος 3840, Σεπτέμβριος 3720.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀν[illegible] συνεπείᾳ τῶν πληροφοριῶν περὶ διευθετήσεως τῆς πολιτικῆς κρίσεως. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 792—796 καὶ 794 κλείσιμον. Τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὰ 804 μὲ ζωηρὰν ἀγοραστικὴν τάσιν.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁμολογίαι: Τοῦ δανείου τῶν εἰς χρυσὸν [illegible], αἱ τῶν 100 λιρῶν 76 1/2 λίραι. [illegible] Κτηματικῆς Πίστεως α' καὶ β' σειρᾶς, δρχ. 251.

Μετοχαί: Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δρχ. 10.500, Κτηματικῆς Τραπέζης 1975, Εια[illegible] Λαοκὸ 133 καὶ Ἱπποδρομίου δρχ. 195.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 δολλ. 6.40 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Ἀργεντινῆς Ροζαφὲ εἰδ. βάρ. 80 χιλ. σελλ. 252 κατὰ τόννον τσὶφ [illegible]